

- ❁ **Şiiler Silahlı Direnişe Başladı**
- ❁ **Sunniler-Şiiler Birlikte Direniyor**
- ❁ **Amerika Felluce'de Katliam Yaptı**

**Ey Dünya
Halklarının
Başdüşmanı ABD;
Irak'tan sana
çıkış yok!**

**Ey AKP'liler;
"stratejik ortağınız"
şii-sunni demeden
katlediyor, camileri
bombalıyor... Sizde
müslümanlığın "m"si
de mi kalmadı?**

**Ekmek ve
Adalet**

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

**Ekmek ve
Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 106 / Tarih: 11 Nisan 2004 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.net Mail:info@ekmekveadalet.net

**Hapishanelerde
110 İnsanın öldüğü
gerçeğini bu
"operasyon"
senaryolarıyla da
gizleyemezsiniz!**

BİR OPERASYON: AVRUPA'NIN VE AKP'NİN GERÇEK YÜZÜ

**DHKP-C'nin şifreli
suikast planları**

**DHKP-C'ye 5 ülkede
Nisan operasyonu**

DHKP-C'ye 6 koldan

**AB'ciler,
AB misyonerleri,
hukukçular!
AB'ye ve AKP'ye
sormayacak mısınız;
"bu operasyonda,
kaç hücre, kaç silah,
bomba yakaladınız?"**

**Düzmece Operasyon,
tüm boyutlarıyla
bu sayıda**

AB ve Türkiye'nin ortak operasyonu
Avrupa Birliği'nin aldığı "terörle mücadele" kararının ilk uygulaması, DHKP-C'ye karşı yapıldı. Dünyanın, Belçika, Hollanda, Yunanistan, İtalya ve Türkiye'de faaliyet gösteren DHKP-C'ye karşı yapılan operasyon, 11 Nisan 2004'te başladı. Operasyonun koordinatörleri, AB'nin terörle mücadele biriminde görev yapan uzmanlar ve Türkiye'nin İçişleri Bakanlığı'na bağlı birimlerdir. Operasyonun amacı, DHKP-C'nin faaliyetlerini durdurmak ve örgütün liderlerini yakalamaktır. Operasyonun sonucunda, örgütün 10'u bay zanlı yasadışı örgüt üyesi olmaktan tutuklanma istemiyle nöbetçi mahkeme huzuruna çıkarıldı. Operasyonun devam ettiği sırada, örgütün diğer üyeleri de yakalandı.

Ne Buldunuz? Açıklayın! Terör, terörist, terörizm... deyip işin içinden sıyrılamazsınız!

Açıkla Abdülkadir Aksu!

"Güzel neticeler aldık" diyorsun bu operasyon senaryosuna ilişkin. Aldığın neticeleri açıkla? İçişleri Bakanı olarak, kaç hücre evin açığa çıkarıldığını, kaç silah, kaç bomba, kaç canlı bomba yakaladığınızı açıkla! Tüm dünyaya açıklayın aldığınız neticeyi! Eğer "netice" sizin için sadece onlarca devrimciyi tutuklamak ise, o halde onları hangi kanıtlarla tutukladığınızı açıkla!

Açıkla Emniyet Müdürü!

Daha "emniyet sorgusu" bile yapılmadan, kimseyi hakim önüne çıkarmadan, 37 kişiyi neye dayanarak "örgüt üyesi" ilan ettin, açıkla? Onların örgüt üyeliğini gösteren hangi deliller var elinde, açıkla? Her günü, her faaliyeti denetiminiz altında olan dernek, dergi büroları, kültür merkezleri, ne oldu da bir günde "hücre evi" oldu, baskın düzenlediğiniz yerleri kamuoyuna neden böyle yansıttınız, açıkla!

Açıkla İtalya!

Sizin yasalarınız, hukukunuz kaç paraya satılık? Açıklayın! İtalya Başbakanı Berlusconi, savcılara ne emri verdi? Türkiye faşizminin ve o faşizmin başı dostun Tayyip Erdoğan'ın hukuk dışı isteklerini neyin karşılığında kabul ettiniz? Tayyip Erdoğan, sizin kendi hukukunuzu bile çiğneyip Avrupa'da yaptığınızı "operasyon"lar karşılığında, hangi tekelinize yeni çıkarlar sağlayacak?

Açıklayın İstanbul DGM'nin Savcı ve Hakimleri!

Kendi yasalarınıza göre bile "yasadışı" olan bir "arama izni"ni nasıl verdiniz polise? Polisin önünüze "örgüt üyesi" diye getirdiği onlarca kişiyi, hiçbir delil, kanıt olmadan neye göre, hangi kurumların isteği, hangi makamların talimatı üzerine tutukladınız, açıklayın! Ya açıklayın, ya üzerinizdeki küppeleri çıkarıp işkenceci polis üniformasını giyin.

Bunları açıklayamazsanız, bu operasyon senaryosunu yazanlar, yürürlüğe koyanlar, komplocu, provokasyoncu olarak anılacaktır.

ÇAĞIRI
DUYURU

30 Mart - 17 Nisan
Devrim Şehitlerini Anma
Partinin Kuruluşunu
Kutlama Günleri

ŞEHİTLERİMİZDEN ÖĞRENİYORUZ!
ŞEHİTLERİMİZDEN DEVRALDIĞIMIZ
BAYRAK ELLERİMİZDE, PARTİNİN
REHBERLİĞİNDE DEVRİME YÜRÜYORUZ!

Ey Dersim... İsyanınla tarihimiz, dağlarındaki şahanlarınla geleceğimiz...

İçişleri Bakanı Şükrü Kaya, 1930'ların başında TBMM kürsüsünde konuşuyordu;

"Yüksek dağları, derin derele-ri, ve geniş vadileri vardır. Ve bu bölgenin kısmi azamisi taşlık ve kayalıktır... Bugün burası 91 aşı-rete münkasemdir. 1876'dan bu-güne kadar muhtelif zamanlar-da Dersim üzerine hareketi as-keriye yapılmıştır. Halkı cahil, biraz da toprağın fakirliği dolayısıyla halkı fakir olur ve de si-lahlı bulunursa tabii böyle bir yerde vukuat eksik olmaz... Yukarıda da arzettığım gibi 1876 senesinden beri bugüne kadar muhtelif tarihlere muhtelif kuvvetlerle on bir ha-rekatı askeriye yapılmış, fa-kat..."

Fakat, Dersim teslim alınama-mıştı.

"On bir hareketi askeriye"de yaşanan-lar, Dersim'in kanlı, acılı ve isyankar tarihidir.

Mağaralara sığınmış kadın ve çocuklar, mağa-raların girişleri örülerek diri diri mezara gömüldüler bu hareketi askeriye'lerde. Dersim'in dağları, köyleri, vadile-ri bombalara boğuldu. Ah keşke, keşke Dersim'i yeryü-zünden silbilselerdi... O kadar çok istiyorlardı ki böyle yapmayı; yapamayınca, Tunceli il merkezini önce geçici olarak Elazığ'a, oradan da 4993 sayılı kanunla Kalan il-çesine naklettiler... Ama Dersim yokmadı.

Fakir bırakılmış, milliyeti hakir görülmüş Dersim'de is-yan da yokmadı. Elleri silahlı veya silahsız, gönülleri hep isyan dolu oldu.

1938'de her bir vadisini, her koyağını, mağarasını "mezara" çevirdikleri Dersim'in dağlarında, 1970'li yılların sonlarında yine silahlı isyan filizleri boy verdi. O gün bugün onları yoketmek için durmaksızın "harekatı aske-riye"ler düzenleseler de, başaramıyorlar. 28 Mart'ta Der-sim'in Kinzir ormanlarını kanlarıyla sulayan Hıdır DEMİR, Erhan KÖKDEMİR ve Haydar BOYRAZ, işte o yokedile-meyen, kökü kurutulamayan filizlerdendir.

Sade-ce askeri hareketler düzenle-mekle

27 Mart'ta Kinzir ormanlarında şehit düşen Cephe gerillası Hıdır Demir'in Çemişgezek Oski köyünde yapılan cenaze töre-ninden

kalı-madılar. Özellikle son on yıldır, kültürel hareketlerle, yozlaş-tırarak bitirmeye çalışıyorlar Dersim'i. Festivallerinin içi boşaltılıyor, Munzuru sivil topluluğuna basamak yapı-lıyor... Yeter ki bitsin Dersim! Bitsin, fakir bırakılmış ve ha-kir görülmüş halkının zulme isyan! Tüm hareketlerinin amacı bu.

Haydarlar, Hıdırlar, Erhanlardır Dersim'in direnen dina-miğidir. Onlar Dersim'in yokedilemeyen tarihi ve bizden asla çalınamayacak geleceğidir. Onlar varsa, Dersim var demektir. Onlar hep olacaklar. Dersim varılmaya devam edecek; ve son söz: Dersim, Dersim olarak kalacak!

Ekmeke Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmeke ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Mustafa Köşker
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar Kesici
Adres: İnebey Mahallesi İnkılâp Caddesi Oto Han 55/54 Akşaray Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayınçılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyat: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: 3 Euro
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayınlar: Venloerstr. 507-A 50825 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 0049 221 280 87 75
Faks: 0049 221 280 90 94
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adres: İriniçi Cad. 7. Sokak Katay İş Hanı Arka Ökân Apt. No:102
Tel-faks: 0 322 351 97 25
Adres: G.M. Bakan Ömer İğhan Kat: 6 Daire: 151 Katay
Tel-faks: 0 312 419 27 38
Adres: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatlı Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 326 223 87 18
Adres: Başak Cad. Gür İş Hanı
Daire: 25/4 Heykel Tel-faks: 0 224 224 93 97
Adres: Karatlı Mahallesi Gaziler Caddesi Yengir Sokak No:27 Daire:10 Şahinbey
Hopa Hopa İl Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA Tel-Faks: 0 466 351 42 08

Adres: Milli Kılıpçane Cad. No: 17/104 Tepeköy İlçe Merkezi/Konaklır
Tel-Faks: 0 232 482 29 54
Adres: Hüseyin Caddesi Gökçe Kervan Saray İğhan Kat:7 No:79
Tel-Faks: 0 262 331 66 51
Adres: Dabaklı Mah. Bakırçılar Çarşısı Sarıbeyoğlu İğhan Kat:1 No:43
Tel: 0422 323 24 77
Adres: Zeytinlikbağı Caddesi Petek Apartmanı No:25 Kat:1/3 Merin
Adres: Talimhane Cad. Bozuluçuk İş Hanı Kat: 3/42
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Adres: Kemerkaya Mah. Kındıracılar cad. Dedeliş sokak Postular İğhan Zemin Kat No:4 Tel-faks: 0462 321 14 80

Bir 'operasyon' senaryosu ve fiyasko !

- 3... *Bir operasyon senaryosu ve fiyasko!*
- 5... *Avrupa'da 23, Türkiye'de 40 örgüt üyesi yakalandı*
- 7... *Hukuk dışı baskın, talan, gözdağı ve tutuklama*
- 8... *Bir operasyon ve Türkiye gerçeği*
- 10... *4. güne kadar hakkımızdaki suçlamaları öğrenemedik*
- 11... *Yılmayacağız*
- 12... *AKP'nin ve AB'nin terörüne tepkiler yaşıyor*
- 15... *İmparatorluğun önünde halklar var*
- 18... *Faşizmin Fehriye takıntısı*
- 20... *Amerika yalan söyler de AKP iktidarı durur mu?*
- 22... *AKP'nin demokrasi diye bir derdi var mı?*
- 24... *AB'nin demokrasi diye bir derdi var mı?*
- 26... *Mutlaka tutuklayacaklardı*
- 29... *30 Mart 1972'den günümüze bir destan*
- 32... *1 Mayıs hazırlık komitelerini kuralım*
- 34... *Devrimin reformizme, revizyonizme karşı...*
- 37... *Umudunuzu diri tutun, emperyalizm yenilecek...*
- 39... *Direnenlerin yüreği dünyanın her yerinde aynı atar...*
- 40... *Bu ülke böyle yönetiliyor*
- 42... *Yüzeyselliğin ve demagojilerin girdabında*
- 44... *Yurtdışından...*
- 46... *Bir direniş destanı...*
- 48... *Kahramanlar ölmez*
- 49... *Ümit Günger sloganlarla uğurlandı*
- 50... *Amerikan uşakları içeride, vatanseverler dışarıda*

Nasıl bir ülkede yaşıyoruz? Şu veya bu nedenle bu sorunun cevabında yarılanlar, emperyalizm ve işbirlikçileri tarafından kullanılmaktan, sömürülmekten, aşağılanmaktan, istismar edilmekten kurtulamazlar. Bu sorunun tek doğru cevabını devrimciler vermiştir. Yaşadığımız her olay, bu ülkeye dair sömürücülerin değil, devrimcilerin tesbitlerini doğrulamıştır. Onlar **demokrasi** var diyorlar, biz **faşizm** diyoruz.

Bir haftadır burjuva basında, televizyonlarda ilk sıralarda verilen "uluslararası DHKP-C operasyonu"na bakan herkes, bu ülkenin bir hukuk devleti olmadığını, demokrasiyle yönetilmediğini, tersine tepeden tırnağa hukuksuzluğa kesmiş, halkın mücadelesini bastırmak için katliamdan komplolara kadar her türlü yöneme başvuran bir faşizmle yönetildiğini görür.

Bu öyle bir operasyon ki, nereleri bastıklarını bile açıklayamıyorlar; baskın düzenledikleri yasal, demokratik kurumları "örgüt üssü", bu kurumlarda bulunan kişileri de "örgüt üyesi" ilan edip, sorgusuz, kanıtsız tutukluyorlar. Operasyona "ciddi, büyük" bir hava vermek için Avrupa da bu işe ortak ediliyor. Türkiye, Avrupa'yı da yönlendirerek onlara da "operasyon" yaptırıyor. Türkiye'de nasıl bir hukuk, nasıl bir adalet var? Avrupa bilmiyor mu? AB bunu nasıl onaylayıp ona bağlı operasyon yapıyor? Bu oyunu görmüyor mu? Görüyor ama oyun bir çok bakımdan onun da işine geliyor. Avrupa, Türkiye'yi AB'ye alıp askeri, siyasi, ekonomik bölgesel çıkarlarını sağlamak için, bu yalanları yutar görünüyor... Ülkemizdeki AB'ciler de, işin içinde Avrupa da olunca bunun "teröre karşı bir operasyon" olduğuna inanmakta sakınca görmüyorlar.

Avrupa sözde işgallere karşıdır, Amerikan hukuksuzluğuna karşı görünür, ama ABD'nin gittiği yoldan gider, alt düzeyde onu taklit eder... Bu operasyon Amerika'nın terör demagojisinin taklididir. Avrupa emperyalizmi ve oligarşinin sürdürdüğü politika, Amerikan imparatorluğunun "teröre karşı savaş" adına "her türlü muhalefeti yok etme" politikasından başka bir şey değildir. F Tiplerindeki katliamı birlikte yaptılar ve yapmaya devam ediyorlar. Operasyonun Türkiye ayağında da, Avrupa ayağında da her türlü hukuk ayaklar altına alınmıştır. 19-22 Aralık'taki ve F Tiplerindeki amacı hatırlayın; devrimcileri haktan tecrit etmek ve giderek yoketmek. İşte bu operasyonun amacı da aynı hedefe yöneliktir. Hayatın çeşitli alanlarında demokratik mücadeleyi yokederek, tüm diğer ilerici kesimlerin devrimcilerden uzak durmasını sağlayarak, devrimcileri tecrit etmek.

"Teröre karşı operasyon" adı altında yapılan bu operasyon, halkın devrimci muhalefetini, haklar ve özgürlükler mücadelesini bitirme operasyonudur. Terör nerede, teröristler nerede? Tam tersine, basılan kurumlar, tutuklanan kişiler, emperyalizmin ve faşizmin terörüne karşı mücadele edenlerdir. ABD'nin Irak'taki terörüne, AKP'nin F tiplerindeki terörüne karşı çıkanlardır. Bu gerçek açık olduğuna göre, "uluslararası operasyon" diye sahnelenen bu tezgahın amacı da anlaşılır.

Bu arada bir noktaya da dikkat çekelim; *Nato Zirvesi'ne hazırlık, 1 Mayıs'ı engelleme* gibi amaçlar, bu operasyonun amaçlarının yanında talidir; bunlar ancak zamanlamada etken olabilir; ama mesele bunun çok ötesindedir. Emperyalizm ve oligarşi için, *Nato zirvesinin güvenliği, 1 Mayıs'ı engelleme* gibi bir hedef, bu operasyonun asıl hedefinin yanında

küçük bir hedeftir. Demokratik alana yöneltilen bu sindirme ve tasfiye operasyonu, meydanı devlet solcularına, düzeniçi muhalefete bırakma operasyonudur. Amerikanın imparatorluk stratejisinde de bu vardır. Sadece icazetli muhalefete yer vardır Amerikancı dünya düzeninde. Amerikancı AKP ve Avrupa da aynı anlayışta-
dır. Asla iktidar hedeflenmeyecektir. “Protesto”nun ötesine geçilmeyecektir. Kısacası, sistemin özüne eleştiri yöneltilmeyecektir. Yöneltenler, yokedilmelidir.

Şimdi bir daha aynı soruyu soralım: Türkiye’de demokrasi var mı? Sadece bu operasyona bakın, cevabını görürsünüz. Sadece TAYAD’lıların “107 İnsan öldü! Duydunuz mu!” afişlerini, “afişleriniz yasal ama astırmayacağız!” diyerek astırmayan zihniyeti hatırlayın yeter. Bitmiş ve sürmekte olan yüzlerce işkence, infaz davasının seyrini hatırlayın yeter. Binlerce “kayıp” dosyasının hala açılmadığını, Kopenhag kriterlerinin yılmaz savunucularının da, AB denetçilerinin de asla böyle bir istekte bulunmadığını hatırlayın... Grevlerin yasaklandığını, meydanlara çıkıp en sıradan özlük haklarını isteyen memurların “terörist” ilan edildiğini hatırlayın... Sonra dönüp bu ülkede demokrasi var mı cevaplayın.

Sayısız “demokratikleşme paketi”yle demokrasi-den yana oldukları yalanını yutturmaya çalışan TUSİAD patronlarının itirazı var mı böylesine hukuksuz “operasyonlara”? Demokrasi şampiyonluğunu kimselere bırakmayan medyadan bir itiraz var mı? Ekranlarda milyonların gözü-nün içine bakarak okuduklarının yalan, gazete-lerde yazdıklarının yalan olduğunu biliyorlar. Ama düzen onları öylesine kişiliksizleştirmiş ki, bir haberde onlarca insanın kalemini kırıyor-
yorlar. “Bağımsız yargı”

Onlar, halkların devrimci mücadelesinin ve örgütlenmesinin tasfiye edildiği, emperyalizmin izin verdiği kadar bir muhalefeti olan bir demokrasici-lik oyunu peşindeler. Biz gerçek bir demokrasiden, halkın demokrasisinden yanayız. Onlar, ipimizi kime teslim etsek diye tartışıyor. Biz bağımsızlık için mücadele ediyoruz. Bu operasyonlar, işte bu-
nun için bize yöneliyor.

ise zaten polisin emrinde. Parlamento deseniz, IMF’nin, AB’nin, ABD’nin isteklerini yasalastırmaktan, onların parmak indirip kaldıran kuklaları olmaktan başka bir rolleri yok. Kim, hangi kurum, hangi zihniyetle uygulayacak bu ülkede demokrasiyi?

AKP’sinden CHP’sine, Kürt milliyetçilerinden reformistlere, MGK’sından Tusiad’ına, sendikalara kadar, bir çok kesim, emperyalizmin kucağına koşuyor. AB’nin şemsiyesi altın-

da, ABD’nin himayesi altında, demokratlık, özgürlükçülük oynanıyor. Onlar, halkların devrimci mücadelesinin ve örgütlenmesinin tasfiye edildiği, emperyalizmin izin verdiği kadar bir muhalefeti olan bir demokrasici-lik oyunu peşindeler. Biz gerçek bir demokrasiden, halkın demokrasisinden yanayız. Onlar, ipimizi kime teslim etsek diye tartışıyor. Biz bağımsızlık için mücadele ediyoruz.

Bu operasyonlar, işte bunun için bize yöneliyor. F tiplerindeki duvarlar, halkın etrafına örülen bas-kı-yasak duvarları, komplolar, operasyonlar, ABD’nin, AB’nin ülkemizi sömürgeleştirme politikalarının devamıdır. Bağımsızlıktan demokrasiden yana olmak, emperyalizme ve oligarşi-ye karşı direnmektir. Emperyalizmin ve oligarşinin “terör” demagojisiyle gerçekleştirdiği operasyonların karşısına dikilmektir. Ne yazık ki, kendine demokrat, vatansever, sol diyenlerin önemli bir kısmı bu gerçeği görmekten uzaktır. Uzak olduğu için de böyle bir operasyon senar-yosu karşısında sessizdir. Böyle bir olay sizi ilgi-lendirmezse ne ilgilendirir? Bugünlerin revaçta tartışması “Sol niye gelişmiyor” sorusunun ce-vabı da buradadır işte. Bu halinizle işçilerin, köylülerin, yoksulların, işsizlerin sorunlarıyla da ilgilenemezsiniz tabii. Bunlar solun ahlakını, vicdanını gösteren bir kriterdir. “Beni ilgilendir-mez”; böyle bir sol anlayış olur mu?

Biz karışmayalım, saldırılar bize dokunmadan geç-sin gitsin diye düşünenler, bu düşüncenin bey-hudeliğini geçmişte defalarca yaşadılar. Yine yaşayacaklardır. Tarihin tekerrür etmemesinin yolu, bütün bunlardan ders çıkarmaktır. Bağım-sızlığı, demokrasiyi, hukuku ve adaleti savunan tüm güçlerin bir blok olmasıdır.

Operasyonun kendisi bir “fiyasko”dur. AKP hükü-meti ve polisi, iddia ettiği hiç bir şeyi kanıtlaya-mayacak durumdadır. Operasyonun esas ama-cı açısından da sonucun bir “fiyasko” olacağını buradan tekrarlayalım. Boyutlarıyla, biçimleni-şiyile yakın tarihimizde benzer örneği görülme-se de, aynı amaca yönelmiş çok operasyonların hedefi olmuştur devrimciler. Ve hepsinde de operasyonları boşa çıkarmasını bilmişlerdir. Kimse sanmasın ki, Ekmek ve Adalet kavganın sesi olmaktan vazgeçecek, kimse sanmasın ki, TAYAD’lılar 20 yıllık tarihlerinin üzerine bir çar-pı çekecekler, kimse sanmasın ki haklar ve öz-gürlükler mücadelesi durdurulacak! Kimse san-masın ki, bağımsızlık demokrasi ve sosyalizm yürüyüşü duracak!.. 34 yıllık tarihimizde bunu bir çok kez gösterdik, yine herkes yaşayarak gö-recek.

“Avrupa’da 23, Türkiye’de 40 Örgüt Üyesi Yakalandı!”

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi 2 Nisan tarihli 328 no’lu açıklaması ile, oligarşinin polisinin, medyasının “uluslararası DHKP-C operasyonu” olarak yansıttığı operasyonda yalanları gözler önüne serdi ve operasyonun amacını ortaya koydu. Açıklamada, Emniyet Genel Müdürlüğü sözcüsü Ramazan Er’in söylediği ve basının da aynen tekrarladığı “Avrupa’da 23, Türkiye’de 40 örgüt üyesi yakalandı...” sözleri hatırlatılarak şöyle denildi:

“Örgüt üyeleri yakalanmış, sorgulanmış, mahkeme açılmış, mahkeme sonuçlanmış, Yargıtay’da onaylanmış ve örgüt üyelikleri kesinleşmiş!.. Yani hiçbir sorgu ve yargı olmadan insanlar yargılanmış ve en az 12,5 yıl örgüt cezası almış durumdadılar. Operasyonları yapan-yaptıran polis, hükmü de çoktan vermiş.

Bu tablo herkes için çok öğretici ve Türkiye tablosunun ne olduğunu gösteren önemli bir kriterdir. Türkiye’de hukukun, hak ve özgürlüklerin ne anlama geldiğinin tarife gerek bırakmayan örneğidir.”

“Kim bu örgüt üyeleri? Nerede yakalanmışlar? Nasıl yakalanmışlar?” diye soran Cephe, basılan yerlerin istisnasız tümünün Avrupa’da ve Türkiye’de yasalar çerçevesinde kurulmuş, devletin ve kamuoyunun denetiminde, yıllardır demokratik mücadele sürdüren, herkes tarafından bilinen dernekler, kültür merkezleri, radyolar, dergiler olduğunu belirterek, bu kurumların başkanlarının, yöneticilerinin, üyelerinin bir anda, bir gece baskını ile “örgüt üyesi” ilan edildiğini belirtti. Operasyonları yapan polisin, bir anda bu kurumları “suçlu” ilan ettiğini dile getiren Cephe, suçlamanın hep aynı olduğunu, “falanca örgütle ilişki halindeler” yalanlarına başvurulduğunu söyledi. Polisin hukuksuzluğunun bununla da bitmeyip, Avrupa’daki bu tür çeşitli dernekleri, kurumları da bastırıldığı hatırlatılan açıklamada, “Türkiye polisi bu derneklerin, Türkiye dahil olmak üzere, söz konusu ülkelerin kendi yasaları ile kurulduğunu, denetlendiğini ve bütün etkinliklerini bildiği halde, Avrupa’ya, “bunlar terörist” diye göstermek için yalanlara, düzmece belgelere ve provokasyonlara başvuruyor. Bu dernek ve kurumların örgütümüzle hiçbir ilgisi yoktur. Bu konudaki bü-

tün iddialar, infazcı, katliamcı, kaybeden, işkenceci, komplocu Türkiye polisinin yalan ve demagojilerinden ibarettir.” dedi.

Oligarşinin Amacı Nedir?

Operasyonların amacının değerlendirildiği açıklamada, “Amaç; Türkiye’de gerici-faşist AKP iktidarını, kapitalist sistemi eleştiren, muhalefet eden, sosyalizmi savunan hiçbir gücün kalmamasıdır. Türkiye polisi bu amaçla demokratik her kurumu, muhalif her kişiyi suçlu göstermek için her türlü yönteme başvurmaktadır. “DHKP-C’ye Büyük operasyon” denilerek, demokratik hak ve özgürlükler yok edilmektedir.” ifadelerine yer verildi.

Avrupa’nın da bu operasyona katılmasının, AB’ye girmek isteyen gerici-faşist AKP iktidarını rahatlatmak amacı taşıdığı belirtilen açıklamada, “Avrupa’da basılan, talan edilen hiçbir yerle örgütümüzün ilişkisi yoktur.” denildi.

İtalya’da “örgütün hücresi çöktürüldü” türünden haberlere de açıklık getiren Cephe, bu konuda açıklamada şu ifadelerle yer verdi:

“İtalya’da örgütümüzün hücresi olduğu, çeşitli eylemler yaptığı ve üstlendiği tamamen Türkiye polisinin uydurması ve komplosudur. İtalya’daki anti-emperyalistlerden lojistik destek aldığımız iddiaları da tümenden yalandır. Değil İtalya’da, ülkemiz dışındaki hiçbir ülkede bu tarz bir örgütlenmemiz ve faaliyetimiz yoktur. Bu ülkelerdeki faaliyetimiz tamamen demokratik ve yasal-dır.”

Fehriye Erdal’la ilgili haberlerin tümenden yalan olduğu dile getirilen açıklamada, operasyonların psikolojik savaş yönüne de yer verildi.

“Polis neredeyse her gün bastığı, talan ettiği, yönetici ve üyelerini gözaltına aldığı dernek ve benzeri kurumları yeniden Avrupa ile aynı gün basarak psikolojik savaş yapmaktadır.” denilen açıklamada, bunun nedeninin, dernek ve demokratik kurumların terörize edilmesi, korku ve gözdağı vererek işlemez hale getirilmesi olduğu belirtildi. Yine, “Avrupa ile eşzamanlı operasyon” havası vermesinin de, polisin kendi yasadışılığını

Sayı 106

5

11 Nisan
2004

gizlemek için başvurulmuş bir taktik olduğu söylendi.

“Tayyip Erdoğan’ın oğlunun düğününe saldıracaktı... canlı bomba olacaktı...” gibi haberler tamamen polisin baskınlarını meşrulaştırmak için uydurduğu yalanlar olduğu belirtilen açıklamada, Avrupa’daki operasyonları koordine eden İtalyan Hükümetine de yer verildi. Berlusconi’nin, İtalya halkı nezdinde her yönüyle teşhir olduğu belirtilirken, Tayyip Erdoğan’ın “özel dostu” olduğuna vurgu yapılarak, “Anlaşılan o ki, iki faşist-gerici bir araya gelmiş, muhaliflerimizi nasıl yok ederiz, konusunda planlar yapmış ve bu kararı almışlar. Türkiye Başbakanı Tayyip Erdoğan’ın, Berlusconi’nin İtalyan tekellerinin Türkiye’deki çıkarlarına ilişkin istekleriyle özel olarak ilgilenip yerine getirdiğini herkes biliyor. Anlaşı-

lan İtalyan tekellerinin çıkarları her şeyin üstünde. Hukuk ve adalet yok. Zaten Amerika’nın suç ortaklarından başka bir şey beklenemez.” denildi.

“Adalet, eşitlik, özgürlük için mücadele ediyoruz. Bağımsız, demokratik ve sosyalist bir Türkiye için savaşıyoruz.” diyen Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi, “karşımızda, bırakın halktan yana hukuku, kendi hukukunu da hiçe sayan, gayrimişru, yasadışı her yola başvuran ahlaksız bir güç var” diyerek oligarşinin ve emperyalizmin ahlaki olmadığını belirtti. Açıklamanın sonunda, “bunlar bizi devrim yolundan döndüremez, sindiremez.” denilirken, “34 yıllık tarihimiz buna tanıktır. Devrimcilere karşı emperyalistleri arkasına alarak savaşan işbirlikçi oligarşi de bunu çok iyi bilir.” ifadeleri ile açıklama sona erdi.

ABD ve İsrail’i Destekleyen, İşbirliği Yapan Hiçbir Ülke Hukuk Uygulayamaz

Demokratik kurumlara tahammül edemeyenler, demokratik mücadele yürüten devrimcilere, demokratlara saldırırlar, “büyük terör operasyonu” diyenlerin kimler olduğuna bakın.

Amerika ve İsrail terörünü her yönüyle destekleyen, onunla her türlü işbirliğini yapan gerici-faşist AKP iktidarı ve onu destekleyen Avrupa.

Amerika ve İsrail terörünü görmezden gelen, destekleyen hiçbir devlet kendi hukukunu uygulayamaz. Amerika’nın hukuksuzluk düzenine boyun eğen, o hukuksuzluktan kendi muhalif güçlerine karşı güç alan bu tür ülkeler kendi meşruiyetini yitirirler.

Amerika ve İsrail’in katliamlarına suç ortağı olan bu devletler, Amerika ve İsrail karşılarında diz çökmektedirler. Bu diz çöküşün en basit ifadeyle anlamı, “bizde hukuk ve adalet yoktur” diye bas bas bağırmasıdır. Zerrece hukuku olan, hukuka saygısı olan bir ülke, bir iktidar ilk önce Amerika ve İsrail’in hukuksuzluğuna karşı çıkar.

Bunları yapmazlar, yapamazlar. Sonra sıra devrimcilere gelince binlerce silahlı gücünü, özel timlerini ve hukuksuzluğunu seferber etmekte ve “terör” demagogileriyle demokratik hakları yok etmeye çalışmaktadırlar.

TERÖR, halkların iradelerini yok ederek, nasıl yönetileceğini, kimin yöneteceğini onlara dayatmaktır.

TERÖR, halkın evini başına yıkmak, çocukları, gençleri, kadınları, yaşlıları roketlerle paramparça etmektir.

TERÖR, bir halkı açık hapishaneye mahkum edip dört bir yanını dünyanın gözleri önünde duvarlarla kuşatmaktır.

TERÖR, tekellerin çıkarları için ülkeleri işgal etmektir.

TERÖR, katliamlar yapıp “teröre karşı savaşıyorum” yalanıyla üzerini örtmektir.

TERÖR, Üç-beş tekelin kasalarını doldurup milyarları açlığa mahkum etmektir. Yoksul çocukları ilaç tekellerine kobay olarak sunmaktır.

TERÖR, halka karşı savaş-

mak, Susurluklar örgütlemek, köyleri yakıp yıkmak, kadınlara tecavüz etmek, genç kızlarımızı ve oğullarımızı dipsiz kuyularda kaybetmektir.

Bunları biz yapmıyoruz. Bize terörist diyerek saldıran AKP iktidarı ve Avrupa yapıyor. Onların desteklediği Amerika ve İsrail yapıyor.

Biz, dünyayı adaletsizliğe mahkum etmek isteyenlere karşı her alanda, halkların binyıllardır meşru gördüğü yollarla savaşıyoruz. Bizi yok etmek isteyenler, adalet ve eşitlik mücadelesini yoketmek isteyenlerdir. Egemen sınıfların onyıllardır hedefidir bu. İşgal-leri, talanları, katliamları, zulümleri, tekelleri, medyaları, devletleri hep bunun için seferber edilmiş durumdadır.

TERÖR, bugün amaçlarına ulaşmak için başvurdukları yegane demagogidir. Ne AKP iktidarı ne de Avrupa gerçekten teröre karşı olamaz, huktan söz edemezler. Tüm dünya halklarının terörist ilan ettiği iki güçtür Amerika ve İsrail. Bize terörist diye saldıranlar Amerika ve İsrail’in işbirlikçileri ve aynı terör demagogisiyle halkların haklarını yoketmek isteyenlerdir.

Hukukdışı Baskın, Talan, Gözaltı ve Tutuklama

**Hala AKP'ye demokratlık misyonu biçenler;
açın gözünüzü ve okuyun! Bu tabloyu yaratan
AKP iktidarındır. Hâlâ bütün pervasızlığıyla
gözaltı ve tutuklama terörü sürüyor**

1 Nisan günü sabaha karşı Türkiye ve Avrupa'da AKP iktidarının ve emperyalistlerin "eşzamanlı terörü" yaşandı.

Avrupa'da, Belçika, İtalya, Hollanda ve Almanya'da çok sayıda yasal kurum ve Türkiye'de demokrat insanların evleri basıldı. İtalyan savcılığının talebi üzerine yapıldığı açıklanan tüm bu operasyonların sonucunda, halen İtalya'da **Avni Er** ve **Zeynep Kılıç** isimli iki kişi dışında hiç kimse gözaltında bulunmuyor. "Büyük operasyon" havası yaratmak, ilk andaki tepkileri geçiştirmek için yapılan gözaltılar hemen serbest bırakılırken, son olarak Belçika'da **Kaya Saz** serbest bırakıldı. İtalya ve AKP iktidarının polislerinin açıklamaları yalanlar sıralanırken, Kaya Saz'ın söz konusu operasyonla hiçbir ilgisi bulunmayan Hollanda'da yıllar önce yaşanan bir başka olaydan dolayı ifadesine başvurulduğu öğrenildi. Başka bir zamanda, istenildiğinde çok rahat ifadesi alınabilirdi Kaya Saz'ın. Ama bu operasyonlara denk getirilerek, Avrupa'daki operasyonların Türkiye'deki hukuksuzluğun üzerini örtmek, AKP'nin terörünü perdelemek için yapıldığı bu örnekle de ortaya çıktı. **Fehriye Erdal**'a ilişkin haber ve açıklamaların gerçeğe ilgisinin bulunmadığı ise Cepheden tarafından yapılan açıklamada dile getirildi.

Türkiye'de, komploya, hukuksuzluğa dayanan, tümü demokratik kuruluşlarda çalışan insanlara yönelik operasyonlar ise halen sürüyor. Şu ana kadar elimize ulaşan bilgilere göre; İstanbul'da 1 Nisan günü sabaha karşı baskın yapılan yerler şunlar: Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, TAYAD, Halkın Hukuk Bürosu, İdil Kültür Merkezi, Anadolu'nun Sesi Radyosu, Gençlik Gelecektir Dergisi ve Ekmek ve Adalet Dergisi.

Bu kurumlardan ve yollardan gözaltına alınan 39 kişiden 22 kişi tutuklandı. Tutuklananların isimleri şöyle: Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Üyeleri **Şadi N. Özpolat**, **Gülşen Salman**, **Çayan Güner**. Halkın Hukuk Bürosu çalışanları **Av. Behiç Aşçı**, **Mehmet Doğan**, **Kudret Sarıgül**. Grup Yorum elemanı **Ali Aracı**, Tayad çalışanları

Eylül İşcan, **Hıdır Gül**. Gençlik Gelecektir Dergisi çalışanları ve İstanbul Gençlik Derneği Üyesi **Ferhat Özdemir**, **Hasibe Çoban**, **Mehmet Yayla**, **Perihan Demirkıran** ve **Serkan Onur Yılmaz**. Ekmek ve Adalet Dergisi çalışanları **Gülizar Kesici**, **Yeliz Türkmen**, **Seval Yaprak**, **Yılmaz Kaya**, **Yalçın Akar** ve **Alp Yarbaş**. Yaşadığımız Vatan dergisi eski Genel Yayın Yönetmeni **Metin Yavuz** ile Şişli'de bir otobüs durağından gözaltına alınan **Zeliha Koyupınar**.

Bursa'da yaşanan gözaltılar sonucu, **Münevver Köz Gölçük**'te tutuklandı.

İzmir'de de terör hakimdi. **Nurhan Yılmaz**, **Cafer Sadık Eroğlu**, **Ozan Anar** ve **Sabahattin Filazoğlu** tutuklandılar.

Ünye Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği de, bu hukuksuzluktan payına düşeni aldı. Temel Haklar başkanı **Bülent Yazıcı** ve dernek çalışanları, **Ceyhan Çavuş**, **İlker Keskin**, **Nihat Sönmez**, **Hüseyin Saka** çıkarıldıkları mahkemece tutuklandılar.

Amasya'da yolda otobüsleri durdurularak gözaltına alınan Samsun Temel Haklar çalışanları **Sadık Türk**, **İhsan Özdiş**, **Güneş Erdemir** de çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklananlar arasındaydı.

Halen, operasyonların sürdüğü İstanbul'da Küçükarmutlu'dan alınan **Fadik Adıyaman** ve **Necla Can** tutuklanırken; Kocaeli'de Temel Haklar ve Gençlik Derneği üyelerine, Samsun Temel Haklar ve Gençlik Derneği üyelerine yönelik gözaltı terörü sürüyor.

Diğer kurumlara yapılan baskınlarda olduğu gibi dergimizin teknik hazırlıklarının yapıldığı Yılmaz Yayıncılık'ın basılmasında da "arama" adı altında tam bir talan gerçekleştirildi.

Tümü, yayıncılık faaliyetlerinde kullandığımız, bütün basın kuruluşlarında bulunan bilgisayarlarımıza, cep telefonu kartlarımıza, arşivlerimize, resim arşivlerine, CD kayıtlarımıza, yazıcımıza (laser printer), fotoğraf makineleri ve kameralarımıza, muhabirlerimize ait cep telefonlarına el konuldu. Büromuzda bulunan tüm eşyalar dağıtılarak parçalandı, kitaplarımız yerlere saçılarak çoğu kullanılamaz hale getirildi.

Baskın gibi, aramada da kendi yasalarına dahi uymadılar. Aramaya, avukat ya da büro yetkililerinden birinin nezaret etmesi gerekirken, bu hak keyfi şekilde kullanılmadı.

Bir Operasyon ve Türkiye Gerçeği

- ✗ **Medya aracılığıyla kamuoyu nasıl yanıltılır?**
- ✗ **Hiçbir gerekçeye, kanıta dayanmadan “operasyon” havası nasıl yaratılır?**
- ✗ **Devlet adına nasıl yalan söylenir?**
- ✗ **Habercilik adına nasıl yalan yazılır?**
- ✗ **Hukuk adına nasıl hukuksuzluk sergilenir?**
- ✗ **Komplo nasıl kurulur?**

“Ülusallararası DHKP-C operasyonu” havası yaratılarak, Avrupa ve Türkiye’nin birçok yerinde demokratik, yasal, meşru kurumların nasıl basıldığı, çalışanlarının nasıl gözetimine alındığının, tutuklandığının çeşitli ayrıntılarını dergimizde okuyorsunuz. Resmettiğimiz bu gerçekler, Türkiye’de hukukun, adaletin nasıl işlediğinin göstergesidir. Birkaç örneği ele alarak, belli başlı yalan ve hukuksuzlukları sıralayarak ülkemizin nasıl bir polis devleti olduğuna, demokratikleşiyoruz adı altında AKP iktidarının nasıl faşist politikaları uyguladığına bakalım.

Komplo ! Operasyon Avrupa ve Türkiye boyutuyla tam bir komplo örneğidir. “Yasadışı” denilebilecek hiçbir kişi ve kurum bu operasyonun kapsamında değildir. Öyle gösterilmiş, medya kullanılarak komplo için hava yaratılmış, Avrupa bu büyük hukuksuzluğun suç ortaklığını yaparak komploya ortak olmuştur.

Komplo ! Çok iyi bilinen bir komplo, yalan örneğidir; “adını vermeyen bir kişinin telefon ihbarı” ile insanlar bir anda örgüt üyesi, canlı bomba ilan edilir. Bursa’da Hayriye Gündüz’ün gözetimine alınma sebebi de polis tarafından avukatlara şöyle bildirildi: “16 yaşındaki kimliği bilinmeyen bir kişi tarafından 155 polis imdat’a telefon edildi ve “örgüt üyesi olması gerektiği yoksa Hayriye Gündüz’ün kendisini öldüreceğini” söyledi.” Birilerinin buna inanmasına gerek yoktur, polis, kendince bir gözetim nedeni yaratmak için düşünür ve uydurur, itirazları da dinlemez. Polis devletinin işleyişi böyledir. İçişleri Bakanlığı, hak ve özgürlükler mücadelesinin olduğu, Temel Haklar, Gençlik Dernekleri, dergimizin büroları vb. kurumların bulunduğu illerin emniyet müdürlüklerine talimat göndermiş, “şu şu kişileri gözetimine alın” demiştir. Bursa’nın zavallı Emniyet Müdürü’nün parlak

ekasından da ancak bu kadarı çıkmıştır.

Yalan ! Daha ilk açıklamada, operasyonun büyüklüğünün en önemli kanıtı olarak “iki canlı bomba yakalandı” denildi. Birinin adı bile Eyüp Beyaz olarak basına yazdırıldı. Nerede bu canlı bombalar?

Yalan ! İzmir’de tutuklananlardan Sebahattin Filazoğlu ve Ozan Anar’ın, 24 Martta İzmir valiliği önünde, tecriti protesto etmek için kendini yakan Yusuf Poyraz’ı azmettirdikleri söylenmekte.

Dergimizin 105. sayısında kısa haber olarak yer alan olayın aslını anlatmadan, devrimci hareketin dışarıda böyle bir eylemi olduğunda bunu bütün dünyaya açıklayacağını hatırlatalım.

Bundan birkaç ay önce demokratik kurumlara gidip gelmeye başlayan Yusuf Boyraz, Muharrem ve Günay’ın kendilerini feda etmesinden etkilenmiş, psikolojik sorunları olduğu bilinen bir gençtir. Eylemi yaptığından üzerinden bir yazı da çıkmıştır. Yazıda, kendini neden yaktığını anlatırken, bu konuda kimseye bir şey söylememesini şu sözlerle ifade etmektedir:

“Size haber vermedim, çünkü bana engel olacağınızı biliyordum.”

Yazı tutanağa da geçilerek, polis tarafından avukatlara verilmiştir. Yine Yusuf Boyraz, Evrensel ve sosyalist basına kendini yakacağını önceden haber verirken, sadece dergimize haber vermemiştir.

Olaya ilişkin İzmir Haklar ve Özgürlükler Cephesi de bir açıklama açıklama yapmıştır.

Yalan ! 6 Nisan günü olaya ilişkin haber yapan bütün gazetelerde, Şadi Özpolat’ın dergimizde gözetimine alındığı, kapısında nöbetçilerin beklediği... vb. yazıldı. Şadi Özpolat Temel Haklar üyesi olup, oradan gözetimine alınmıştır. Dergimize “Hücreevi” dedikten sonra dergimizin içine de bir “hücre” yerleştirme ihtiyacı hissedip “labirent” tarifleri, “ses geçirmez” hücreleri uydurdular.

Yalan ! Yine 6 Nisan tarihli gazeteler (ne hikmetse hepsi cümlesi cümlesine aynı) “yurtdışından alınan şifreleri eylem talimatları”ndan söz etmektedir. Hangi eylem, nasıl eylemler belirsiz. “Yurtdışından” olduğunu üzerindeki “pul”dan mı anlamışlar acaba? Bir başka haberde, “DGM’ye gönderilen 29 kişinin DHKP-C örgütünün beyin takımı olduğu öğrenildi...” (6 Nisan Türkiye) deniliyor. Kimden öğrendin? Cevap yok! Madem 29’u da “Beyin ta-

kıymıydı” o zaman 7’si niye bırakıldı? Cevap yok! Beyin takımı ne demek, hangi kanıtla yazıyor-sun? Cevap yok! Komplo senaryosunu tamamlamak için basına yazdırılan yalanlar bunlar.

Yalan ! Emniyet Genel Müdürlüğü açıklamalarında, “Bir yıldır hazırlanıyorduk, böyle bir operasyon için” sözleri yalandır. Yalanın ötesinde komiktir. Basılan yerler gizli değil, herkesin bildiği kurumlardır. Bu yalanın bilinen nedenlerinin dışında bir diğer yanı da, polisin, “büyük örgüt operasyonu” havası yaratıp rant elde etmek istemesidir.

Hukuksuzluk ! Arama yapılan bir mekanda, o mekanın sahibinin, bir avukatın, bunlar yoksa mekanın bulunduğu yerin muhtarlığının nezareti gerektiği, bu ülkenin kanunlarında yazar. Dergimiz başta olmak üzere buna gerek duyulmamış, “kanun biziz” denilmiştir.

Hukuksuzluk ! Avukat bürolarının, masalarının, çanta ve üzerinin aranması özel kanunlarla belirlenmiştir. Arama belgesinde bir avukat bürosunun aranacağı dahi belirtilmeden, sıradan bir “işyeri” gibi gösterilerek Halkın Hukuk Bürosu’nda arama yapılmıştır. Keza, zorunlu olmasına karşın, hangi avukatın masasının, evraklarının inceleneyeceği belirtilmemiştir. Bu hukuksuzluk, tutulan bir tutanakla da HHB avukatları tarafından belgeli hale getirilmiştir.

Hukuksuzluk ! Operasyonu yapan devlet gücü (Emniyet) adına konuşan biri, gözaltına aldığı kişileri, yargılanmış, hüküm giymiş gibi gösteremez, bu açık bir suçtur. Emniyet Genel Müdürlüğü sözcüsü Ramazan Er, daha baskınların yapıldığı gün “Avrupa’da 23, Türkiye’de 40 örgüt üyesi yakalandı” açıklamasını tüm basın önünde yapmıştır. Basın bu hukuksuzluğa ortak olarak, günler boyunca, gözaltına alınan ve tutuklananlar için “örgüt üyesi” diye yazmıştır.

Hukuksuzluk ! Avukatlardan, yasal derneklerin başkan ve üyelerine kadar gözaltına alınan ve tutuklananların tümü “davetiye ile” ifadesini ve-

Bir Operasyon;

AB ve AKP’nin

hukuksuzluğu

rebilecek kişilerdir. Kurumlara ilişkin bir inceleme gerekiyorsa, bunu da hukuki bir çerçevede yapmanın önünde hiçbir engel yoktur. Böyle bir yol hiç düşünülmemiştir bile. Aksine “operasyon” havası yaratmak için kapılar bal-zozlarla kırılmış, yasal kurumlar basılmıştır.

Basına özel rol ! Basın operasyon havasının yaratılmasında özel bir rol oynadı. Tüm katliamlar, infazlar, işkencelerde olduğu gibi, yine polisin faşist uygulamalarının üzerini örtmek, zeminini hazırlamak onlara düştü. Hürriyet gibi, habercilikle alakasız, patronlar ve devlet adına “savaşan” manşetler atanlar da vardı; yaptığı haberin tek kelimesi bile doğru olmayanlar da... İzmir’deki Ekspres gazetesi gibi, polisin “yerel basın”dan da kullandığı kişiliksizleştirilmiş olanlar da az değildi. Tümünü sıralamak mümkün değil, sadece Vatan gazetesini örnek verelim.

“Gazi Mahallesi baskınında 37 örgüt üyesi ele geçirildi... Operasyonun İstanbul ayağında çoğunluğu bölge sorumlusu olan 37 kişi gözaltına alındı. Gazi Mahallesi, Küçükarmutlu, Yenibosna, Bağcılar, Okmeydanı ve Ümraniye’deki hücre evlerine yapılan baskınlarda örgüte yönelik pek çok kilit çözüldü. Gazi mahallesindeki operasyonda, bir örgüt üyesinin yakalandığını anlaşıncı evde bulunan patlayıcıları ortadan kaldırmak isterken yaralandığı saptandı.” (2 Nisan)

Neresinin yalan olduğunu anlatacaksınız şu haberin. Gazi mahallesinden gözaltına alınan olmadığını mı? Sayılan mahallelerde bu haberin yayınlanmasından günler sonra ve sadece Armutlu’da gözaltına alınan olduğunu mu? Yoksa “patlayıcı” diye yazdığının gaz sıkışmasından meydana gelen bir patlama olduğunu mu? Yoksa, elinde DHKP-C’nin örgütsel hiyerarşik yapısının çizelgesi varmış gibi, bölge sorumluları ilan etmesini mi? “Kilit çözüldü” gibi, her operasyonda sıralanan polis hamasetlerine ise hiç girmeye gerek yok zaten. Ama bir basın düşünün ki, basılan yerlerin tümünün yasal kurumlar olduğunu bilerek “hücrevi” diye yazabiliyor. Utanması, ahlakı olmadığı için, bu “hücrevi” diye yazdıklarından iki yerin basın kuruluşu olduğunu bu kafa ya hatırlatmaya bile gerek yok ki! Anlayış şu; televizyonu olmayan, iktidara yağ çekmeyen hiçbir basına, basın denilmez. Operasyonlarda adı geçmediği halde sıraladığı mahallelere dikkat edin; yoksulların, çoğunluğu alevi halkın yaşadığı yerler. Kafasında buralar zaten “örgüt yuvası”, basılmalı, ordaki insanlar da “örgüt üyesi” olmalı. “Operasyon” lafını duyar duymaz otomatikman sıralıyor mahalleleri.

Son söz; Gazete mi şimdi bu? Habercilik mi yapıyor bunlar? Uydur uydur yaz!

Sayı 106

9

11 Nisan
2004

“4. güne kadar hakkımızdaki suçlamaları öğrenemedik”

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nden gözetilmesine alınıp serbest bırakılanlar, yaşananları ve nasıl bir hukukla, nasıl bir yasadışılıkla yönetildiğimizin örneklerini anlatıyor

Sabah kurumların basıldığı- nı öğrendik, bazılarını aradık, telefonlara çıkan olmadı. Ekmek ve Adalet Dergisi'ni aradığımızda telefonu açan kişiye kim olduğunu sorduk, "Halkalı'dan Özgür" dedi. Bu cevabı daha önceki baskınlardan tanıdığımızdan "anladık" diyerek telefonu kapattık.

Metin Yavuz, Halkın Hukuk Bürosu'na haber vermeye gitmişti. Bir süre sonra telefonu çalmaz oldu. Anladık ki, o da yolda gözaltına alınmıştı.

Biz telefonla bilgi almaya çalışırken polis kapıya dayandı. **Kapıyı tekmeleyerek açmamız için bağıldılar.** Arama izinleri olup olmadığını sorduk. Açın diyorlardı. Aramayı ancak dernekler masasının yapabileceğini söyledik. Bu sırada derneğimizin yönetiminde de bulunan Av. Özkan Köylüoğlu yola çıkmış geliyordu. Bunu belirtmemize rağmen kilidi patlatılar. Tam o sırada Avukat Özkan Köylüoğlu'nun binaya girdiğini gördük. Tahammülsüzdüler, avukatı beklemek istemiyorlardı. Dernek yöneticilerimizden Gülsen Salman'a "Sen git erkek yok mu o gelsin" diye tehdit ediyorlardı. Avukatımız geldiğinde arama izinlerini göstermişler ve kapıyı açtık.

Girer girmez siviller saldırı- ganlaştı, avukatımızla tartıştılar, hatta suratına bir yumruk attılar. Biz müdahale edince de bize saldırdılar. Bir arkadaşımızın cep telefonunu duvara

vurarak parçaladı. Siyasi şubeden top sakallı, orta yaşlı göbekli bu adam içip içip ortallığı dağıtan ayaşlara benziyordu. Diğerleri ona "savaşçı" diye sesleniyorlardı. İyi polis-kötü polis oyunu oynuyorlardı.

Sonra talana dönüşen arama yapıldı. Açıklamalarımızı yazdığımız bilgisayarımıza, video kasetlerine el koydular. Kimliklerimizi aldılar. Yaptıklarının yasal olmadığını söyledik. Bizde "yasal olmadığını ben de biliyorum, şu anda yasa benim dediğimdir, daha sonra suç duyurusunda bulun" diyorlardı.

Arama sürerken derneğe gelen üyelerimizi geri gönderdik. En son Şadi Özpolat geldi. Polis "kimdi" diye sorunca, Şadi kendisi ismini söylemesi ile birlikte tüm polisler üzerine atladı. Bizi gözetilmesine alacaklarını söylediler, neden, GBT'ye baktınız, aranmamız yok dedik. "Nuray Öğrener'in var" diyerek yalan söylediler. Ama sadece onu değil, hepimizi almak istiyorlardı. En son birisi, "açıklama yapmak zorunda değiliz, hepimizi götüracağız" diyerek o yasalarda yazanların hiçbir anlamının olmadığını göstermiş oldu. Karga tulumba, merdivenlerde sürüklenerek 8 kat aşağıya indirildik. İşkence uluorta sürüyordu, biz de "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganlarıyla yaşadığımızı protesto ediyorduk.

Vatan Emniyet Müdürlü-

ğü'ne girişte de direnme hakkımızı kullandık. Küfür, hakaret, tekmeler, sürüklenerek içeri aldılar. Üst araması yerlere yatırarak, her şeyi soyarak tam bir işkence halinde yapıldı. Diğer kurumlardan alınanların her tarafı inleyen sloganlarına biz de katılıyorduk.

Şadi Özpolat, Metin Yavuz, Mehmet Doğan gibi bazı arkadaşları tek hücrelerde tutuyorlardı. Su, şeker dahi vermiyorlardı. Sloganlarla, kapıları döverek protesto ediyorduk. Hiçbir şeye imza atmayarak bu hukuksuzluğa tavır aldık. İşkenceciler iradelerini kabul ettirmek için her yola başvuyorlardı. Bir çok insanı "avukat geldi" diye yalan söyleyerek ifadeye götürdüler. Bayanların tuvaletleri arkadan kilitlenmiyordu. Bunu bile ahlaksızlıklarına malzeme yaptılar, bir arkadaşımızı içerideyken kapıyı açtılar. Her şeyi işkence aracına dönüştürme amacıyla hareket ediyorlardı. Hele kadın polisler! Erkek arkadaşların karga tulumba taşınmasına "bırak ben taşıyım" diye gönüllü olmalar, erkek polislerle yalışmalar, küfürle konuşmalarla tam da içinde bulundukları çürümeyi gösteriyorlardı.

Parmak izi almak bile işkenceydi. Yüzüstü yere yatırarak, irikıyım polisler üzerimize basıyor, öyle alıyorlardı. **Dördüncü güne kadar neyle suçlandığımızı dahi öğrenemedik.** O gün parmak izi alırken, o da resmi değil, işkencecilerin kompo senaryoları ile övünmeleri sayesinde öğrendik.

Savcılığa çıktığımızda öğrenmiştik suçlamaları ve aşağılık kompo senaryosunu. Adli tabibliğe götürülürken bu komployu "Yalanları kompo- ları boşa çıkaracağız" sloganlarıyla teşhir ettik. Bu komployla 22 arkadaşımız tutuklandı, biz bırakıldık.

Yapılan terör demagogileri, iktidarın halka karşı terörünü gizlemeye dönük çabalaradır.

Kurumlarımız, haklar ve özgürlükler mücadelesinin en önünde yer alan kurumlardır. Bizler ülkemizin emperyalist ülkeler tarafından sömürülmesine karşıyız. Bizler halkımızın açlık yoksulluk çekmesini istemiyoruz. Halkımızın depremlerde, trafik kazalarında, işkencehanelerde, tecrit hücrelerinde ölmesine karşıyız. Bizler bağımsız, demokratik bir ülke istiyoruz. Yapılan baskınlar bu düşüncelerdir. Yapılan terör demagogileri bu düşüncelerdir.

Terör diyenler, terörizmi Ortadoğu halklarının katliamında suç ortaklığı yapan AKP'de, halka karşı 'Psikolojik Harp' uygulayan MGK'da, işkencehanelerde devrimcileri katleden Emniyet'te aramalıdır.

Demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi verenler bitirilemez. İşbirlikçi AKP iktidarı sanıyor ki baskıyla halk sindirilebilecek. Bunlar beyhude çabalar ve bilinmelidir ki temelini haklılıktan alanlar hiçbir zaman yok edilemez.

Temel Haklar Ve Özgürlükler Derneği

Bilinmelidir ki; halk hiçbir zaman zulüm düzenine izin vermemiştir. Tarihin zulüm ve zorbalıkla halklara hükmetmeye çalışan nice hükümdarları çöplüğüne gönderdiğini herkes bilmektedir.

Bugün iktidar koltuğunda oturan ve hükümdarlık özellikleri duyan egemenler

Amerikancalıkta sınır tanımayan AKP iktidarının son icraatı yasal dernekleri bas, çalışanlarını gözaltına al, hücre evine girdik de, örgüt üyesi de sonra tutukla.

Kendisi gibi düşünmeyen herkese düşman olan AKP, mualiflerini yok etmeyi düşünüyor. Bunu yaparken de arkasına ABD'yi ve AB'yi almadan da yapmıyor.

Bu kadar yalanı, dolanı nereye kadar götüreceksiniz.

Tüm bunları Irak halkını katleden, Filistin'i işgal eden, dünyanın bir çok bölgesine barış diyerek zulüm kusan Bushlar, Şaronlar, Blairlar için yapıyor.

Bizler Gençlik Dernekleri Federasyonu girişimi olarak estirilen gözaltı ve tutuklama terörüne derhal son verilmesini istiyoruz.

BASKILAR KOMPLOLAR BİZİ YILDIRAMAZ!

GENÇLİK DERNEKLERİ FEDERASYONU girişimi

Komplolar, gözaltılar ve son perdede tutuklamalar!.. Ortaçağ da bile türüne rastlanmamış bir hukuk(!) anlayışı ile karşı karşıyayız. Bu hukuk kimin hukuku, bu hukuk nasıl bir hukuk anlayışı ki hiçbir dayanağı olmayan gerekçelerle onlarca kişi gözaltına alınıyor ve tutuklanıyor. Bu komplo- nunun arkasında yatan gerçeği biliyoruz. Her fırsatta insan haklarında dem vuran AKP ve Avrupa daha ne kadar demokratikleşme yalanlarını arkasına sığınabilecek.

Biz biliyoruz ki temel hakların kazanılması için sürdürdüğümüz mücadelenin önüne geçmek için gözaltı ve tutuklamalara devam edeceklerdir. Ama her seferinde bu komplolar boşa çıkartılmış, haklar ve özgürlükler mücadelesine devam edilmiştir.

Kendi koydukları yasalarını çiğneyen bir devlet, hukuk devleti olamaz. Bu komik senaryo bir an evvel son bulmalı, bu komplo kasamın da tutuklananlar derhal serbest bırakılmalıdır.

BASKILAR BİZİ YILDIRAMAZ!..

TAYAD'lı Aileler

Yılmayacağız!

- ◆ Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği
- ◆ İstanbul Gençlik Derneği
- ◆ Anadolu'nun Sesi Radyosu
- ◆ Ekmek ve Adalet Dergisi
- ◆ Gençlik Gelecektir Dergisi
- ◆ İdil Kültür Merkezi
- ◆ Halkın Hukuk Bürosu
- ◆ TAYAD

Emniyet Müdürlüğü, dün yaptığı açıklamada, bu operasyon için bir yıldır hazırlık içinde olduğunu açıkladı. Bu kuruma herkes elini kolunu sallayarak giriyor. İsteyen herkes buraya çok rahat girebiliyor. Polis de buraya çok rahat girmiştir. O zaman, bir yıldır neye hazırlandılar? Günlük okuduğumuz komplo senaryolarına mı? Görünen o ki bu konuda da başarılı değiller

Grup Yorum; elemanları tutuklanarak, çalışma mekanı daraltılıp, kullanılamaz hale getirilerek müzik yapamaz hale getirilmeye çalışılıyor. Bunlar ucuz numaralardır ve Grup Yorum üzerinde defalarca denenmiş ama asla sonuç alınamamıştır. Biz bu baskı ağını kıracağız. Bugüne kadar nasıl kırdıysak öyle kıracağız.

İktidar, demokrasi mücadelesi verenleri suçlu gibi göstererek, anti-demokratik ve bağımlı kimliğini belgeliyor. AB demokrasinden medet umanlara sunulur, işte AB icraatı. Artık AB üyesi sayılabiliriz, artık eş zamanlı işkence göreceğ ve tutuklanacağız.

GRUP YORUM / İDİL KÜLTÜR MERKEZİ

AKP'nin ve AB'nin Terörüne Tepkiler Yağıyor Boyun Eğmeyeceğiz

Avrupa ve Türkiye'de gerçekleştirilen hukuksuz, gayrimeşru operasyonlar, çeşitli açıklamalar, basın toplantıları ve gösterilerle protesto edildi.

Sosyalist Basından Dayanışma Eylemleri - 2 Nisan günü, 13 sosyalist basın kuruluşu, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti önünde, "Ekmek ve Adalet Yalnız Değildir!" dövizleri ile basın açıklaması yaptı, TGC'nin duyarlı olması istendi.

3 Nisanda, İstanbul'daki Avrupa Birliği Bilgi Merkezi önünde yapılan basın açıklamasına yaklaşık 100 kişi katılırken, AB'nin demokrasi maskesinin altındaki gerçek yüzünü gösterdiği belirtildi. Eylemde sık sık "Ekmek ve Adalet Yalnız Değildir!, Baskılar Bizi Yıldırılmaz!, Sosyalist Basın Susturulamaz!, AB, ABD, NATO Bizi Yıldırılmaz!" sloganları atıldı, dövizleri taşındı.

Yapılan açıklamanın ardından 13 değişik Sosyalist Basın kuruluşundan temsilciler dergimizin İstiklal caddesinde satışını yaptılar.

Aydınlar'dan Protesto - 2 Nisan'da TMMOB'da bir araya gelen Aydın ve Sanatçılar ile DKÖ'ler baskınları protesto ettiler ve bir süre önce komployla tutuklanan TAYAD Başkanı Tekin Tağın'ın de serbest bırakılmasını istediler.

TAYAD'lı Naime Kara'nın ardından Cezmi Ersöz yaptığı konuşmada; "TAYAD'ın '107 insan öldü duyduunuz mu?' kampanyasını yürüten dernek üyelerinin özelinde başlatılan saldırıların amacının hapishanelerde yaşanan gerçekliği sessizliğe boğmaktır." dedi ve demokratik kurum ve kuruluşların basılmasını kınadı. Aydın ve sanatçılar ile DKÖ temsilcileri de söz alarak baskınların hak ve özgürlüklere saldırı olduğunu belirten konuşmalar yaptılar. Açıklamaya sanatçı-yazar Şanar Yurdatapan, yazar Abdurrah-

man Dilipak, şair-yazar Cezmi Ersöz, şair Ruhan Mavruk, yazar Ragıp Zarakolu, İHD İstanbul Şube Başkanı Hürriyet Şener, MKM Başkanı Zübeyir Perihan, Türkiye PEN Başkanı Üstün Ökmen, Mazlum-Der, Özgür-Der, BEKSAV, İLPS temsilcileri ile Grup Yorum üyelerinin de yer aldığı 100 kişi katıldı. Açıklama, baskılara karşı dayanışma çağrısıyla son buldu.

ÇHD'de Basın Toplantısı - 2 Nisan günü Çağdaş Hukukçular Derneği'nde yapılan basın toplantısında, gözaltına alınanlara işkence yapıldığı belirtildi. HHB avukatlarından Taylan Tanay'ın okuduğu açıklamanın ardından Temel Haklar'dan Tigin Öztürk, TAYAD adına Naime Kara ve Grup Yorum üyesi İnan Altun söz alarak yaşanan baskını anlattılar.

Bursa'da Protesto Eylemi - Bursa'da dergimiz çalışanları Hayriye Gündüz ve Nevzat Demir, Uludağ Gençlik Derneği başkanı Ümit Yaşar Öztürk ve Bursa Temel Haklar Başkan Yrd. Ahmet Burak Eryıldırım'ın gözaltına alınması, baskınlar, 3 Nisanda Heykel meydanında yapılan bir eylemle protesto edildi. Özgür Gençliğin de destek verdiği eylemde Hayriye Gündüz'ün gözaltına alınmasına, "155 polis imdat"a gelen bir telefon gerekçe gösterildiği belirtildi ve telefonda, 16 yaşında kimliği bilinmeyen bir kişinin, "Hayriye Gündüz örgüt üyesi olmam gerektiğini yoksa öldürüleceğimi söyledi" ifadelerinin yer aldığının polis tarafından avukatlara söylendiği belirtildi.

Adana'da Protesto: Yıldırılmazsınız! - İnönü Parkı'nda bir eylem yapan Haklar ve Özgürlükler

Cephesi, Adana'daki baskınları protesto etti. Ömür Çalışır, "Kurumlarımızın balyozlarla, onlarca polisle basılıp, çalışanların gözaltına alındığı, gece yarısı evlerimizin basılması, en demokratik meşru eylemle-

rimize polislerin hukuksuzca saldırması hangi hukukda var. Yaptığının meşru olduğuna inanıyorsanız bunun açıklamasını yapın. Baskılarınız, meşru mücadelemizde bizleri yıldırılmaz dedi.

Ankara: Zulüm Uygulamaktan Vazgeçin- Ankara Temel Haklar 2 Nisan günü Yüksel caddesinde yaptıkları eylemde saldırıları protesto ederek, faşizm gerçeğini ve AB demokrasisi aldatmacasını teşhir etti. ESP, EKB, BDSP ve Kaldıraç dergisinin desteklediği eylemde, "Zulüm uygulamaktan vazgeçin" çağrısı yapıldı ve zulmün er geç sahibini vuracağı hatırlatıldı.

Kocaeli: Demokratikleşme Hikayeden İbarettir - Kocaeli Gençlik Dernekli Öğrenciler, 2 nisan günü, baskınları ve üniversite öğrencileri üzerindeki baskıları yaptıkları açıklamayla protesto etti. Ankara Kızılay'daki saldırının, devrimci-demokrat kurumlara yönelik baskınların tümünün hak ve özgürlükler mücadelesine tahammülsüzlük olduğunun dile getirildiği açıklamaya, ESP, SDP, DEHAP, EMEP, DPG, Temel Haklar, Kocaeli Üniversitesi Öğrencileri ve Halkevleri katılarak destek verdi.

İzmir: Baskılar Bizi Yıldırılmaz - Konak Sümerbank önünde toplanan Haklar ve Özgürlükler Cephesi "Baskılar komplolar tutuklamalar bizleri yıldırılmaz" pankartı açarak tutuklamaları protesto etti. AKP iktidarının tüm ülkede sürdürdüğü "insan avına son vermesi" çağrısı yapılan eyleme ESP ve Mücadele Birliği destek verdi.

Samsun: Ülkede Terör Havası Estiriliyor - Haklar ve Özgürlükler Cephesi 4 Mart günü Süleymaniye geçidinde "BASKILAR BİZİ YILDIRILMAZ" pankartı açarak bir eylem yaptı. "Emperyalizmin tüm dünyada terör demagojisini sürdürdüğü" belirtilen açıklamada, AKP iktidarının da tüm ülkede terör havası estirdiği vurgulandı. Ekim Gençliği ve SDP'nin de katıldığı eylem atılan sloganlarla sona erdi.

İstanbul'da Basılan Kurumlarda Açıklamalar - 2 Nisan'da, bir gün önce basılan kurumlarda basın toplantıları düzenlendi. Temel Haklar'da yapılan toplantıda, "devrimci kurumların ilk defa yaşadığı baskılar değildir bunlar." denilerek, gözaltındakilerin serbest bırakılması istendi.

İdil Kültür Merkezi'nde yapılan basın toplantısında ise, basın "İdil Hücre Evine hoşgeldiniz" sözleriyle karşılandı. İktidarın pervasız yalanı teşhir edilirken, İKM çalışanları Gamze Mimaroğlu, Beril Güzel, Devrim Koç ve Eylem Yerli'nin mahkemeye bile çıkarılmadan serbest bırakıldıkları dile getirildi. Grup Yorum elemanı Ali Aracı'nın

ise hala gözaltına tutulduğu belirtilen açıklamada, Grup Yorum'un susturulamayacağı söylendi. Açıklamaya, Mazlum Çimen, Alaaddin Üs, Metin Yılmaz, Kazım Koyuncu, İbrahim Karaca ve Ruhan Mavruk katılırken; Halkevleri, Beksav, Demokratik Haklar ve Kültür Derneği, Yüz Çiçek Açsın Kültür Merkezi, Vardiya Müzik Grubu, Osman Akgün Kültür Merkezi desteklerini belirten kurumlar arasında yer aldı.

Hatay: Keyfi Gözaltı - 5 Nisanda İHD'de düzenlenen basın toplantısında, keyfi gözaltı, işkence uygulamalarının sürdürüldüğü dile getirildi. Baskınların protesto edildiği açıklamaya HÖC'ün yanı sıra, sosyalist basın temsilcileri, sendikalar ve DKÖ temsilcilerinden oluşan 50 kişi katıldı.

İstanbul: DGM Önünde Dayanışma - Gözaltına alınanların DGM'ye çıkarıldığı gün, çok sayıda sosyalist basın temsilcisi, sendika, DKÖ temsilcileri destek verdi. Yapılan açıklamada, "Onlar gerçeklerin, emekçi halk kitlelerine açıklanmasından korkuyorlar." denildi. "Baskılar Bizi Yıldırılmaz! ABD, AB, NATO Bizleri Susturamaz, Ekmek ve Adalet Yalnız Değildir, Sosyalist Basın Susturamaz" sloganları atılan açıklamaya; Yeni Atılım, Sosyalist Demokrasi, Hareket, Sosmokrasi, Yeni Dünya İçin Çağrı, Direniş, Devrimci Hareket, Kırmızı Bayrak, Sömürsüz Bir Dünya İçin Dayanış-

HHB: İşkence, Taciz ve Hukuksuzluk

Halkın Hukuk Bürosu'nda 2 Nisan günü yapılan basın toplantısıyla, baskınlar protesto edildi. HHB'nin de bulunduğu kurumların basılmasının hukuksuz ve gayri meşru olduğu dile getirildi. "DHKP-C'ye yönelik büyük operasyon" izlenimi yaratılarak, demokratik kurumların basıldığı vurgulanan açıklamada konuşan Av. Zeki Rüzgar, arama kararında gerekçenin dahi belirtilmemesini örnek vererek, keyfiliğe dikkat çekti.

Gözaltındakilerle görüşen Av. Taylan Özgür de, gözaltına alma sırasındaki ve Emniyet'teki işkencelere değindi. Özellikle Gençlik Der-

neği'nden ve Ekmek ve Adalet dergisinden gözaltına alınanların feci şekilde dövüldüklerini, bazılarının çıplak olduğunu söyleyen Özgür, açlık grevi yapan müvekkillerinin su ve şeker dahil hiçbir ihtiyaçlarının karşılanmadığını, tuvalete dahi götürülmediklerini, avukatlarının götürdükleri elbise, ayakkabı, çorap gibi eşyalarının kendilerine verilmemesini açıkladı.

Eylem Yerli ve Ferhat Özdemir'in başka insanlar üzerine ifade vermeye zorlandığını dile getiren avukatlar, Nuryay Öğrener'in de polislerin cinsel tacizine maruz kaldığını tespit ettiklerini belirttiler.

DİĞER TEPKİLER

ma, Özgür Gençlik dergi ve gazetelerinin yanısıra, Tuzla Deri İş, İLPS, DDSB, Halkevleri, Tohum Kültür Merkezi, EHP, BEKSAV, TUIYAP, ESP temsilcileri katıldı. Okurlarımız, DGM önüne gelmeden önce Taksim'de "Baskılara rağmen yayınıımız kesintisiz sürüyor" diyerek dergimizin satışını yaptılar ve halka gerçekleri anlattılar.

Esenyurt'ta jandarma terörü - 6 Nisan günü İstanbul Esenyurt'ta basın açıklaması yapmak isteyen kitleye jandarma saldırarak 4 kişiyi gözaltına aldı. Temel Haklar ve TAYAD'lıların, Cumhuriyet meydanında yapmak istediği baskınları protesto etmesine katılmak isteyen Aydın Mahir, Havalı Mengi, Niyazi Göz ve Sevgi Göz'ü keyfi bir şekilde gözaltına aldı ve dövizlere de el koydu.

Nurtepe'de yürüyüş - Tutuklamalar 7 Nisanda Nurtepe'de yürüyüşle protesto edildi. Devrim Şehidi Hüseyin Aksoy parkında toplanarak meşale ve sloganlarla yürüyüşe geçen kitle "Tutuklamalar baskılar bizi yıldıramaz" pankartı açtı. Nurtepe Temel Haklar girişimcilerinin yanısıra ESP'lilerin de katıldığı yürüyüş boyunca oligarşinin saldırılarını protesto eden sloganlar haykırıldı. Yapılan açıklamada "Devrimciler bu saldırılara boyun eğmeyecektir" denildi.

Haklıyız kazanacağız - Temel Haklar 3 Nisanda Kışlağan otel önünde yaptığı eylemde, ABD'nin terörizm demagojisinin AKP iktidarınca sürdürüldüğü dile getirildi. Kızılbayrakların taşındığı eylemde, "Baskılar bizi yıldırılmaz, Halkız haklıyız kazanacağız" sloganları atıldı.

Komplolar engelleyemez - Sivas Gençlik Derneği, diğer gençlik örgütlenmelerinin katılımı ile 7 Nisan'da bir basın toplantısı yaptı. F Tipindeki tecrite ve gençliğe yönelik saldırılara değinilen açıklamada, "Bu tür komplolar halkın demokratik örgütlenmesini ve mücadelesini engelleyemeyecektir." denildi.

Gözdağı-AKP'nin demokratikleşme söylemlerinin göstergesi olan... muhalefeti baskı altına alma ve gözdağı girişimi olan bu uygulamayı kınıyoruz. DİSK/Genel İş 2 ve 3 nolu bölge Bşk. ve sekreterleri, 7 No'lu ve Trakya Şb. Bşk., Konut-İş Şb. Bşk.

Baskılara son-Hükümet, emekten yana demokrat kişi ve kuruluşlardan elini çekmeli. Muhallıfler üzerindeki baskılara son vermeli ve yeni gözaltına alınanlar ve tutuklananlar derhal serbest bırakılmalıdır. TİM-BELSEN İstanbul 1-3-4-5 No'lu Şube

Kurumların yasal olduğunu biliyoruz-Bu kurumların tamamen yasal, her an her türlü denetime açık olduğunu ve gözaltına alınanların da bu kurumların aynı durumdaki yönetici ve üyeleri olduğunu biliyoruz. BES İstanbul 1-2-3 No'lu Şube

Behiç Aşçı serbest bırakılsın-Avukatlar gününü bu yıl da kutlayamıyoruz. İşkenceye karşı mücadelede, temel haklar ve özgürlüklerin korunması ve geliştirilmesi çabalarında en ön saflarda bulunan meslektaşlarımız yıldırılmak ve cezalandırılmak istenmektedir. Behiç Aşçı serbest bırakılmalıdır. Ankara ÇHD

Endişe verici!-Yasal kuruluşlar olan dernek ve kültür merkezi gibi yerlere, yasadışı çalışma, yasadışı örgütlerle ilişkili olma gibi suçlamalar yöneltilmesi ve bu kurumların yönetici ve üyelerinin gözaltına alınıp tutuklanmaları endişe vericidir. DİSK, KESK, TMMOB, TTB

Zorbalık Emperyalistlerin ve Uşaklarının Karakteridir-Saldırıya uğrayan kurumları sahiplenmek, tüm devrimci-demokratların görevidir. Devrimci Hareket Dergisi

Susturamazsınız-Faşist TC kendisine muhalif, anti-emperyalist devrimci-demokrat kişi ve kurumları hedef alarak tutuklama, gözaltı, işkence vs. saldırı furiasını yoğunlaştırdı. Partizan, İşçi-Köylü, YDG

Sermayenin terörü-Bu bir terör operasyonudur! Uluslararası sermaye egemenliğinin emekçi halklara karşı terörist saldırılarıyla parçası olan bir 'terör operasyonu' Mücadele Birliği Platformu

Saldırı hepimize-AKP hükümeti sınıfsal özüne uygun bir şekilde devrimcilere saldırmaya devam ediyor. Saldırılar hepimize. Kimsenin şüphesi olmasın ki gerici iktidarların bütün tehdit ve baskılarına rağmen bu ülkede devrimciler vardı, var olmaya devam edecek! Ürün Sosyalist Dergisi

NATO zirvesi öncesi saldırı-Bu saldırılar İstanbul'da yapılacak NATO zirvesi öncesi devrimci demokratik muhalefeti engellemek amaçlı yapılmıştır... TUIYAB

Bütün gücümüzle destekliyoruz-İKM, Tavır ve Grup Yorum'a yönelik saldırıların bir an önce durması, sanatçıların serbest bırakılması ve bu pervasız saldırıyı düzenleyenlerin yargılanması yönündeki çalışmaları bütün gücümüzle destekliyoruz. BEKSAV

Protesto eden diğer kurumlar- BES Ankara şubeleri, Tutuklu Gazetecilerle Dayanışma Platformu, Irak'ta İşgale Hayır Koordinasyonu, Devrimci Demokrasi, EHP, AĞİF, İĞİF-G, FGİF-G, Hollanda VEKSV, Londra GİK-DER, Özgür Gençlik...

İmparatorluğun önünde halklar var!

- ✱ **Irak direnişi yeni bir aşamada; Şiiler Silahlı Direnişe Geçti**
- ✱ **'İç savaş' hesabı yapanlara karşı Sunniler-Şiiler Birlikte**
- ✱ **Amerika Felluce'de katliam yaparak halka karşı sindirme operasyonu sürdürüyor...**

Dünya halklarının kalbi şimdi Felluce'de kuşatılan, işgal içinde işgal edilen Iraklılarla atıyor. Dünya halklarının kalbi, Necef'te, Nasiriye'de, Kut'da, Basra'da, Amara'da ayaklanan Şiilerle atıyor. Dünya halkları Felluce'yi savunmak için birleşen, aynı ortak düşmana birlikte vuran Şii-Sunni Iraklıları selamlıyor.

Son bir haftadır hemen herkesin ağzında "Savaş yeni başlıyor gibi" sözü var. Irak'taki tablo gerçekten de böyle düşündürüyor. Onlarca kentte direniş işgalcilere kafa tutacak güçte sürüyor. Bazı yerlerde işgalci güçler, işgal ettikleri yerlerden çıkarıldı. Irak'ı işgal ettiğinden bu yanaki en büyük kayıplarını veren işgalci ABD, direnen halkı sindirmek için Felluce'de katliam operasyonu başlattı.

İşgalin birinci yıldönümünde, işgale karşı ayaklanma

Irak'ın (Kürtlerin egemenliğindeki Kuzeyi hariç) hemen her yerini işgalciye karşı sıkılan kurşun seslerinin kapladığı gelişmeler, esas olarak 4 Nisan'da başladı.

AKP Yöneticileri!

Sünnisi Şiisi ile müslüman halk katlediliyor; Stratejik müttefikiniz, Amerika camileri bombalıyor; Taşeronluğuna talip olduğunuz "Büyük Ortadoğu Projesi", halklara kan ve gözyaşı getiriyor.

İşbirliğine devam edecek misiniz?

Ey AKP'liler;

Oy verdiğiniz partinin "stratejik ortağı" Şii-Sunni demeden katlediyor, camileri bombalıyor... Sizde müslümanlığın "m"si de mi kalmadı?

Hala AKP'yi savunmaya devam mı edeceksiniz?

Şii liderlerden Mukteda Sadr taraftarlarının 4 Nisan'da, kapatılan El Havza gazetesinin açılması ve Sadr'ın Necef temsilcisi Mustafa el Yakubi'nin serbest bırakılması talebiyle başlattığı gösteriler, birkaç gün içinde çeşitli şehirlerde ayaklanmalara dönüştü.

Necef'te yapılan ve 15 bin kişinin yürüdüğü gösteriye El Salvador ve ABD askerleri ateş açarak 20'yi aşkın Irak'lıyı katlettiler. Yüzlerce Iraklı da kurşunla yaralandı.

Bunun üzerine Sadr işgalcilere anladıkları dil-den cevap verilmesi çağrısı yaptı ve ayaklanma bir anda, Şiilerin bulunduğu hemen tüm kentlere yayıldı. Burjuva medya, direnişi Sadr'ın milis örgütlenmesi olan "Mehdi Ordusu"na maletmeye çalışsa da Irak'tan yansıyan görüntü ve bilgiler, bütün bir halkın silahlı direnişe katıldığını gösteriyordu.

Şii halk, Basra, Necef, Nasiriye gibi kentlerde valilik binalarına, karakollara ve işgal yönetim binalarına karşı saldırılar düzenlediler. Çeşitli yerlerde işgalcilerden silah ele geçirildi. Basra Valiliği'ne el konuldu. Ayrıca Necef ve Kufe'deki kutsal mekânlar Şii milislerce denetim altına alındı. İşgalci ABD, bir yandan direnişi küçümseyen açıklamalar yaparken, öte yandan bir çok yerde saldırıya geçti; helikopter ve uçaklarla halka karşı hava saldırıları düzenlendi.

Bağdat'tan Felluce'ye Örülen Şii-Sunni Dayanışması

8 Nisan'da Bağdat'ta toplanan binlerce Şii ve Sunni, Felluce'ye doğru yürüyüşe geçti. "Sünni yok, şii yok, biz kardeşiz, ülkemizi satmayız!" sloganlarıyla yürüyen, Felluce'ye, ilaç, yiyecek, giyecek, para, kan yardımı götüren halk, Irak halkını birbirine düşürmek isteyenlerin hevesini

kursaklarında bırakacak bir tablo yarattılar.

Şiilerin direnişinin ertesi günü, burjuva medyada “Irak iç savaşa sürükleniyor...” yorumları öne çıktı. Oysa, Irak’ta çatışan tek bir Şii ve Sunni yoktu. Araplarla Kürtler arasında da somut olarak bir çatışma sözkonusu değildi. Peki öyleyse nereden çıkıyordu bu başlık?

Bizzat ABD tarafından empoze edilen bir başlıktı bu. Direnişin tüm Iraklıları kapsaması ihtimaline karşı ABD’nin alttan alta halkı birbirine düşürmeye yönelik politikaları kışkırttığı bilinmeyen bir şey değildi. Ama son direniş bu oyunda da büyük ölçüde bozmuştur.

Düne kadar “sünni üçgeni” diyerek, direnişi bir kesime sıkıştırmaya çalışanları, hatta daha ileri giderek, “üç beş Baasçı, yabancılar, teröristler” demagogileri yapanları yalanlıyor işgalin 1. yılındaki Irak tablosu. Amerikanca düşünen ve konuşanlar bu yalanlara sarılıp “Irak’ta halk direnişi olmadığını” ispatlamaya girişecek kadar ölücü kaçırılmışlardı.

Şimdi Irak’ın her yeri yangın yeridir. Yangın, işgalcileri yakıyor. Halkları birbirine düşürme

Amerika’nın İNSAN’a ve İNANÇ’lara Saygısı!

İşgalci Amerika’nın, Felluce’de bir camiyi “direnişçilerin sığındığı” gerekçesiyle bombalaması sonucunda camideki 40 kişi katledildi.

Amerikalı işgal komutanı Tuğgeneral Brennan Byrne, bu katliamdan sonra verdiği demeçte şöyle diyordu: “Yaklaşık 40 kişi öldürüldü... amacımız camideki herkesi öldürmekti.”

Sanmayın ki sadece bir generale ait bu zihniyet: Bush, aynı gün Teksas’taki çiftliğinden verdiği demeçte “Katiller ve teröristler bizi sar-samayacak. Bu katillerin hiçbir değeri yok...” diyerek zihniyeti açıkça ortaya koyuyordu.

ABD’nin Irak’a saldırı gerekçelerinden biri “Irak’ta inanç özgürlüğünün olmaması, Şiilerin baskı altında olması”ydı. ABD’nin getirdiği inanç özgürlüğünde camiler de artık pervasızca katliamların gerçekleştirildiği mekanlara dönüştürüldü.

Bush’un “Bu katillerin hiçbir değeri yok...” sözünü ise herkes şöyle okumalıdır; “Bu Ortadoğu halklarının hiç bir değeri yok. Onları istediğin gibi yönetebilir, öldürebilirsin... Ortadoğu’ya müdahalesiyle “insan hakları, demokrasi” getireceği söylenen ABD’nin halklara bakışı işte tam böyledir.

planı, şu aşamada tam ters etki yapmış, Şii, Sünni halklar direniş cephesinde birleşmiştir.

Bu birlikteliğin tohumu, Şiilerin ayaklanması’nın hemen başlangıcında atılmıştı. Felluce ve Bakuba’daki Sünni direnişçilerden oluşan silahlı heyetler, Bağdat’taki Şii camilerini ziyaret ederek Sadr taraftarlarını desteklediklerini açıkladılar.

Şimdi de Sadr taraftarlarının Şiilerin tümünü temsil etmediği demagogisiyle direniş küçük gösterilmeye çalışılıyor. Ülkenin diğer önemli Şii liderlerinden Sistani, başlangıçta halka sakin olmaları çağrısı yaparken, gelişmeler karşısında, Sadr taraftarlarının mücadele hakkı olduğunu açıklayarak direnişe karşı çıkmadı. Ayrıca Sadr’ın önderliğinde başlayan direnişin diğer Şii kesimlerin tabanlarında da belli ölçülerde etkili olduğu belirtiliyor. Kısacası, direniş her geçen gün daha geniş kesimleri içine çekiyor, açık gerçek budur.

Felluce’ye katliam saldırısı ve sokak sokak direniş

İşgalci ABD’nin direnişin yaygınlaşmasına ve işgale karşı eylemlerin boyutunun yükselmesine cevabı Felluce’yi kuşatıp katliama girişmek oldu. Kentin dış dünyayla tüm bağlarını kesen Amerika, Felluce’ye dört gün boyunca havadan bombaladı. Helikopterlerle başlayan saldırılar, iki helikopterin direnişçiler tarafından düşürülmesi üzerine savaş uçaklarıyla bombalamaya dönüştü.

Resmi açıklamalara göre, güya işgal yönetimi, Felluce sakinlerinden 4 paralı askeri öldürenleri teslim etmesini istemiş, onlar da kimseyi teslim etmeyince, “katilleri aramak için” operasyona başlamıştı. Havadan Felluce’yi bombalayarak yapılan bir arama!

Elbette kimse inanmadı Amerika’ya. Burjuva basın bile bunun bir “intikam” saldırısı olduğunu yazdı. Ama “intikam”dan da öte, esasında yaygınlaşan halk direnişine karşı bir sindirme katliamıdır Felluce. Saldırıların ilk üç gününde katledilen Iraklıların sayısı 300’ü aştı.

Saldırı, Irak’ı işgal etmek için yapılan saldırılardan daha vahşiceydi. Ortada bir “askeri hedef” de yoktu. Amerikan uçaklarından fırlatılan bombalar doğrudan evleri, camileri hedef aldı.

İşgalciler bedel ödüyor!

Dünya halklarının başdüşmanı Amerika, işgalden bu yana, en büyük darbeleri aldı geçen hafta boyunca.

Mesela 5 Nisan’daki çatışmalardan birinde, Bağdat’ın Sadr semtinde Amerikan askerleriyle Şii milisler arasındaki çatışmalarda 8 ABD aske-

ri öldü, 24'ü yaralandı.

Ramadi'deki çatışmalarda ise, Amerika İşgalin gerçekleştiği 9 Nisan 2003'ten bu yana, "tek bir saldırıda en büyük kaybını" verdi. Direnişçilerin saldırısında 12 Amerikan deniz piyadesi işgal suçunun bedelini ödediler.

Dünya halklarının başdüşmanı Amerika, Irak'tan sana "sağ-salim" çıkış yok! İşgal ederek, katlederek, mezarlığını seçtin! Sadr'ı haydut ilan ederek, direnişçileri üç-beş haydut diye göstererek işgale karşı direniş gerçeğini ne gizleyebilirsiniz, ne de o direnişin şiddetinden kurtulabilirsiniz. Savaşığınız sadece Irak halkı değil, direnenler tüm dünyanın ezilen halklarıdır. Dünya halkları, Amerikan imparatorluğuna yeni Vietnamlar yaşatacaktır, bundan emin olun.

Amerika işgali başaramamıştır; şimdi Şiiler de düşman! İşbirlikçilerin işi artık daha zordur...

Amerika işgali başaramamıştır. Kürt milliyetçileri ve azınlık bir grup işbirlikçi dışında hiç kimseyi kazanamamıştır. Onların da bu ihanet çizgisini ne kadar sürdürebilecekleri tartışmalıdır. (Direnişin yaygınlaşması karşısında kukla Geçici Hükümet Konseyi İçişleri Bakanı'nın istifa etmesi, direnişin er geç kukla yönetimi bile açmazı sokacağını göstergesidir.) Şu anda dayandıkları tek nokta, Güney Kürdistan'daki işbirlikçi Barzani ve Talabani milliyetçiliğidir.

Kuzey Irak dışında işgalcilerin tam denetiminin olduğu bir yer yoktur. 12 Nisan'da Kerbala'nın 40. gününü nedeniyle kutsal kentleri ziyaret etmeyi düşünen Şiilere, işgal yönetimi "kutsal kentler tehlikeli" uyarısı yaptı. ABD'nin Irak'a getirdiği "güvenlik" de işte bu kadardır.

İşbirlikçilerin işi artık daha zordur. Kürt milliyetçiliğinin işbirlikçiliğinin oynadığı halk düşmanı rol, bu gelişmelerle birlikte daha da açığa çıkmıştır. Kürt milliyetçi hareketin yöneticilerinden Dışişleri Bakanı Zebari, direniş karşısında kendi konumlarını değerlendirmek yerine "Irak'a daha fazla yabancı asker gönderilmesini istiyoruz." açıklaması yaptı. Aynı Bağdat'ın bombalandığı günlerde "Saddam rejiminin bir an önce düşmesi için daha yoğun bombalama yapılmasını" istedikleri gibi. Ama bu yol çıkmazdır. Bu çıkmaz onları işgalcilerden daha katliamcı yapacaktır.

Şimdi ABD'nin "kurtarıcılığına" soyunduğu Şii'ler de "düşman" ilan edilmiştir. Şiiler, yaklaşık bir yıl boyunca, işgale karşı açık direnişe geçmemişlerdir. Ama Amerika'nın dayatmaları bitmemiş; ya direniş, ya teslimiyet dayatması içinde bugüne gelinmiştir. İşgalin olduğu bir ülkede "arada" uzun süre kalmak mümkün değildir. Ya işgalciden yana, ya direnişin içinde olunacaktır. Şu an hala açık direnişin dışında kalan kesimler de eninde sonunda bu tercihi yapacaktır.

BM, israil Terörizmine Teslim!

Gazze'deki mülteci kamplarında barınmak zorunda bırakılan Filistinlilere Birleşmiş Milletler tarafından gönderilen yardımlar durduruldu. BM'nin yardımları durdurma gerekçesi, ABD destekli israil terörünün nasıl pervasızca, ve nasıl insanlık dışı boyutlarda sürdürüldüğünün yeni bir kanıtıdır.

BM sözcüsü, yardımların İsrail tarafından engellendiğini, İsrail hükümeti nezdinde yaptıkları girişimlerden bugüne kadar bir sonuç alamadıklarını belirterek yardımları durdurma kararı aldıklarını açıkladı.

Aslında şaşılacak bir şey yok. O İsrail ki, bugüne kadar BM'nin kendisine dair aldığı hiç bir kararı uygulamamıştır. Çünkü arkasında ABD vardır ve BM'nin efendisi de ABD'dir.

BM, Amerika olmadık bir hiç olduğunu ilan etmiştir bu kararla.

Şaron, Şeyh Yasin'i katlettikten sonra, Arafat'ı yine "öldürmekle" tehdit etti!

İsrail Başbakanı Ariel Şaron, HAMAS'ın liderlerinden Şeyh Yasin'in katledilmesinin ardından yaptığı bir açıklamayla, Filistin lideri Arafat'a "zarar vermeyecekleri" yönünde ABD'ye verdikleri sözün artık **geçerli olmadığını** açıkladı. Şaron aynı açıklamada Hizbullah lideri Nasrallah'ın da "hedefleri" olduğunu ilan etti.

Burjuva basın bu gelişmeyi "Şaron, Arafat konusunda ABD ile köprüleri attı" şeklinde yansıttı. Oysa bu Ortadoğu'da yıllardır süren bir "danışıklı düşüş".

İsrail'in Ortadoğu'daki katliamcılığının ve saldırganlığının ekonomik, askeri, siyasi destekçisi olan ve Irak'a müdahalenin ardından İsrail'le politikaları daha da bütünleşen ABD, zaman zaman İsrail'i "dizginleyen" rollere bürünerek dünya halkları gözünde tam teşhir olmaktan kendini korumaya çalışır.

Arafat konusundaki tavır da bu çerçevededir. İsrail Arafat'ı katlederse, bilinmelidir ki, bu aynı zamanda bir Amerikan cinayeti olacaktır. (Tabii Amerikancı ve İsrail'in Ortadoğu'daki has mütefiki AKP'nin de cinayeti olacak.) Irak'ta taş üstünde taş bırakmamacasına aynen İsrail yöntemleriyle katliamlar yapan, Sadr'ın bulunduğu yerleri hedef alan, Arafat'ın üç yıldır kuşatma altında tutulmasına onay veren ABD'nin israil katliamcılığına karşı çıkacağını düşünmek ancak Amerikancı kafayla mümkün olur.

Sayı 106

17

11 Nisan
2004

Faşizmin Fehriye takıntısı

- hazmedilemeyen bir darbe -

"9 Ocak saat 10.30'da Sabancı Holding Merkezi AHMET FAZIL ÖZDEMİR SİLAHLI PROPAGANDA BİRLİĞİMİZ tarafından basılmıştır. Sabancı Holdingin yönetim kurulu üyesi ve önemli adamı ÖZDEMİR SABANCI, yine holdingin en büyük kuruluşlarından Toyota-Sa Genel Müdürü HALUK GÖRGÜN ve Sakıp Sabancı'nın Sekreteri NİLGÜN HASEFE cezalandırılmıştır."

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi'nin 9 Ocak 1996 tarihli, 26 no'lu açıklamasının "Halkın Adaleti" arabaşlığından sonraki bölümde yazan bu ifadeler hâlâ hafızalarda taze, hala oligarşinin irin kaplamış yaralarını kanatmayı sürdürüyor. Sabancı Center baskını oligarşiye öyle etkili bir vuruştur ki, aradan 7 yıl geçmesine rağmen hazmedemiyorlar hala. Eylemin etkisi, siyasi ve askeri cüretinden, üstü örtülmek istenen gerçeklere ışık tutmasından kaynaklıdır.

Fehriye Erdal adının bu eylemle birlikte anılması, bu hazımsızlığın "Fehriye'yi iade edin..." çığlıklarına dönüşmesine neden oluyor. Hukuksuz bir düzenin iktidarlara Sabancılar ayanmak için, başka ülkelere "yasalarınızı bir yana bırakın, Fehriye'yi verin, asalım, keselim..." diye bastırıyor.

Sabancı eylemi devrimci halkın cephesinde

büyük mutluluk ve umut yaratırken, oligarşi cephesinde korku, panik, suçüstü yakalanmışlığın telaşına neden oldu. Oligarşinin beynine vurmaya kimsenin cüret edemeyeceğini düşünenler hala o şoku atlatabilmiş değillerdir. Oysa, düşünmedikleri, devrim yapmak için, yani bir düzeni alt üst edip, yeni bir düzen kurmak için yola çıkanlar bu cürete baştan sahiptirler. Devrimci hareketin siyasi ve askeri cüreti, bugün artık tartışılmayan bir gerçektir.

Eylem işbirlikçi tekellerin yerleştirmek istedikleri statükoları alt üst etmiştir.

İşbirlikçi tekeller istiyorlar ki, biz sömürelim, sömürü düzenimizin sürmesi için her türlü katliamı, infazı, işkenceyi yapalım, akla hayale gelmedik baskı ve zulüm yöntemlerine başvuralım, Susurluklar örgütleyelim, halkın binlerce evladının kanını akıtalım... ama kimse bizden hesap sormasın. Üstelik öyle arsızlar ki, "demokrasi, hukuk devleti, işçi babası" gibi yalanlarına herkesin inanmasını, "memleketin yüzakı işadamları" diye baştacı edilmeyi bile istiyorlar.

Bilime, diyalektiğe aykındır bu. Halklar adaletsiz yaşayamazlar. Adaletsizliğin kaynağı düzenin kendisiyse, halk kendi adaletini yaratır. Bu ülkede de halkın bir adaleti vardır.

Sabancı eylemi, bu yalanı, demagojiyi paramparça eden bir eylemdi. Sömürenin, katledenin asıl olarak işbirlikçi tekeller olduğunu Türkiye halkına en açık şekilde gösterdi. Oligarşinin kiralık kalemleri, komplo teorisyenleri, halkın şiddetine karşı olan her türden düzenin solcuları ve burjuva basın, eylemi karalamak için görülmedik bir kampanya yürüttü. Devrimci adaleti tekellerin taşeronu gibi göstermek işlerine geliyordu. Eylemin gösterdiği çıplak gerçeğin üzerini böylece örteceklerini düşündüler. Hiçbiri cevapsız bırakılmadı. Denilebilir ki, arşivlerde bu konuya ilişkin yapılan tartışmalardan bir külliyyat oluştu.

4 Ocak Ümraniye Hapishanesi katliamının hemen ardından yapılan eyleme ilişkin bildirisinde Cephe, herkesin çok iyi bildiği zulmün ve sömürünün Türkiye'nin tablosunu sıraladıktan sonra şu sözlerle eylemin nedenini açıklıyordu:

"Her yer kan dolu, her yere pislik bulaştı ve kapkara bir tablo oluştu. Bu tabloda tek bir ışık var; o da yükselen halkın kurtuluş savaşıdır. Bu tablo Türkiye'nin resmidir."

Bu kara tabloyu yaratanlar, iki elin parmaklarını geçmeyen bir avuç sömürücü azınlıktır. Emperyalizmle işbirliği yaparak ülkeyi ve halkı sömüren işbirlikçi tekellerdir. Hükümetler kuran, hükümetler yıkan, cuntalar ilan eden demokrasi deyip halkı katleden, iliklerine kadar sömüren

Sayı 106

18

11 Nisan
2004

Sabancı Center baskını oligarşiye öyle etkili bir vuruştur ki, aradan 7 yıl geçmesine rağmen hazmedemiyorlar hala. İstiyorlar ki, biz sömürelim, sömürü düzenimiz sürsün diye her türlü zulüm yöntemine başvuralım ama kimse bizden hesap sormasın. Bu ülkede halkın da bir adaleti vardır

ve sayesinde zenginliklerine zenginlik katan SABANCILAR'dır.

Ülkemizin ekonomisine, politikasına yön veren, denetleyen, eğitim ve kültürün nasıl ve neye göre oluşturulacağına karar veren SABANCILAR'dır: Hükümetleri oluşturan bütün burjuva partileri bu sermaye güçlerine bağlıdır ve esas olarak bunların denetimi dışına çıkmazlar. SABANCI gibi, işbirlikçi sermaye kesimleri, emperyalizmle işbirliği yaparak varolmuş, büyümüş ve ülke yönetimine hakim olmuşlardır.

Ülkemizin bağımsızlığının yok edilmesinden, faşizmle yönetilmesinden, sömürü ve zulümden Sabancıların, Koçların başında bulunduğu tekellerin örgütü TÜ-SİAD'ı vb. diğer sermaye örgütlerini sorumlu tutuyoruz."

Oligarşi beyninden yediği darbenin etkisini hafifletmek için 7 yıldır çırpınıyor. Acı o kadar derin ki, kendilerine sığınan itiraftçıyı bile öldürtmekten çekinmediler. Oligarşi kendi hukukunu, yasalarını bir yana bırakarak devrimci avına çıktı, efendisine yaranmak isteyen bütün iktidarlar, tüm güçlerini seferber ettiler. İşkencehanelerde, "Niye polis vuruyorsunuz, gidin Sabancıları, Koçları vurun" diyen işkenceci polisler, canhıraş operasyonlar yaptılar, binlerce evi bastılar, binlerce insanı işkencelerden geçirdiler.

Sabancı da boş durmadı. "Hukuk devleti" dilinden düşmeyen şarlatan sömürücü, mafyacılarından, ölüm mangalarından kiralık katiller tuttu. Bu ülkede onbinlerce ananın, kardeşin, eşin gözyaşlarını akıtan onlar değilmiş gibi; vatanımızı emperyalist tekellere satan işbirlikçi tekellerin çıkarları için satamayacağı ne ana, ne kardeş varmış gibi; "kardeş acısı" demagojisi yapan Sabancı'ya yaranma sırası şimdi AKP iktidarında. Fehriye'nin tutsak edilmesinden bugüne siyasi-ekonomik şantajlarla, rüşvetlerle yapamadıklarını, Amerika'nın yarattığı "teröre karşı mücadele" havasında yapabilme hayalleri ile çırpınıyor AKP. Fehriye'nin hukuki statüsünü bilmesine rağmen, Belçika'ya "boş ver hukuku" dayatmasını sürdürüyor. Çünkü "beyninden vurulan" AKP'nin düzenidir, sermayenin partisi olduğunu bir buçuk yıl gibi kısa zamanda icraatleriyle kanıtlamıştır.

Doğan Medya'nın Sabancı Dalkavukluğu

Hürriyet

Operasyonlarda gözaltına alınan devrimcilerin, daha hiçbir yargı kararı yokken "örgüt üyesi" olarak ilan eden polisin bu hukuksuzluğunu aynen kabul ederek yayanların başını Doğan Medya çekti.

Devlet gazetesi Hürriyet ve Doğan Medya'nın Tv'leri, diğer gazeteleri, emniyetin yalanları ile de yetinmeyecek yeni yalanları kendileri ürettir. Fehriye Erdal'a ilişkin haberleri bunun somut örneğiydi. Doğan Medya, Sabancı adına savaşıyor, habercilik yapmıyordu. Doğan-Sabancı ortaklığının çıkarları için söylenen yalanlar, halka haber diye yutturulmak isteniyor.

Lümpen manşetler atarak "açıkla bakalım Belçika" diyor Hürriyet. (5 Nisan) "Kanlı terör örgütü ile anlaşma mı yaptınız? Yoksa siz bir teröristi mi koruyorsunuz?"

Fehriye Erdal'ın hukuki durumunu çok iyi biliyor. Ama onun hesabı, bu yaratılan hukuksuzluk havasından bir pay çıkartabilir miyiz? Sanki Fehriye'nin hukuki durumunda bir değişme olmuş da "iade et" baskısı yapıyor. Üstelik bir de hukuksuzlukla söz ediyor utanmadan.

Daha bir hafta önce, Ertuğrul Özkök, (ve kendi deyişiyle yayın kurulunun yüzde 90'ı) hukuksuzluk ne anladığını çok açık gösterdi. Devletin Bayrampaşa hapishanesindeki katliamı idare mahkemesi tarafından tescillenmiş ve katledilen tutsaklardan birinin ailesine tazminat ödeme kararı verilmiştir. "Olur mu böyle şey" diye isyan ediyordu Özkök. Yani devlet katledecek, diri diri yakacak, ama hukuk olmayacak. Niye, çünkü onlar terörist. Ne hukuku ulan diyen kafa şimdi çıkmış hukuksuzluk, terörden söz ediyor. Senin ne hakkın var hukuksuzluk söz etmeye?

Senin kafana göre; vur, as, kes, kır! Hürriyet'in kafası başka şey bilmez. Yeter ki, Sabancılar, Doğanlar se-mirsin.

Hürriyet Muhabirlerini Kişiliksizleştiriyor

Hürriyet'in Brüksel muhabiri Zeynel Lüle, bir muhabirin nasıl kişiliksizleştirileceğinin, patronun çıkarı için nasıl yalan söyleyeceğinin en güzel örneklerinden biridir. Fehriye Erdal'a, DHKC enformasyon bürosuna ve operasyona ilişkin yazdıklarının, CNN Türk'te anlattıklarının yalan olduğunu çok iyi biliyor oysa.

Yalanlarına mutlaka bir gerekçesi vardır; mesela "ekmek parası" diyecektir. Ya da "şöyle haber yap dediler" diyecektir. Kişiliksizleştirme de böyle oluyor zaten. **Al ma-aşı, sat kişiliğini.**

Zeynel Lüle

Sayı 106

19

11 Nisan
2004

Amerika Yalan Söyler De AKP İktidarı Durur Mu?

Tarih 5 Şubat 2003.

Irak saldırısının günler öncesi, zemin hazırlama çalışmaları alabildiğine yoğun, dünya halklarının beyinleri korkunç bir yalan bombardımına tutulmuş durumda. ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell BM Güvenlik Konseyi'nde konuşuyor, bütün dünya medyası canlı yayınlıyor konuşmayı. Elinde bir tüp, dev ekranda uydudan çekilmiş görüntüler, hopörlerde "kitle imha silahları üzerine konuşan iki Iraklı subayın sesi"... Amerikan hükümetinin "güvercin" kılıfına sokulmuş Dışişleri Bakanı Powell diğer ülkeleri, neden Irak'ın işgal edilmesi gerektiğine ikna etmeye çalışıyor. "Bakın bakın seyyar laboratuvar nasıl da hareket ediyor, bu kamyonlarda kitle imha silahları üretiyorlar" diyor zencilerin yüzkarası bir adam.

Aslında açıkladıklarının hiçbirinin "kanıt" olmadığını herkes biliyor, görüyor. Powell de kanıt sunmuyor gerçekte herkesi tehdit ediyor.

Yalan gırla gidiyor;

"Bu uydu fotoğrafları, grafikler Irak'ın cephaneliklerini gösteriyor. Bu tesislerin içinde kitle imha silahları var."

Bu elimde gördüğünüz tüp, Irak'ın çiçek virüsü üretebilecek ve bunu silah olarak kullanabilecek kapasiteye sahip olduğunu gösteriyor.

Dinleyin kasetteki albay ve generalin konuşmalarını... Buradaki anahtar noktaları ele alalım. Bir endişe var. Demek ki ellerinde bulundurmamaları gereken birşey var. Onu değiştirmediniz mi diyor.... Söz konusu şirket gizli silah sistemleri ile ilgili tanıtılan bir kaset.

Irak lideri Saddam Hüseyin'in El Kaide örgütüyle arasında tehditkar bir bağlantı var.

Irak; Rusya, Romanya, Slovenya ve Hindistan'dan uranyumu zenginleştirmekte kullanılacak elektromanyetik malzeme alma girişiminde bulundu. Irak'ın 100 ila 500 ton kimyasal silah malzemesi bulunduğunu tahmin ediyoruz.

Saddam bilim adamlarını ölümle tehdit ediyor.

5 Şubat 2003'te, "Bu elimde gördüğünüz tüp, Irak'ın çiçek virüsü üretebilecek ve bunu silah olarak kullanabilecek kapasiteye sahip olduğunu gösteriyor." diyordu. Bugün yalan söylediğini itiraf ediyor. AKP işte bu efendilerini taklit ediyor.

yor, bazılarını da BM denetçilerinden saklıyor. Görgü tanıkları anlatımı, Irak'ta mobil biyolojik silah laboratuvarları olduğunu gösteriyor." (6 Şubat 2003 tarihli tüm gazeteler)

Ve bugün...

Konuşan yine Powell: "BM'de sunumumu hazırlarken, bu bana sağlam temellere dayanan bir istihbarat gibi sunuldu, ancak şu an öyle değilmiş, o kadar sağlam temellere dayanmıyormuş gibi görünüyor."

Peki sonuç?

Irak işgal edildi, onbinden fazla insan katledildi, zulüm sürüyor... Basit bir yalan ve "demokratlık, şeffaflık" soytarlığı ile bugün itiraf.

İktidarın Yalanlarını Halka Anlatalım

Peki Amerika yalan söyler de AKP durur mu?

Emperyalizmin ve işbirlikçileri yalan söylemeden iktidarlarını sürdüremezler. Mutlaka halkları aldatmak zorundalar.

Türkiye işbirlikçi iktidarlarının yönetmek için yalanın en büyük silahı olduğunu, alfabenin ABC'si gibi bilmeliyiz. Üstelik işbirlikçiler sahiplerinden daha beter, daha rezilce yalana başvurlar. Çünkü taklitçidirler, Amerika'dan ne görürlerse onu taklit ederler.

Dergimizin sayfalarında sıkça bu yalanları okuyorsunuz, son yalanlar silsilesini kurumların basılmasında yaşadık.

"Canlı bomba yakaladık" diyor; yalan!

"Örgüt üyelerini yakaladık" diyor; yalan!

"Hücreveleri" diyor; yalan!

"Eylem şifreleri" diyor; yalan!

"Ekonomi düzeldi" diyor, kendi kurumu DİE işsizliğin 2003'te de büyüdüğünü açıklıyor.

"Biz yoksuldan yanayız" diyor; patronlar "Başbakan'ın bizim için iş takibi yapmasından çok memnunuz" açıklamaları yapıyor.

"İşkenceye sıfır tolerans" diyor; işkence sokağa taşıyor.

Örnekler çoğaltılabilir. Kitlelere bu yalanları göstermezsek; kimin hukuktan, adaletten, hak ve özgürlüklerden yana olduğunu, kimin halkı gerçekten sevdiğini bilemeyecek, göremeyeceklerdir. İktidar da bu durumu kullanarak yalanlarını sürdürüyor ve yönetiyor.

İktidar din dahil her şeyi satıyor, yalanla kitleleri uyutuyor. Onların ahlakı yoktur. Ahlakları kapitalizmin, Amerika'nın ahlakıdır. Amerikan ahlakının ne olduğunu en iyi Powell anlatıyor. Tekellerin çıkarları için her türlü yalan, katliam, işgal mübah. AKP de aynı yoldan yürüyor.

Powell'in 'Gaf'ı Değil AKP'ye Biçilen Rol

ABD Dışışleri Bakanı Colin Powell Irak'ın yeni yönetiminin nasıl olacağına ilişkin konuşmasında, Pakistan ve Türkiye'yi örnek vererek, "Neden Türkiye gibi bir İslam ülkesi olmasın" dedi. (3 Nisan Radikal) Burjuva basın "gaf" dedi, bazı generaller "Türkiye laikdir" açıklamaları yaparken, AKP'den hiçbir itiraz, eleştiri gelmedi.

Powell'in gaf yapmadığı açıktır. Burjuva basının, Amerikan planlarının üzerini örtmek için işgüzarlık yapıyor.

Amerikan emperyalizminin, "Ortadoğu ülkelerine demokrasi götürme" yalanıyla süslenen 'Büyük Ortadoğu Projesi' (BOP) konuşturuyor Powell'i. BOP'da, AKP iktidarının Türkiye'sine biçilen rol, müslüman ülkelere model olması. 'Model'in merkezinde ise, "ılımlı islam" var. Powell, Türkiye'ye biçilen role tam uyması için içine girmesi gereken kalıbı tarif ediyor.

Irak'a Türkiye ve Pakistan'ı örnek vermesi de sıradan değildir. Bu iki ülkenin ortak özelliği Amerikancılıkta en önde gidenler olmasıdır.

Amerika, Türkiye'nin "laik-demokratik" görüntüsüyle müslüman ülkeler tarafından "model" alınmasının zor olduğunu biliyor. "İslami kimlik" daha belirgin olmalıdır "modellik" için. Amerika'nın AKP'ye verdiği desteğin, Fetullah Gülen'in parlatılmasının bir yanını da bu oluşturuyor. Onlar işbirlikçi "ılımlı islam"ın (açık yeşil kuşak) temsilcileridir. 'Yeşil kuşak'ta Bin Ladin'ler kullanıldı, 'açık yeşil kuşak'ta AKP kullanılıyor. Fetullah'ın Zaman gazetesinde yayınlanan röportajındaki vurguları da, kendilerine biçilen misyonun farkında olduğunu gösteriyor.

"Gaf yapmak", Amerika'nın sıkça başvurduğu bir yöntemdir. Bir kavramı, bir politikayı doğrudan tartıştırmayacakları durumda, "gaf" yaparak tartışır, tepkilere göre yeni şekiller verir ve resmileştirirler. 11 Eylül'ün ardından Bush'un "Haçlı Seferi" ifadesiyle nasıl kendi halkının dini duygularını tekellerin çıkarları için kullanmak istediye, "islam cumhuriyeti" tanımlaması ile de, islamı kullanmak istemektedir. İkisi de "gaf"!

Dini Amerikan tekellerinin hizmetine sunan, Powell'i konuşturan AKP iktidarından, işbirlikçi tarikatlardan, Fetullah'lardan başkası değildir.

Sayı 106

21

11 Nisan
2004

AKP İktidarı NATO İçin Terör Estirmeye Hazırlanıyor

Haziran'da yapılacak NATO zirvesi için iktidar hazırlıklara başladı. Ortadoğu, Kafkaslar, Asya ülkelerine yeni operasyonların tartışılacağı, Amerika'nın "teröre karşı savaş"ının resmi politika haline getirileceği haydutlar toplantısına hazırlığın ilk örneği, 4 Nisan'ı "NATO Günü" ilan etmek oldu. NATO'ya jest olsun diye o gün okullar tatil edilecek. Uşaklığın böylesi hiçbir Amerikancı ülkede görülmemiştir. Ama bu uşak ruhlu iktidarın hazırlıkları bu yalakalıkla bitmiyor. Asıl olarak anti-NATO, anti-emperyalist gösterilere karşı terör estirmeye hazırlanıyor.

Basına yansıyan bilgilere göre, ABD ülkemizde deniz-kara-hava güvenliğini kendisi sağlamak istiyormuş. İstanbul'da zirve boyunca 30 bin polis sokakları işgal edecek. CIA elemanları bugünden itibaren her gün brifinglerle işkencecileri eğitiyor. "Güvenlik" adına estirilecek terör, her alana yansıyor, demokratik kitle örgütlerine baskılar yoğunlaştırılacaktır. İstanbul halkına hayatı zehir etmek için yasadışı bölgeler ilan edilecek, halkımıza potansiyel suçlu muamelesi yapılacaktır.

AB 'Terör' Demagojisinde ABD'yi İzliyor

Avrupa Birliği yenilediği "terör örgütleri listesi"ne, oligarşinin isteği ile, DHKP-C'nin yanısıra DHKP ve DHKC isimlerini de koydu. Yine PKK'nın yanısıra KADEK ve KONGRA-GEL de dahil edildi. ABD ne yaparsa Avrupa takip ediyor. Türkiye faşizmiyle terör işbirliği yapan Avrupa, faşizme karşı mücadelenin meşruiyetini listelerle, yasaklarla yok edemez. Faşizme karşı halkların savaşı, direnişi meşrudur. Bu meşruluğa dayanmayanlar, ne yaparız da emperyalizmden icazet alırsanız diye düşünenler yanılırlar. Halkların bağımsızlık, özgürlük, adalet yürüyüşü sürecektir.

ABD İçin Avrupalılar da "Şüpheli"

Bugüne kadar geri bıraktırılmış, özellikle anti-amerikancılığın gelişkin olduğu, çoğu müslüman ülkelerin halklarına, ABD'ye girişte şüpheli muamelesi yapılıyor, parmak izleri alınıyor, fotoğrafları çekiliyor. Hukuksuz ve dünyayı nasıl bir adaletsizlikle yönetmek istediklerinin örneklerinden biri olan bu uygulama, şimdi ABD işgaline ortak olan ülkelerin vatandaşları ve Avrupa ülkeleri için de gündeme geldi. 30 Eylül'den itibaren daha önce ilan edilen ülkelere 27 ülke daha ekleniyor. Bunlar arasında, İngiltere, Japonya, İspanya, İtalya ve Avustralya gibi Amerikan müttefiki ve çok sayıda Avrupa ülkesi de bulunuyor.

AKP'nin demokrasi diye bir derdi var mı?

AKP'nin iktidar olduğundan bu yana halkın tüm kesimlerine yönelik tavrı, bu operasyonun da nede-
nidir.

Şu bir buçuk yıllık süreçte, AKP iktidarının terö-
rist ilan etmediği, mücadelesini yok etmek için her
türlü yalana, demagojiye, saldırıya başvurmadığı
tek bir kesim kaldı mı?

Yoktur.

İşçisi, memuru, öğrencisi, köylüsü bir şekilde bu
baskılardan, terörden, faşist zihniyetten nasibini al-
dı.

AKP'den memnun olan yok mu? Var elbette;
emperyalist ve işbirlikçisi tekeller memnun. Riya-
kar islamcılar ve tarikat holdingleri memnun. AB'ci
sahte demokratlar memnun.

Asgari demokratlık ölçütlerine sahip bir iktidar,
halkın herhangi bir kesiminin talepleri karşısında
“bunlar marjinal bir kesimin talebidir” demez. Kal-
dı ki, bu cevaplar yüzbinlerce üyeli sendikalar, Ta-
bib odalarına verilmekte.

Asgari demokratlık ölçütlerine sahip bir iktidar,
kendi yönetimindeki hapisanelerde insanlar ölü-
me yürüyorsa, en azından “neden?” diye sorar,
üzerini örtmek için sansüre başvurmaz.

Asgari demokratlık ölçütlerine sahip bir iktidar,
“katilimcılığı” bol bol sözü edilip uygulanmayan bir
şey olarak görmez.

Asgari demokratlık ölçütlerine sahip bir iktidar,
yaşamak için insanca taban fiyat isteyen köylüye,
“gözünüzü toprak doyursun” demez.

Asgari demokratlık ölçütlerine sahip bir iktidar,

IMF'yi eleştirdiği için “zaten sicilliymiş” diye insan-
ları yakapaça gözaltına aldırılmaz.

Asgari demokratlık ölçütlerine sahip bir iktidar,
12 Eylül cuntasının çocuğu YÖK'e hayır dediler di-
ye gençlerimizin üzerine panzerler, binlerce polis
salmaz, gaz bombalarına boğmaz, tutuklatmaz.

Asgari demokratlık ölçütlerine sahip bir iktidar,
Türkiye halklarının lanetle andığı bir katliamın hü-
kümlüsünü kurtarmak için dünyanın gözleri önün-
de bu kadar aleni bir şekilde yetki kullanmaz.

Asgari demokratlık ölçütlerine sahip bir iktidar,
bana muhalefeten edenin, sistemimi rahatsız ede-
nin örgütlenme hakkını yok ederim, başına belalar-
dan bela açarım demez.

Asgari demokratlık ölçütlerine sahip bir iktidar,
dünya halklarının kanını döken bir emperyaliste
hizmet etmek için bu kadar canhıraş çırpınmaz.

Asgari demokratlık ölçütlerine sahip bir iktidar,
kadınların diri diri yakıldığı, 110 insanın katledildi-
ği bir vahşetin sorumlularına madalya takmaz, ak-
sine lanetler ve cezalandırır.

Daha çoğaltabileceğimiz bu gerçekler, AKP ikti-
darının bir buçuk yıllık iktidarı sürecinde herkesin
gözleri önünde yaşandı ve yaşanmaya devam edi-
yor. AB'ciliği kendine maske olarak kullanması, ki-
mi kesimlerin bu gerçekleri görmezden gelmesine
neden oluyor. Özellikle Avrupa Birlikçiler büyük bir
ikiyüzlülük içinde, AKP ne yaparsa gözlerini kapa-
tıyorlar. Burjuva medya çıkarları için iktidarın bü-
tün suçlarının üzerini örtüyor, tek bir eleştiri dahi
yayınlamıyor.

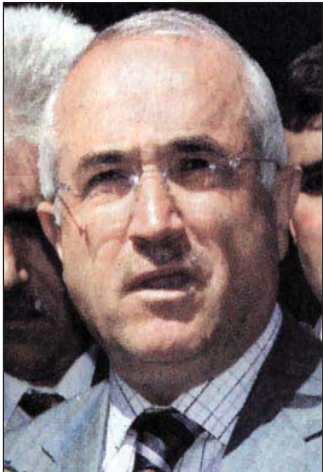
Ve böyle bir havada, AKP “statükoyu değiştiren,
demokratikleşme adımları atan” bir iktidar olarak
pazarlanıyor.

AKP iktidarı, ne sınıfsal niteliği ne de beslendiği,
içinde büyüdüğü ideolojik kaynak gereği demok-
ratlığın “D”sini bilmez. Bir siyasi akım olarak varol-

Sayı 106

22

11 Nisan
2004

Bahçelievler'de katledilen 7 gencimizden artık Çiçek de sorumludur HESAP VER CEMİL ÇİÇEK

Ve bu ülke tarihinin en vahşi katliamlarından birinin sorumlusu Haluk Kırıcı aramız-
da dolaşıyor. Ellerindeki kanla, o gün 7 gencimizi boğduğu tel sicimle aramızda. Boğ-
ma tellerini tutan elin yanında şimdi kanlı bir el daha vardır. O el, Kırıcı'yı bilerek, is-
teyerek, planlayarak, hukuk maskesini kullanarak serbest bıraktıran bu ülkenin Ada-
let Bakanı Cemil Çiçek'in elidir. Çiçek hesap vermelidir. Nasıl bir adalet bakanı ki, ya-
zılı emirle katilleri bıraktırıyor. Tutuklama kararı çıkarmışlar da, tüm Türkiye'de polis
arıyormuş da... Halkla alay ediyorlar, faşistlerle nasıl kucak kucağa olduklarını gizle-
mek istiyorlar. Demokratik mücadele yürütenleri tutuklatıp katliamcılarını bırakan Ce-
mil Çiçek çıkıp konuşmalıdır; Kimin adamısın sen? Hangi faşist komando kampında
eğitim gördün? “Ülküdaşlarıyla” kaç insanımızın kanına girdin? Çıkar artık yüzünde-
ki o hukukçu maskesini, herkes kanlı bir faşiste, Susurlukçulara nasıl sahip çıktığını,
insanları diri diri yakanlarla nasıl madalyalar taktığını gördü, maske düştü.

dukları günden bu yana Amerika'ya hizmet etmekten başka hiçbir şey yapmayan bir islamcılığın damarından beslenmektedir AKP. Ya "komünizme karşı savaşta" Amerika'nın vurucu gücü olmuş, "yeşil kuşak"larda rol almışlardır, ya da "ılımlı islam" diyerek bu kez farklı bir role soyunmuşlardır. Ama her koşulda zulmedenin cephesinde olmuşlardır. Ülkemizde de cuntaları destekleyenlerin başında onlar gelmiş, 12 Eylül'lerin desteğiyle serpilip gelişmişlerdir.

Demokrasiden, hak ve özgürlüklerden anlamazlar, sadece kendilerine demokrat, kendileri için özgürlük isterler. AKP iktidarının "şeriatçı" olduğunu, takiyye yaptığını söyleyenler bir konuda haklıdır. AKP takiyyecidir. Ama en büyük takiyyesi halka karşı başvurduğu takiyyedir. Bu da, yoksuldan yana olmak ve demokrasilik takiyyesidir.

AKP iktidarının demokrasi, hak ve özlükler diye hiçbir sorunu yoktur. Onun, çıkarlarını nasıl koruyacağı, işbirlikçi tekelere, emperyalistlere hizmet ederek iktidar koltuğunu nasıl sağlama alacağı derdi vardır.

AKP iktidarına başka misyonlar biçenler, tarih ve halkımız önünde suçludurlar, zulmünde, baskılarında suç ortağıdır. Ve onlar, dün faşist MHP için "değiştirdi" diyerek halkı aldatanlarla aynı kesimlerdir. Bugün onlara bir kısım solcu geçinen AB'ciler de eklenmiş, suç ortaklığı cephesi büyümüştür.

Jitemciler Dersim'de Terör Estiriyor

Kafana kurşun sıkar yol kenarına atarız

Dersim'in Nazimiye (Geriş) köyünde, Özcan Dutağacı isimli öğrenci evinde JITEM tarafından hiçbir hukuki dayanağı olmadan gözaltına alınıp sorgulandı ve saatler sonra tutanak tutulmadan tehdit edilip serbest bırakıldı. Yaşadıklarını dergimize anlattı.

13 Martta Kızılay'da öğrenci gençliğinin kitlesel basın açıklamasını basından öğrenip katıldık. Yolda kimlik sormalar, keyfi bekletmeler gibi engellerle karşılaşarak Ankara'ya ulaşım eyleme katıldık. Polis saldırı ve "dağılın" bile demeden coplu, biber gazlı saldırıya maruz kaldık. Çekildiğimizde Ulucanlar civarında polis ekip otosundan çıkıp sağa sola ateş etmeye başladılar. Kendimi korumak için sokağa girdim, orada çevik kuvvet sıkıştırıp coplarla, tekmelerle vurmaya başladı, ben de "insanlık onuru işkenceyi yenecek, işkence yapmak şerefsizliktir." sloganlarını atmaya başladım. Ve yüzüme biber gazı sıkıp beni bayılttılar. Sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü'nde gözümü açtım. İşkence yaptılar, tutuksuz yargılanmak üzere serbest bırakıldım ve buraya döndüm.

Dersim'e geldiğimde ailemin polis tarafından telefonla arandığını ve tehdit edildiği öğrendim. 3 Nisan günü köye giderken şehit Mehmet karakolunda kimlik araması yapıldı ve üzerim arandı. Eve gittikten yarım saat sonra, Nazimiye jandarma karakolundan telefon geldi, karakola gelmem söylendi. Abimle birlikte karakola gittik. Karakol komutanı, "seninle sonra görüşeceğiz, şimdi kimse burada yok" deyip eve gitmemi söyledi. Eve giderken beyaz toros marka araçla yolum kesildi. Karakola gelmem söylendi. 5 sivil giyimli Jitemci yakapaça araca bindirip karakola götürdü.

Üç saat ellerime kelepçe takılıp nezarethanede bekletildim. Ardından beni odaya alıp "Kim sizi yönlendiriyor? Murat Kaymaz'ın resmi ni gösterip tanıyor musun? İmam BOZTAŞ'ın cenazesine katıldın mı? Çemişgezek'te 3 kişi geberttik, cenazeye katıldın mı?" Sorularını sordular. Cevap vermeyince tekme tokak dövdüler. Bana "bize yardımcı olursan bizde sana yardımcı oluruz. Ayağını denk al. Kafana kurşun sıkarsız ve yol kenarına atarız. Ne yaptığını biliyoruz" şeklinde tehditler savurdular. Ayrıca Ankara'ya kim gönderdi. Basın açıklamasına neden katılıyorsun şeklinde sorular soruldu. Beni tekrar çağıracaklarını söyleyip hiçbir evrak imzalatmadan serbest bıraktılar.

Ben duyarlı bir insanın yapması gerekeni yaptım, ülkemizde demokratik hakkını kullanan herkese bu ve buna benzer saldırılar yöneltiliyor. Bir de AKP iktidarı çıkıp "hukuk devleti" diyor. Bu nasıl hukuk devletidir ki, keyfi şekilde gözaltına alıp, hiçbir belge bile düzenlemeden 18 yaşından küçük insanlara tehditler savurup işkence yapılıyor. Ayrıca bana "yaşım küçük olduğu için serbest bırakıldığımı yoksa sen şu an F tipindeydin. Davanı uzatıp seni F tipine koyacağız" denildi. Birde ekranlarda sürekli yargının bağımsız olduğu söyleniyor.

Bu Jitemci Bu Ülkede Konuştu!

Y. Özgür Gündem gazetesinde Jitemci Abdulkadir Aygan'ın anlattığı cinayetlere ilişkin hala iktidardan ses yok. Bu cinayetler, kayıplar, katliamlar bu ülkede yaşandı ve devlet adına bu suçları işleyen biri çıkıp anlatıyor. AKP hala susacak mı? Susmak, Jitemcilere "devam edin" demektir.

Sayı 106

23

11 Nisan
2004

AB'nin demokrasi diye bir derdi var mı?

Başlıktaki sorumuza, “hayır” cevabı vermek, düne göre herkes için daha kolaydır. 11 Eylül saldırısı, Amerika’nın “teröre karşı savaş” adı altında sürdürdüğü işgal, saldırganlık politikaları ve son olarak İspanya’da yaşanan katliam bu gerçeğin görülmesinde dönüm noktaları oldular. Devrimciler açısından bu konuda tartışılacak hiçbir yan yoktu baştan bu yana. Çünkü, AB tekellerin örgütlenmesidir. Tekeller burjuva demokrasisini, çıkarlarına hizmet ettiği oranda uygularlar. Burjuva demokrasisinin özü de, tekellerin halkları oyalama, aldatma aracı olmasıdır. İşte bu gerçek, özellikle 1990’lardan bu yana büyük bir yalan ve demagoji kampanyası ile gizlenmekte, AB demokrasi savunucusu, hak ve özgürlük kabesi olarak pazarlanmaktadır.

11 Eylül’den bu yana Avrupa’da hakim kılınmaya çalışılan “demokrasi” anlayışı: “Terörle mücadele” demagojisi sadece işgallerin, muhalif ülkelere ve örgütlere yönelik baskı, katliam, yasak ve yaptırımların aracı değildir. Aynı zamanda emperyalist ülkelerin kendi içindeki muhalefeti kontrol altına alma, giderek polis devletini kurumlaştırmanın da aracıdır. Ve bu durum sadece Amerika için değil, Avrupa için de geçerlidir.

Çoğunluğu Avrupa ülkelerinden oluşan NATO’nun halklara karşı savaşının yeni argümanı olan “terörle mücadele” adı altında, birçok Avrupa ülkesinde 11 Eylül sonrası yeni yasalar çıkarıldı. Fişleme, telefon dinlemeler, sınır kontrolleri, Şengen anlaşmasının sık sık askıya alınması, yabancılara yönelik baskıların yoğunlaştırılması bu süreçte daha da hızlandı, “terör listeleri” ile faşizm karşı mücadele eden örgütler “terörist” ilan edildi.

Burjuva demokrasisinin dahi sınırları adım adım daraltılırken, İspanya katliamı bu yöndeki adımları hızlandırmak için kullanılıyor. Saldırının hemen ardından toplanan Avrupa ülkeleri, yeni baskı kararları aldılar. Dillerinden düşürmedikleri iletişim özgürlüğüne önemli darbeler vurulurken, yeni “güvenlik örgütlenmeleri” gündeme alındı. ABD, 11 Eylülde dökülen Amerikan kanını kullanmıştı, Avrupa İspanyol halkının kanını tekellerinin istikrarı için kullanıyor.

Gerçekte Avrupa emperyalizmi ile ABD’nin “demokrasi”, hukuk anlayışında hiçbir fark yoktur. Avrupa makyajla bu gerçeğin üzerini örtmeye özen gösterir, ikiye bölme daha derindir. Ame-

**Bir Operasyon;
AB ve AKP’nin
hukuksuzluğu**

rikan işgallerine karşı görünür, ama peşinden gider. Amerikan hukuksuzluğunu eleştirir görünür ama o hukuksuzluğa karşı ne ciddi bir adımı vardır ne de rahatsızdır, Guantanamo, Avrupa’nın da hukukudur. Avrupa her alanda Amerikan taklitçisidir. Yugoslavya işgalinde olduğu gibi, beceremediğinde Amerika’yı yardıma çağırır.

Türkiye faşizminin isteği doğrultusunda yapılan “DHKP-C operasyonları” da bu hukuksuzluğun açık bir göstergesidir. Taklit edilen Amerikan hukuksuzluğudur, onun “terör” demagojisidir. Öyle dayanaksızdır ki operasyon, İtalya dışındaki ülkelerde demokratik kurumlar, evler basılıyor ve “ne arıyorsunuz” sorusuna verilen cevap “Avni Er’i arıyoruz” oluyor. Oysa sözkonusu kişi, o sırada İtalya’da zaten gözaltında bulunmaktadır ve baskınları yapan ülkeler de bunu çok iyi bilmektedirler.

Avrupa Türkiye’de demokrasi mi istiyor? Avrupa’nın demokrasi havarisi olarak gösterildiği ülkemizde, AB konusunda büyük bir yanılgı havası yaratılmış durumda. Emperyalist tekellerin ajanları, aydın-yazar-solcu kılığındaki emperyalist politikaların papağanlığını yapanlar bu havanın yaratılmasında başsorumludurlar. “Bizim Türkiye’nin üyeliği ile ilgili demokratikleşmesi umurumuzda değil, asıl kaygımız serbest dolaşım” diyen Alman CDU yetkilisi Avrupa gerçeğini bu kadar aleni ortaya koyarken, AB’ciler tekellerin çıkar ortaklığını “demokratikleşmenin tek yolu” olarak pazarlamaya devam ediyorlar. AB’ye karşı çıkmanın büyük günah, hatta “statükocu, baskıdan, faşizmden yana” gibi gösterildiği bir hava adım adım yaratıldı.

Peki, Avrupa Türkiye’de burjuva anlamda dahi olsa demokrasi mi istiyor? ‘AB’ye uyum’un ekonomik boyutundaki dayatmaları AB’ciler hep gizler. Yoksa, tekellerin ülkemize dayattığı talan ve sömürgeciliğin derinleştirilmesi açık hale gelecektir. Bu ayrı bir konu olduğu için bir yana bırakarak, Türkiye-Avrupa ilişkilerine “demokratikleşme” açısından bakalım.

Bugün demokratikleşmenin önünde en büyük engeller olarak sıralanan baskı yasalarını çıkaran iktidarları, cuntaları destekleyen de bu Avrupa’ydi. 19 Aralık gibi bir katliama açık onay veren, hücrelerde uygulanan tecrit politikalarının mimarlığını yapan da Avrupa’dır. İşkenceye karşı “Manisa Davası” şovları yapan, ama sokaklara taşan işkencelere gözyüman da; işkencecilerin aklanmasına sessiz kalan da; yasalar çerçevesinde kurulmuş demokratik kurumların terörize edilmesine ortak olan da Avrupa’dır. Bir yandan “sendikal hak ve özgürlükler geliştirilmeli”

der, öte yandan Avrupa tekelleri de dahil emperyalist tekellerin çıkarları için grevleri yasaklatan da onlardır.

Türkiye'deki rejimin niyeti Avrupa için önemli değildir. O rejim, Avrupa tekellerinin siyasi-ekonomik-askeri çıkarlarını yerine getiriyor mu, sorun buradadır. Türkiye'yi neden AB'ye almanın gerekli olduğunu söyleyen Avrupalı politikacılar bu gerçeği bir çok kez açık olarak dile getirmişlerdir. "Avrupa'nın Ortadoğu, Balkanlar ve Kafkaslar'da güç kazanması için Türkiye stratejik ülke" açıklamaları defalarca yapılmıştır. AB'ciler "karşılıklı çıkar" diye bu çarpıcı açıklamaların üzerini örterken, halkımızın çıkarının ne olacağını bir türlü söylemez, "iş olanağı, refah" yalanları ile aldatırlar. Oysa, bugün Avrupa emekçileri tekellerin yeni sömürü politikalarını protesto ediyorlar.

AB'nin AKP gibi gerici-faşist bir iktidarı niteliğini bilerek desteklemesi, demokrasi diye bir derdi olup olmadığını da gösteren önemli bir kriterdir. AKP'nin AB'ci görüntü vermesinin, kendini meşrulaştırmak, güç kazanmak için olduğunu en iyi onlar bilirler. Ama bugünkü çıkarları bunu gerektirdiği için AKP'ye övgüler düzmektedirler. AKP ülke içinde katlediyor, işkenceyi sürdürüyor, hak ve özgürlükleri muhalifler için yokediyor, bunlar Avrupa'nın umurunda değil, hemfikirlerdir.

Avrupa'da yapılan operasyonlara da işte bu Avrupa gerçeği çerçevesinde bakılmalıdır.

Avrupa Birlikçiler; Niye Suskunuz?

Avrupa ve Türkiye'deki yasadışı baskınlar, operasyonlar konusunda, demokratikleşmeyi dilinden düşürmeyen, hergün gazetelerden, Tv'lerden nasıl demokrat olduklarını anlatan AB'ciler suskun. Sanki böyle bir olay yok. Burjuva basının manşetlere taşıdığı, AKP iktidarının seferber olduğu böyle bir olay onları ilgilendirmiyor?

Bugün yasal DKÖ'lerin, dergilerin basılmasını izler, yarın çıkıp "örgütlenme özgürlüğünden", "basın özgürlüğünden" söz ederler utanmadan.

Tüm AB'cilere sesleniyoruz;

Niye sesiniz çıkmaz, yoksa hayal kırıklığına mı uğradınız? Ülkemize demokrasi ihraç edecek olan Avrupa'nın bu kadar keyfi, faşizme destek için bu kadar mesnetsiz bir hukuksuzluğa ortak olmayacağını mı düşünmüştünüz?

Yoksa başka bir hesabınız mı var? Açıklayın ki, herkes öğrensin, bilsin bu derin sessizliğinizin altında yatan nedeni. Suskunluk, destektir, onaydır. Onayladığınız Amerikan terör demagojisinin taklidi bir hukuksuzluk örneğidir.

İtalya; Hukukunuz Kaç Para?

Avrupa'daki baskınların prosedürünü İtalya yerine getirdi. Diğer ülkelere "şuraları basın" dedi ve bilinen hukuksuzluklar yaşandı.

İtalya Avrupa kamouyuna açıklamalıdır; neyin karşılığında yapıldı bu operasyonlar? Berlusconi'nin İtalyan telekomun çıkarları için Erdoğan ile pazarlıkları biliniyor; bu operasyonun karşılığında hangi sözleri aldınız Erdoğan'dan? Erdoğan-Berlusconi dostluğu, terör, hukuksuzluk, hak ve özgürlük düşmanlığı üzerine mi oturuyor? Başta İtalya halkı olmak üzere, Avrupa halklarına, hukukunuzu kaç para sattığınızı açıklayın!

Sayı 106

25

11 Nisan
2004

Almanya Karşılığını Böyle Alıyor

Avrupa tekellerinin Türkiye faşizmine desteğinin, askeri-siyasi-ekonomik çıkarları için olduğu bilinmektedir. Bunun son örneğine ilişkin bir haber, Avrupa'da devrimcilere yönelik baskınların yoğunlaştığı geçen hafta basına yansıdı. Habere göre, "Türkiye, bir süredir gündemden düşen Alman Leopard-2 ana muharebe tanklarına yeniden ilgi göstermeye başladı. Tankların alımı için fizibilite çalışması yapılacaktır." İzlemeye devam edin, başka örnekler de birer birer ortaya çıkmaya devam edecektir.

İtalya'dan 'Önleyici Operasyon'

Amerika'nın ülkeleri işgal ve katilamları "önleyici operasyon" doktrinine dayandırılıyordu. Yani, şüphelendiğini yok et. İtalya'da 161 göçmenin evlerinin basılmasına da hükümet 'Önleyici Operasyon' adını verdi. Yani, göçmenler şüpheli, öyleyse sindir. Ülkede de tartışma yaratan bu uygulamanın, haklarında hiçbir delil bulunmayan göçmenlerin evlerinin basılmasıyla sınırlı kalmayacağı dile getiriliyor. Berlusconi hükümetinin fişleme, baskın, sınır dışı için şu üç kastedilen yeterli olduğu belirtiliyor: "Köktendinci olma iddiasıyla hakkında suç duyurusu yapılan ancak herhangi bir ceza verilmemiş yabancılar. Güvenlik birimlerinin terörü önleme çalışmalarına konu olmuş, fakat bir netice elde edilememiş yabancılar. Terör iddiasıyla haklarında yargı tarafından soruşturma açılmış ancak hüküm giymemiş yabancılar." Yani hukuk, mahkemeler "bu iddialar doğru değil" demiş olsa bile, fişleme sürüyor, ispatlanmamış suçlamalardan sınır dışı ediliyorlar. Amerikan işbirlikçilerinden de bu beklenir.

Mutlaka Tutuklayacaklardı!..

AKP iktidarının, polisinin, medyayı ve AB'yi kullanarak "uluslararası büyük DHKP-C operasyonu" diye yansıttığı baskınlarda, Türkiye'deki demokratik kurumlar içinde gözaltına alınanlardan 22 kişi İstanbul'da, 4 kişi İzmir'de, 3 kişi Amasya'da, 1 kişi Gölçük'te tutuklandı. Gözaltı ve tutuklamalar, bütün ülkede devam ediyor.

Mutlaka tutuklayacaklardı! Aylardır, her türlü hukuksuzluğu kullanarak hazırlanıyorlardı.

Aylardır, İstanbul polisi, gözaltına aldığı hemen herkese; "TAYAD'ı, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'ni, Halkın Hukuk Bürosu'nu, İdil Kültür Merkezi'ni, Gençlik Derneği'ni ve dergisini, Ekmek ve Adalet Dergisi'ni, Anadolu'nun Sesi Radyosu'nu...bu kurumları işletmeyeceğiz, mahvedeceğiz" diyordu. Basılan yerler işte bu kurumlar, tutuklananların tümü, bu kurumların yöneticileri, üyeleri, çalışanları ya da o anda, o kurumlarda misafir olarak bulunan insanlardan oluşmaktadır.

Mutlaka tutuklayacaklardı!..

Bunun için ilk önce, Erdoğan Kaldi isimli, zavallı, sıradan bir genci afiş asarken gözaltına aldılar. Düzmece listeler hazırlayıp, herkese "şuranın, buranın sorumlusu" diye örgütsel kariyerler biçtiler ve zorla, tehditle Erdoğan Kaldi'nin imzasını attırdılar. Tam 148 insanın ismi bu komplo tutanağına geçirildi. Ama olmadı, kimse bu ucuz, basit komploya inanmadı... Polis komployu sürdürdü.

Mutlaka tutuklayacaklardı!..

"Avrupa'yla birlikte operasyon" diyerek yeni bir komplo tezgahladılar ve operasyonlar yaptılar.

Emniyet Genel Müdürlüğü Sözcüsü Ramazan Er, daha insanların gözaltına alındığı anda açıklamayı yaptı: "37'si örgüt mensubu, ikisi örgütle ilişkili 39 kişiyi yakaladık".

Bu, **mutlaka tutuklayacağız**'ın açık kanıtıydı.

37 kişinin **örgüt mensubu** olduğuna, yargısız, sorgusuz karar verilmişti çoktan. Basın tekrar etti Ramazan Er'in açıklamalarını. Hukukçular sesini çıkarmadı. Herkes sustu....

Konuşan polisti. Ne gözaltına alınan insanların örgüt üyeliklerine ilişkin bir kanıt vardı, ne bir mahkeme kararı. Savcılığa bile çıkarılmamışlardı. Mahkeme de, yargı da polisti. Binlerce örneği görüldüğü gibi, infazını da kimi zaman "olay yerinde" yaparlardı.

Basılan yerlerin hepsi **dernek, dergi, radyo, kültür merkezi** gibi yıllardır önce, yasal olarak kurulmuş, herkes tarafından bilinen, polisin sürekli

gözetiminin olduğu, mevcut yasaların gerekliliklerini yerine getiren, bunun için sık sık Emniyet Müdürlüğü, valilik gibi kurumlarla resmi işlemleri olan kurumlardı.

Ama **mutlaka tutuklayacaklardı!..**

Bunun için, bütün bu kurumlar bir anda "hücrevi" oldu.

Basılan yerlerin niteliğini gizlemek, o ilk anda gelişebilecek tepkileri önlemek için önemliydi. Açıklamalarında nereleri bastıklarını bile söyleyemediler. "İstanbul'da 6 adrese operasyon yaptık" diye açıkladılar. Medyayı ve kamuoyunu yalan söyleyerek yönlendirmek istediler.

Baştan beri, "biz şu dernekleri, dergileri bastık" deselerdi, insanlar soracaktı:

Bütün bu örgüt üyeleri derneklerde mi toplanmış? Nasıl örgüt üyesi oldukları bir gecede? Bunlar örgüt üyesi olarak oralarda faaliyet gösterdiler de sizin nasıl haberiniz olmadı, nasıl polis siniz? "Canlı bomba"lar da mı dernekteymiş?.. diye soracaktı insanlar. Hukuksuzluk sırtıyacaktı böylece. Bunun için, 'hücrevi' dediler. Bu nedenle derneklerin adı, 'şu kadar adres' oluverdi.

Mutlaka tutuklayacaklardı!..

Bir anda bütün dernekler hücrevi, çalışanları ve misafirleri örgüt üyesi yapıldılar. Kimse, "neden, nasıl" diye sormadı. Sormak için sosyalist, devrimci, hatta solcu olmaya bile gerek yoktu oysa. Türkiye'de, hukuku, adaleti savunan, gerçekten demokrat olan herkesin isyan etmesi gereken bir oyun, herkesin gözleri önünde oynanmaktaydı.

Operasyon öylesine saçma, arama kararı isteme gerekçeleri o kadar mesnetsizdi ki, DGM yedek hakimliği, "kurumlar bu şekilde basılamaz" diyerek arama iznini vermedi.

Ama iktidar olarak en üst düzeyde karar almışlardı.

Mutlaka tutuklayacaklardı!..

DGM Başsavcısı devreye girdi ve nöbetçi

DGM'den karar çıkardı. İktidar polis aracılığıyla senaryo oluşturuyor, savcıcı yanına alıyor ve karar çıkarıyordu. Hani "AB'ye uyum" gereği, "arama kararı olmadan kimse aranamaz" oyunu oynanıyordu ya; işte bu ülkede, "arama kararları" böyle alınıyordu.

Bütün kurumları da, "işyeri" diye gösterdiler. Böyle yapılıncı baskınlar daha kolay olacaktı. Oraların hukuk büroları, dergiler, dernekler olduğunu bile gizlediler.

İktidar polisti. Savcı ve hakimler yoktu. Onlar kimliklerini atmış, inkar etmiş polis olmuşlardı. Polis belirliyordu; yasaların ne kadar uygulanacağı, kime uygulanmayacağı, kimin tutuklanacağı ondan soruluyordu. İlk anda 37 kişiyi "örgüt üyesi" ilan eden Ramazan Er, daha savcılığa bile çıkartmadan bunlardan 10'unun nasıl ve neden bırakıldığını açıklamaya bile gerek duymuyordu.

Tutuklanacaklar belliydi. Polis listeyi hazırlamış, savcının, hakimlerin önüne koymuştu.

Mutlaka tutuklayacaklardı!..

Çünkü bu kurumlar, hak ve özgürlükler mücadelesi veriyordu. Bu kurumlarda çalışan insanlar, her türlü baskı, yasak karşısında yılmıyor, "bizim ülkemizde de hak ve özgürlükler olacak ve bunu Avrupa değil, biz halk olarak mücadelemizle kazanacağız" diyorlardı.

AKP'yi, sistemi rahatsız ediyordu bu mücadele kararlılığı. AKP halktan yana olan ne varsa, hak ve özgürlükler mücadelesi adına, emekten yana mücadele adına ne varsa ona düşmüştü. Bu iktidarın dost olduğu, sadece sermaye ve katliamcı MHP'li faşistlerdi.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek, faşist katliamcılar Mustafa İzol ve asıl olarak Bahçelievler katliamının faillerinden **Haluk Kırıcı'yı kurtarmak** için, mahkemelere yazılı emir göndererek, yargı üzerinde baskı kurup katili tahliye ettirerek bunu açıkça göstermişti. Kurtarma operasyonu herkesin gözleri önünde yaşandı.

Kırıcı'yı kurtaran faşist Cemil Çiçek, aynı yetkisini hak ve özgürlükler mücadelesi veren devrimci, demokrat insanları tutuklatmak için de kullandı. Mahkemeler onun talimatı ile, verilen listeye uygun şekilde kimleri tutuklayacaklarını biliyorlardı.

Mutlaka tutuklayacaklardı!..

Bunun için de, mutlaka o dernekler, dergiler, kültür merkezleri, radyolar, "örgüt yeri" olmalı, insanlar "örgüt üyesi" olmalıydı. Polis aylar önce ismi ismi sayıyordu kimlerin tutuklanacağını. *Şadi Özpolat, Behiç Aşçı, Metin Yavuz...* diye başlayarak, tam da bugün tutuklananların isimlerini sayıyordu. Gözaltına aldığı herkese, bu insanların üzerine ifade vermeleri için işkenceler yaptılar, baskı uyguladılar.

Avrupa, Polisin Faşist Uygulamalarının Suç Ortağıdır

Hiçbir baskı, bu kadar pervasızca sergilenen bir hukuksuzluğun üzerini örtmeye yetmezdi. Türkiye'de her türlü hukuksuzluğun, baskı, yasak ve katliamların meşru gösterilmesinin, kitlelerin tepkisini bırakılmasının yolu, Avrupa Birliği'ni kullanmaktı. AB deyince, akan sular duruyordu bir süredir ülkemizde. "**AB onayladı**" deyince, hapishanelerde 110 insanı da gözünü kırpmadan öldürüyordu iktidar.

Avrupa Birliği bu operasyonda kendisini bile rek kullandırttı. Türkiye'deki polisin nasıl bir tezgah kurduğunu çok iyi biliyordu. Asıl sorunun demokratik kurumları etkisiz hale getirmek olduğunu biliyordu Avrupa.

"*Uluslararası operasyon*" komedisi yaratıldı, İtalyan hükümeti Avrupa ayağında rol aldı.

Türkiye polisi bunu yalnız başına yapmış olsaydı tepki çok daha büyük olacaktı. Bu nedenle Avrupa Birliği polisin bütün hukuksuzluklarının kılıfı oldu. İkiyüzlü Avrupa, demokrasi ve hukuku savunur gözükerek, Türkiye polisinin faşist uygulamalarına, komediye dönüşen rezalete ortak oldu. Şimdi susuyorlar, tek kelime yok. **Susmak bu kepazeliğe, baskıya ortağız, birlikte yaptık demektir.**

Bu Kadar Baskın, Talan, Yalan; Peki Bu Kadar "Büyük Operasyon"da Ne Buldunuz, Açıklayın!

Avrupa'da İtalyan polisi ve Tayyip'in "dostu" Berlusconi'nin bir savcısı oyun oynuyor. Birçok Avrupa ülkesinde operasyonlar yaptırıyor. Peki sonuç ne, ne buldular? Hiçbir şey.

Basılan, talan edilen birçok yasal kurum ve binen, demokrat insanların evleri ve uydurma gerekçelerle gözaltına alınan iki kişi... Başka hiçbir şey yoktur "büyük Avrupa operasyonu"nda. "*Emperyalist tekellerin siyasi, ekonomik çıkarları için Erdoğan hükümetini destekledik, rüşvet verdik*" diyemeyecekleri için oyun oynuyorlar.

Türkiye'deki operasyonlar ise, tam bir hukuksuzluk rezaletidir.

Ekmek ve Adalet dergisinde, yani bir basın ku-

ruluşunda bulunması en doğal olan, bilgisayarlar, disketler, çeşitli yayınlar, telefon kartları bile suç delili olarak gösteriliyor.

Hukuksuzluğu perdelemeye o kadar ihtiyaçları var ki; “canlı bomba yakaladık... Erdoğan’ın düğününe eylem yapmaya hazırlanan Eyüp Beyaz’ı yakaladık...” haberleri yayınlıyor, ama ne yakalanan böyle bir kişi var, ne de ortada “canlı bomba” var.

“İşte örgüt üyeliğinin delilleri” diyebilecekleri, “büyük operasyon” iddiasını kanıtlamak için gösterebilecekleri hiçbir şey yoktur.

**Bütün Mesele Hak ve Özgürlükler
Mücadelesini Engellemektir.
Engelleyemezsiniz; Hak ve Özgürlükler
Mücadelemiz Sürecek!
Bizim Ülkemizde De Gerçekten
Demokrasi ve Hukuk Düzeni Olacak**

Tüm bu senaryoda asıl mesele, Türkiye polisinin, ülkemizdeki kurumları, hak ve özgürlük mücadelesini engellemek için basması, insanları suçlu ilan etmesi ve tutuklamasıdır. Bunun ötesinde sergilenen bütün oyunlar düzmece, yapılan açıklamalar yalandır.

Türkiye’de iktidar ve polis diyor ki;

Dernekler, demokratik kurumlar olacak, ama asla işlevli olmayacak. Sadece demokrasicilik oyununun vitrini olacak. Demokratik Kitle Örgütü değil, “sivil toplum kuruluşu” olacak, yani gerçek demokrasi, hukuk, adalet, özgürlükler mücadelesi vermeyecek. Buna uymayan olursa, belalardan bela beğensin!

Böyle çalışıyor ülkemizde “demokratik sistem” ve onun polisinin kafası.

Polis, bir sağcı gazetenin yazarının, Tercüman’dan Serdar Arseven’in 4 Şubat 2004 tarihli köşesinde Gençlik Dernekleri’nin dile getirdiği talepleri haklı bulup yayınlamasında da, görmek isteyen herkese göstermişti beynin kıvrımlarındaki hukuksuzluğu.

Emniyet Müdürü rütbesindeki polis hemen cevap verdi yazara; “siz onları bilmezsiniz...”

Taleplerine değil kimin talep ettiğine bakın! Demokratik kurum olup olmamalarına bakmayın, siz bizim terör demagojimize inanın... İşkenceli polislerin sorununun ‘eğitim’ olduğunu söyler iktidarlar. Bu kafa bir Emniyet Müdürü’ne ait. Bu kafa hukuka, hak ve özgürlüğe, hak aramaya inanmaz; o bunları nasıl yok edeceğini düşünür, bunun için her türlü demagojiyi, yalanı kullanır.

Devam edin!

Bütün çirkefliliğinizi, pisliğinizi, komplolarınızı, yalanlarınızı emperyalistlerden aldığınız destekle

kusmaya devam edin. Demokrasi adına faşist yüzünüzü göstermeye devam edin.

Bunlarla mücadelemizi engelleyemezsiniz. Biz çok “imhalar” yaşadık. Binlerce kez “bitirdik” dediniz. İşte buradayız. Hak ve özgürlükler mücadelesinde yine biz varız. Bu soytanlıklarla, bu kepa-zeliklerle bizi engelleyemezsiniz, halkın mücadelesini durduramazsınız.

**Demokratlar, Aydınlar, İlericiler, Hak ve
Özgürlükleri Savunuyoruz Diyenler, Demokratik
Kitle Örgütleri, Sendikalar, Barolar...
Sormayacak Mısınız?**

Şimdi sormak zamanıdır! Herkes sormalıdır;

- ✓ Bu yasal kurumlar nasıl bir gecede örgüt yeri oldu?
- ✓ Bu kurumlarda bulunan insanlar bir gecede nasıl örgüt üyesi oldu?
- ✓ Basına ve kamuoyuna açıklanan “hücreevleri, canlı bombalar” nerede?
- ✓ Bu insanların örgüt üyesi olduğunu gösteren kanıtlarınız nerede?
- ✓ Sormalısınız; buralarda kaç bomba, kaç eylem planı, kaç silah yakaladınız?
- ✓ Sorun; “şifreli emirler alıp eylemler yapıyorlardı” diyordu polis. Hangi eylemleri yapıyorlardı bu insanlar, hangi eylemlerden söz ediyorsunuz diye sorun.

Yoktur böyle bir delil, sadece polisin “fezleke” adını verdiği metindeki yalanlar vardır. Bu tür kurumlar hangi eylemleri yapıyorlarsa, onlar da o eylemleri yapmışlardır.

Suç nerede diye sormayacak mısınız?

Tüm bunlar düzmecedir, yalandır, komplodur. Bütün mesele, dernekleri, hak ve özgürlük mücadelesi veren kurumları işlevsiz hale getirmektir. Bunun için kah birine düzmece ifadeler imzalatılır. O yetmezse, yasal kuruluşların üyeleri örgüt üyesi ilan edilip operasyon yapılır. Hala yapılıyor, her gün aynı keyfi gerekçelerle insanlar gözaltına alınıyor, tutuklanıyor. Bu komediyi Türkiye’de hukukla, politikayla ilgili hiç kimse yutmaz.

Susarsanız, yarın sıra herkese gelecektir.

Operasyon öylesine komikliklerle doludur ki, Avukat Süleyman Şensoy duruşmayı izlemeye gidiyor, “gel sen de aranıyorsun” deniliyor. Sanki kaçan biri var. Ve savcılar hakimler bu komediye ortak oluyorlar.

Sessiz kalan herkesin suç ortaklığı büyüyecektir.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

30 Mart 1972'den Günümüze Bir Destan

Bölüm 3

30 Mart 1972'den günümüze bir destan; veya destan destan yazılan bir tarih... Destan içinde destanlar... Küçükklü büyüklü yüzlerce direniş; ve her direnişte gösterilen bir çok kahramanlık... 34 yıllık bu tarihi iyi okuyanlar görür ki, uzlaşmacılığın, pasifizmin, legalizmin aşılmasıyla, bu destanların ortaya çıkması ve gelenekselleşmesi arasında doğrudan bir bağ vardır. Destanları tarihe kazandıran devrimci çizgidir. Türkiye devriminin yolunun netleştirilmesiyle, bu yol, destanlar yazılarak yürünen bir yola dönüşmüştür. Bu yoldan, uzlaşmacılığın, pasifizmin, teslimiyetçiliğin tüm kalıntıları temizlenmiş, işte bu temizlik ve saflık içinde kahramanlıklar doğmuştur.

Kızıldere'de ölümsüzleşen Mahirler bu yolun savaşçılarıdır. İzmir'de Faruk'lar, Olcay'lar, tek başına kahramanlıklar yaratan Perihan'lar, 12 Temmuz'da "bize ölüm yok"u kanıtlayan kadrolar, 17 Nisan'da sosyalizmin bayrağını dalgalandıranlar, Adana'da Esmalar, Ankara'da Vehbi'ler, Bahçelievler'de Recailer, ve sonra Kayhan'lar, Makbule'ler, Erol'lar, Şerafettin'ler... Tanık'lar, Bahattinler, Gülnaz'lar, Osman'lar, ve dağlarda Halil İbrahimler, Askeriler, ve hapishanelerde Haydar Başbağlar, Abdülmecitler, İsmetler, Uğurlar... ve 19 Aralık'ta Fidanlar, ibililer, Armutlu'da Gülsümanlar, F Tiplerinde Cengizler, Muharremler, Günaylar... bu yolun savaşçılarıdır. Uzar gider gelenek. Ümut büyür, inanç pekişir.

Zehra'dan Gültekin'e

Belki bu başlığa bakınca okurlarımızın çoğunun aklına ölüm orucunda şehit düşen Zehra Kulaksız gelmiştir; hayır, tarihimiz-

deki bir başka Zehra'dan sözedeceğiz.

Tarih, **25 Haziran 1995**; Dersim İbrahim Erdoğan Kır Gerilla Birliklerine bağlı 5 gerillaydılar. Sıcak bir Haziran gününde, Ovacık'ın Burnak köyü yakınlarında, oligarşinin askeri güçlerinin cehennemi ateşi altında kaldılar. 5 gerilla, sayıları binleri aşan, ağır silahlarla donatılmış bir güçle kuşatılmıştı.

5 gerilla farkedildiklerinde düzlük bir alandaydılar. Askerler ise onlara göre yüksek bir yerde mevzilenmişlerdi. Bu da onların direniş kararını değiştirmede. "Teslim olun" çağrılarını Kızıldere'deki, Çiftelhavuzlar'daki gibi cevap vereceklerdi.

Çatışmada saatler geçiyordu, ama bini aşkın asker, bir türlü "imha" edemiyordu bu beş gerillayı. Canları tatlıydı, kafalarını bile çıkaramıyorlardı bulundukları yerden. 3 saat, 5 saat, direniş sürüyordu. 10. saat... Gerilla şehitler vermeye başladı. Çatışmanın 14. saatinde komutan yardımcısı Kenan Gürz, Doğan Genç, henüz 16'sındaki Cem Güler ve Figen Yalçınçoğlu birbiri peşisıra şehit düştüler.

15 saat dolmuştu direnişte... sadece Zehra Öncü vardı çatışmayı sürdüren.

Zehra bir sağlık emekçisiydi gerilla olmazdan önce. Lise'de hemşireyken oligarşiyle halkın savaşına pratik olarak tanık olmuştu. Diyarbakır Sağlık-Sen'in kurulmasında görev almıştı ve iki yıldır da gerilla olarak dağlardaydı.

Çember daralıyordu Burnak köyü yakınlarındaki arazide. Ama Zehra, yoldaşlarının hesabını sormadan şehit düşmek istemiyordu. Elinde kalan son bombasını bunun için kullanacaktı.

"Teslim oluyorum" diye seslendi katliamcılara. Oligarşinin yüzbaşı inanmıyordu. Daha önce hiç bir Cephe gerillasının teslim olduğuna tanık olmamıştı. Subay, "öyleyse ayağa kalk, ellerini başının üzerine koy ve yavaş yavaş bize yaklaş" dedi.

Zehra bombasını elinin içinde iyice kavrayarak, iki elini başının üzerine koyarak yürüdü yoldaşlarının katillerine doğru.

İnfaz mangalarının başı, bir devrimciye boyun eğdirmenin zevkini çıkıyordu; ama çok sürmeyecekti. Zehra yüzbaşıya yaklaştığında bir hamleyle onu tutarak avucunun içindeki bombayı patlattı. Katliamcı yüzbaşı, iki katil asker suçlarının hesabını verirken kendisi de şehit düştü.

Gültekin Koç da, o anda sadece Zehra'nın düşündüklerini düşünüyordu; yoldaşlarının he-

sabını sormak.

Yanıbaşında yoldaşları katledilen Zehra'yla aynı duyguları yaşıyordu Gültekin de. 19 Aralık'ta katledilen yoldaşları Zehra'nın gerilla yoldaşları kadar yakınında değildi, ama ne farke derdi, onların acısını en az Zehra kadar içinde duymuştu.

Bir savaşçıydı. 19 Aralık katliamının ardından örgütüne gönderdiği notta *"feda savaşçısı olmaya hazırım"* dedi. Oysa, hareketin o güne kadar ki tarihinde böyle bir eylem türü yoktu. Ama o hesap sormak istiyordu ve onu şimdi ancak böyle, Zehra gibi yapabiliirdi. O Zehra'dan farklı olarak, kuşatılmış durumda olmamasına rağmen girecekti katillerin arasına. Girecek ve aynı Zehra gibi patlatacağı bombasını. Aynı Zehra gibi, bedenini bomba yapacaktı.

Hazırlıklarını yaptı. Şişli Emniyet Müdürlüğü'nün kapısından içeri girdi... Aklında sadece 19 Aralık'ta katledilen yoldaşlarının hesabını sormak vardı...

Gültepe'den Kızılay'a

1996'nın Temmuzundayız... Hasan Hüseyin Onat, ölüm orucu direnişçisi Berdan Kerimgiller'in görüntülerini izledi haberlerde. Ölüyordu işte yoldaşları hücre hücre. Onların ölümünü beklemek, izlemek dayanılmazdı. Ekipteki diğer savaşçılar da onunla aynı duyguları paylaşıyordu. Birşey yapmalıydılar; bir çok eylem biçimi üzerinde durdular.

Komutanıyla ilk görüşmesinde önerilerini aktardı. Komutanı "düşünelim" dedi.

Ertesi gün yine görüştüler; bu kez yeni öneriler tesbit etmişlerdi ekip olarak. Önerilerinden birini harekete kabul ettirmek ısrarındaydılar. Önerilerinin hepsinde tutsak yoldaşlarının, dört duvar arasında hücre hücre eriyişlerini durdurma hedefi vardı. "Onları öldürtmeyeceğiz" sözü, o günlerde ağızlarında bir slogan olmuştu sanki.

Ölüm orucuna yatan yoldaşları gibi onlar da gönüllüydü. Ama bir türlü harekettten önerilerine olumlu cevap gelmiyordu. Acaba bizim ekibe böyle bir görev verilmeyecek mi diye düşünüp duruyorlardı.

Sonunda bekledikleri cevap geldi; onların ekibinin de içinde yeralacağı büyük çaplı bir eylemdi sözkonusu olan. Gültepe semt merkezine girecek, çeşitli hedeflere vuracaklardı.

Hiçbir eylemde rastlanmayan bir coşkuyla hazırlandılar eyleme. Ölüm Orucundaki yoldaşlarına layık olduklarını göstermeliydiler. 15 Temmuz akşam üzeri, görevlerini yerine getirdiler. 3

dakika boyunca onların silah sesleri duyuldu Gültepe merkezinde. Başta karakol olmak üzere resmi binaları tahrip ettiler. Şimdi hızla çekileceklerdi.

Üç yoldaşıyla birlikte daha önceden tesbit ettikleri eve yöneldiler. Emine Tunçal ve Gülizar Şimşek önde, Hasan Hüseyin'le Ali Ertürk arkada eve ulaşip kapıyı çaldılar.

Hanım Gül, her zamanki gülümsemesiyle açtı kapıyı. İçeride de eşi Yusuf Gül vardı, yatalaktı Yusuf Gül.

Hemen aç mısınız diye sordular gelenlere. Hasan sağolun, hemen çıkacağız dedi. Banyoya gidip ellerini yüzlerini yıkayıp biraz soluklandılar. Silahlarını oraya bıraktılar. Tam çıkmak üzere iken, Hasan Hüseyin araladığı perdeden, evin etrafınının sarılmaya başlandığını gördü...

Kuşatılmış evde, yatacak durumdaki Yusuf Amca, ev sahibi Hanım Teyze, evin 25 yaşlarındaki büyük oğlu ve 9-10 yaşlarındaki küçük oğulları vardı.

Hasan Hüseyin güvenle yoldaşlarına baktı. Kısaca açıkladı düşüncelerini:

- *Eyleme giderken "Mutlaka başaracağız" demiştik. İstedik ki, eylemimizle Ölüm Orucu direnişçilerini selamlayalım. Yalnız olmadıklarını gösterelim. Eylemimiz Ölüm Orucu eylemine yaraşır bir eylem olsun diye düşündük. Hergün alanlarda coplanan analarımıza moral, pervasızlığını sürdüren düşmana uyarı olsun istedik. Bunun için elimizden geleni yaptığımıza inanıyorum. Ama görüyorsunuz görevimiz asıl bundan sonra başlıyor. Tarihimize, şehitlerimize yaraşır bir direniş yaratmalıyız. Ölüm orucundaki yoldaşlarımız 57 gündür düşmanla çatışıyor. Kararlılıkları bizim de kararlılığımız olmalı...*

O andan itibaren de, her şey Hasan Hüseyin'in sözlerindeki gibi olacaktı.

Dört savaşçı, ilk iş olarak evdekilerin güvenliğini almaya çalıştılar. Yusuf Amca'yı banyoya taşıyıp çatışmadan zarar görmeyeceği bir biçimde yerleştirdiler. Bu arada infaz mangaları kapıya gelmişti; içeriye ateş açtılar, Hasan da ateş etmeye başladı.

Hemen ardından polislere hitaben, evde zarar görmemesi gereken insanların olduğunu, onları dışarıya çıkarmak istediklerini söyledi.

Ulaş'ın Arnavutköy'de, Recai'lerin Bahçelievler'de, Sibel'in Okmeydanı'nda yaptığı gibi, önce kendileri dışındaki halktan insanların güvenliğini düşünüyorlardı.

Ama katliamcılar bu uyarıya ateşi yoğunlaştırarak cevap verdiler. Hasan Hüseyin, Hanım

Gül ve çocuklarını evin arka camından çıkarmaya çalıştı. Sonunda üçü de çıktı evden. Savaşçılar şimdi daha huzurlu çatışacaklardı.

Emine Tunçal, kısa süre önce bir başka eylemde yaralanmıştı. Bu nedenle onu bu eyleme almak istememelerine tepki göstermişti Emine:

- Yoldaşlarımızın günleri sayılıyken bizden oturup yaralarımızı sarmamızı mı bekliyorsunuz? Hayır kabul etmiyorum böyle bir şeyi.

Gültepe’de kuşatılan evde, son kurşunlarına kadar görevlerini sürdürdüler. Kendileri için değil, ölüm orucundaki yoldaşları için bastılar tetiğe. İlk Ali şehit düştü. Pencereden seslendiler katiller sürüsüne:

- Devrimciler ölüm ama teslim olmaz..

- Bu vatan sizin değil..

- Yaşasın ölüm orcu direnişçilerimiz..

4 saat süren çatışmada dört savaşçının ilk sözleri de son sözleri de böyle oldu...

Hasan Hüseyin’in Berdan’ın görüntülerini izledikten sonraki sabırsızlığının bir benzerini yaşıyordu Şengül Akkurt da.

Aylardır görev bekliyordu.

“Sıra bizim ekibe gelmeyecek mi?” deyip duran Hasan Hüseyin gibi, o da sıranın ne zaman kendine geleceğini sorup duruyordu.

Sorusunun cevabını aldığı anda, huzurla ve kararlılıkla masaya oturup şu satırları yazmaya başladı:

“Hareketimizin sıra neferlerinden biri olarak bana layık görülen bu görevden büyük bir onur duyduğumu hemen belirteyim.

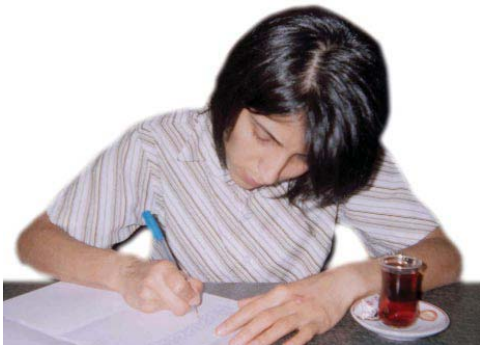
Çok mutluyum.

Yoldaşlarımızın söylediği gibi **bin canım olsa hepsini bu uğurda feda ederdim.**

Sabırla bugün için bekledim hep. Doğrusu bu görev başka bir yoldaşıma verilmiş olsaydı çok üzülürdüm... Çünkü sıramın çoktan gelip geçtiği kanısındayım.

... Düşen her direnişçi, direnişin böylesine büyüklüğü hesap sorma isteğini sürekli büyüttü...

Yoldaşlarına ailesine mektubunu yazıp bitirdikten sonra, bir kez de kamera karşısında hal-kına eylemini açıklayıp

son sözlerini iletmek istedi: “... artık misilleme hakkımızı kullanıyoruz. Şiddete şiddetle cevap vereceğiz. Bu yolu tercih eden biz değiliz. Bu yolu işbirlikçi AKP iktidarı tercih etmiştir ve sonuçlarına da katlanacaktır.

Katledilen 106 yoldaşımızın hesabını sormak için, tecritin kaldırılması için, baskı ve zulme son verilmesi için, yaşamımı ortaya koyarak katliamcı iktidardan hesap soracağım.

Yaşamak için, Ülkem ve Halkım için canımı vereceğim, can verirken can da alacağım...”

Söyleyeceğini söylemişti artık. Son bir söz kalmıştı, onu da kendini feda ederek söyleyecekti. Kuşandı, donandı ve hedefine doğru yola çıktı... Bedeninde patlayan bomba Kızılay’ı sarstı.

Elden ele devredilen bir bayrak; Cem’den Canan’a... Hatice’den Sevgi’ye, Gül- süman’a... Abdullah Meral’den Cengiz’e...

Cem Güler, 16 yaşında bir delikanlıydı. Gerilaydı o yaşında. İçinde bulunduğu grup oligarşinin askeri güçleri tarafından kuşatıldığında daha bir kaç ay bile olmamıştı gerillaya katılalı. Ama o komutanlarından, yaşlı yoldaşlarından geri kalmadı çatışmada... Canan, henüz devrimciliğe adım atalı birkaç ay ancak olmuştu; devrimcilerin, halkın umudu, ülkenin geleceği olarak gördüğü o güzel insanların F tiplerine karşı girdiği savaşın seyircisi olamazdı artık. Ben de varım dedi. Demekle kalmadı, “dur, bekle, yavaş...” diyenlere aldırmandan en ön siperlere fırladı... Bu tarihte bir “ilk” daha yaratarak Kardeşi Zehra Kulaksız’la birlikte ölümsüzleşti...

Hatice Özen, devrimci hareketin ilk kadın şehitlerinden biriydi. 16 Mart 1978 katliamında şehit düşmüştü. Katliamın protesto edildiği eylemlerde vardı Sevgi Erdoğan. Bayrağı, ta 2000’li yıllara kadar hiç düşürmeden taşıdı... 25 yıllık devrimciydi Sevgi ölüm orucunda şehit düştüğünde. Ve bir çocuklu ev kadını Gülsüman Dönmez, 25 yıllık devrimci Sevgi’yle aynı siperlerde ölüme yattı, aynı kararlılıkla taşıdı bayrağı, aynı kararlılıkla ulaştırdı zafere...

Abdullah Meral, 12 Eylül cuntasında hapishanelerden yükselen bir direniş meşalesiydi; dışarının karanlıkları o meşaleyle aydınlanmaya başlamıştı. Cengiz Soydaş, 19 Aralık karanlığını yırtan meşale oldu 2001 Martında...

Yazımızın başında dediğimiz gibi, destan içinde destan... Kahramanlıklar içinde kahramanlıklardır bu tarihin esası. Yazmakla, anlatmakla bitmez...

**1 Mayıs'ta Alanlardayız!
Bu Yangını Söndüremezsiniz!**

1 Mayıs Hazırlık Komiteleri'ni Kuralım!

11 Mayıs 1887'de idam edilen devrimci işçi önderi August Spiels; *"Bizi asarak işçi hareketini yok ettiğinizi sanıyorsanız... Asın! Burada bir kıvılcımı yok edeceksiniz. Ama burada önünüzde, arkanızda, her yerde yeniden alevler parlacak. Bu, yerin altından gelen bir yangın, onu söndüremezsiniz."* diyordu mahkemede

Yangın her yerde. Yangın yüreklerimizde. Yangın ülkemizde. Yangın dünyamızın dört bir yanında.

Yanan ateşleri söndürmek için her yöntemi deniyorlar; komplolar, provokasyonlar, burjuva propaganda bombardımanı, akıllı füzeler, işgal-ler, katliamlar...

Ama 115 yıl önce söylenen o sözü yine de değiştiremiyorlar; yangın sönmüyor. Açlığın ve adaletsizliğin hüküm sürdüğü bir dünyada, halkların direnişiyle tutuşan yangın söner mi?

Devrimciler!

AKP seçimlerde yüzde kırk oy almış, seçimlerde "sol" erimiş... Bütün bunlar güncel gerçekler olsa da, bunlar sınıflar mücadelesinin bütün gerçeklerinin açıklaması değildir. Bunlar, devrimci alternatifin kendini kitlelere gösteremediği burjuva siyaset sahnesinin ölçüleridir.

Açlık ve adaletsizlik ülkemizde bir gerçekse eğer, açlığa ve adaletsizliğe mahkum edilen onmilyonlarca emekçinin açlık ve adaletsizlik düzeyini değiştirmek isteyeceği de o kadar gerçektir. Bunun ötesi, yoksul halka yol yöntem gösterebilmek, güven verebilmek, uygun araçları sunabilmektir.

40 milyonun sefalet, 10 milyonun açlığa mahkum edildiği bir ülkede yaşıyoruz. Adaletsizliğin, eşitsizliğin gizlenemez halde olduğu bir ülkede yaşıyoruz. Hiç bir seçim gerçeği, bu gerçeği değiştirmez.

1 Mayıs çalışmalarını bu bilinçle yapmalıyız.

Milyonları alanlara taşıma inancı ve iddiasıyla hazırlanmalıyız.

Hangi düzen partisine oy vermiş olursa olsun, tüm emekçilerin kapısını çalmalıyız.

Halkın "birlik, mücadele, dayanışma günü!" 1 Mayıs'a katılımını organize etmeliyiz. Çağrılarla yetinmeyiz.

Burjuvazi bile, o kadar medya imkanına rağ-

men, halkın kendisine oy vermeye çağırarakla yetinmiyor; sokak sokak örgütlenerek oy verme işini organize ediyor.

Siyasi çalışmanın hiç bir biçiminde ve alanında, kolay başarı yoktur.

Masa başlarında, bürolarında oturup sadece çağrılar yapanlar, bir kaç mitingle, bir kaç bin bil-diri ve afişle yetinenler, ister seçim olsun, ister 1 Mayıs mitingi veya başka bir eylem, başarısızlığa mahkumdurlar.

İşte bunun için bugünden başlayarak 1 Mayıs hazırlıklarını örgütlemeliyiz. 1 Mayıs Hazırlık Komitelerini kurmalı, ulaşılan her yerde 1 Mayıs Komitelerini çoğaltmalıyız.

AKP'nin yarattığı açlığı ve adaletsizliği teşhir ederek, halkı 1 Mayıs'a hazırlayalım. Açlığa ve adaletsizliğe karşı çıkmak için halka cesaret verelim, güç verelim, yol açalım. 1 Mayıs'ta alanlarda yaratacağımız tablo, halkın mücadelesinin

**Hak ve Özgürlükler Mücadelesini Savunanlar;
AÇLIĞA VE
ADALETSİZLİĞE KARŞI
1 MAYIS'A!**

AKP iktidarının saldırıları, komploları, emperyalistlerin kuşatması topraklarımızda hak ve özgürlükler mücadelesini, Anadolu halkının direnişini durduramaz.

Yapılan bu adaletsizliği halka gösterelim. 1 Mayıs'ta ülkemizdeki adaletsizliğin ve zulmün nasıl uygulandığını haykıralım. İktidara bu bas-kılarla ve zulümle hiçbir şey elde edemeyeceğini gösterelim.

Şimdi her zamankinden daha kararlı olmak, daha çok çalışmak zamanıdır.

Faşistlere, halk düşmanlarına devrimci irademizi, halkın gücünü gösterme zamanıdır.

1 Mayıs'a hazırlanalım!

Dünden daha büyük bir enerjiyle, istekle kit-

durdurulamayacağını, devrimci mücadelenin yokedilemeyeceğinin tablosu olmalıdır. “Sol yok” tartışması yapanlara cevap olacaktır 1 Mayıs alanları. Sol mücadeledir; sol, zulme isyandır. Sol, haklarını söke söke almaktır.

AKP iktidarı, Amerikan ve Avrupa emperyalizminin desteğinde, halkın muhalefetini tasfiye etmek için her alanda saldırıyor. F Tiplerindeki imha saldırısı, dışarıda da çok çeşitli biçimlerde sürdürülüyor. Direnişi, mücadeleyi, halk örgütlülüklerini halkın gündeminden çıkarmak istiyorlar. Bunun için açlık, sadaka, işkence, katliam, komplo, ceza, her yöntem kullanılıyor.

Alanların kitlelerle doldurulması gereken bir zamandayız. Ama biliyoruz ki, **kendiliğinden** akmayacaktır o kitleler alanlara.

1 Mayıs’ın yaratıcılarından devrimci işçi önderi Albert Parsons son mektubunda şöyle diyordu: *“Sevdiklerimiz için yaşamakla gösteririz sevgimizi, ve gerektiğinde sevdiklerimiz için ölmekle de gösteririz sevgimizi.”*

İşçi sınıfının yüzlerce yıllık mirasını omuzlayıp devrim ve sosyalizm kavgasını sürdürenler, sevgilerini bedenlerini tutuşturarak göstermeye devam ediyorlar. Halka sunulan bu sevgiye karşılık vermek için doldurmalıyız alanları. Bu sevgiye layık olmak için, emeğimizi, enerjimizi son sınırına kadar zorlayıp halkın gücünü alanlara çıkarmayı örgütlemeliyiz.

lelere gerçekleri anlatalım.

Türkiye’de nasıl bir hukuk, nasıl bir demokrasi var, halka gerçekleri ısrarla, inatla açıklayalım. Biz anlatmazsak, biz aydınlatmazsak, biz örgütlenmeye ve mücadeleye, meydanlara çağırmazsak, iktidarlar yalanla, baskıyla, adaletsizlikle yönetmeye devam edeceklerdir. Buna izin veremeyiz.

1 Mayıs, bu inancımızın, halkın gücünün açık bir göstergisi olmalıdır.

Bulunduğumuz bütün alanlarda; mahallelerde, işyerlerinde, fabrikalarda, okullarda, köylerde, kentlerde, kasabalarda 1 MAYIS KOMİTELERİ kuralım. Bu görev, hak ve özgürlükler mücadelesinde yer alan herkesindir, bütün devrimcilerin, demokratlarındır.

1 Mayıs’ta açlığa ve adaletsizliğe karşı susmayacağımızı gösterelim.

Açlığı ve adaletsizliği yaratanları 1 Mayıs alanlarında mahkum edelim.

7 Nisan 2004

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

GEL-AL Çorap’da Sendikalaşma ve İşçi Kıyımı

Geçtiğimiz yıl ÇEM-DER’de örgütlenmeye başlayan çorap işçileri sendikalaşmada da adım atıyorlar. Hiçbir fabrikada sendikanın olmadığı çorap sektörünün en büyüğü sayılan, bin kişinin çalıştığı GEL-AL Çorap, sendikalaşma çalışmasında da öncü oldu.

Çorap Emekçileri Derneği (Çem-Der) öncülüğünde ocak ayında başlayan çalışmalar, % 7 gibi komik zamlar dayatılması, işten çıkarmaların gündeme gelmesi üzerine hızlandı. DİSK/TEKSTİL’e üye olmaya başlayan işçiler bu kez de patronun, nazi yöntemlerini andıran yasadışı baskıları ile karşılaştılar.

Vardiyası tamamlandığı halde işçilerin üzerine kapıları kilitleme, işçileri sorgulama gibi yöntemlere başvuran patronlar Hüseyin, Erol, Ahmet ve Salih BEKMEZCİ kardeşler ve Müdür Veyssel ÖZBÜK, “DİSK zaten terörist sendika, teröristlere yardım ediyor” demagogilerine başvurmaktan da çekinmediler.

İşçiler anayasal haklarının zorbalıkla engellenmesine karşı adli makamlara başvurma, polise şikayette bulunma yoluna gittilerse de, polisten “bu işler bizi ilgilendirmez” cevabı aldılar.

Yaklaşık 250 kişi işten atılırken, bir kısmı da baskılarla sendikadan istifa ettirildi. Baskıların artık dayanılamayacak boyuta gelmesi ile işçi aileleri fabrika önünde toplanarak patronu protesto ettiler. Polisin hemen fabrika önüne gelmesi, onları neyin ilgilendirdiğini gösterirken, baskılara, istifalara rağmen sendikalaşma çalışması tüm hızıyla sürüyor.

BES üyeleri: “Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz”

Büro Emekçileri Sendikası (BES) Ankara Şubeleri, Adalet Hizmetleri Tazminatının yükseltilmesi talebiyle 6 Nisan’da Adalet Bakanlığı Ek Binası önünde bir eylem yaptılar.

Yaklaşık 100 BES üyesinin katıldığı eylemde, “Tazminat hakkımız Söke söke alacağız”, “Yaşasın örgütlü mücadelemiz” sloganları atılırken, yapılan konuşmalarda hakim ve savcılara yönelik düzenlemeler yapılırken yargı emekçilerinin “iyileştirme” kapsamı dışında bırakılması protesto edildi.

Memurlar, açıklamanın ardından dövizleriyle birlikte Kızılay Postanesi’ne kadar yürüyerek, oradan Adalet Bakanlığı’na taleplerini içeren faksılar çektiler.

Sayı 106

33

11 Nisan
2004

Devrimin Reformizme, Revizyonizme Karşı 34 Yıllık Mücadelesi (1960-70)

Emperyalizmin zoruyla "proletarya diktatörlüğünün kötülükleri"ni farkedip(!) demokrasiyi keşfedenler, faşizmin zoruyla silahlı mücadeleden, illegaliteden vazgeçip, demokrasilik oyununda legalizmi seçenler; işte 80 sonrasının reformizminin omurgasını bunlar oluşturacaktı...

12 Eylül darbesinin ardından siyasetin yeniden şekillenmeye başladığı 1980'lerin ikinci yarısında, ve hemen hemen 1990'lı yılların tamamı boyunca, reformizme karşı mücadele, devrimci sol açısından son derece öncelikli bir konu oldu.

Öyle de olmak zorundaydı; çünkü parlamenter hayaller yaymak gibi, reformizmin karakteristik tehlikeleri bu süreçte de geçerliydi, ama reformizmin sola verdiği zarar bunun çok ötesindeydi artık. Emperyalizm ve oligarşi tarafından tüm yöntemler seferber edilerek teşvik edilen, önü açılan reformizm, herhangi bir sapma akım olmanın ötesinde, sola, devrime, sosyalizme ait tüm değerleri yoketmeye yönelmişti.

Bu reformizm, belli açılardan 1980 öncesi, hatta 60'lardaki reformizmin devamı olmakla birlikte, çok daha tahripkar, çok daha tehlikeli ve ideolojik-politik anlamda çok daha "burjuva-laşmış" bir görünüm arz ediyordu.

Sonraki yıllarda, 90'larda "MGK solculuğu" diyebileceğimiz bir noktaya kadar sağcılaştıracak olan reformizmin bu noktaya gelmesindeki belli başlı etkenler şöyle sıralanabilir: "...Bu noktaya gelifte,

- 80 sonrası hapishanelerdeki teslimiyetçilikten,
- 80'lerin sonunda dışarı çıkan eski önderlerin düzenin sonlarına içinde emellilik arayışlarına,
- sosyalist ülkelerdeki karflı-devrimler kadar

pek çok etkenin rolü vardı. Bu noktaya gelindiğinde Türkiye solu artık ideolojik, teorik, örgütsel anlamda çok ciddi bir tasfiyeyi yaşamıştı, herfleyiyle büyük bir dejenerasyon ve

ribata manuz kalmıştı. (Devrimci Sol, S: 9, Kasım 1997, İhtilalci solculuk ve MGK Solculuğu)

12 Eylül terörü, sosyalist sistemin yıkılışı ve ülkemiz solunda "Yeni açılım"lar

Reformistleşmenin ilk işaretleri hapishanelerde ve oligarşinin mahkemelerinde ortaya çıktı. Geçmişte silahlı mücadeleyi savunanların kimileri silahlı mücadeleyi inkar ediyor, silahlı mücadeleye geçmişte de "goşizm" vb. diyerek karşı çıkan ama "devrimci zor"u da savunuyor görünenler ise, artık şiddeti "terörizm" diye mahkum ediyor, illegal örgütlenmeyi, devrimci örgütü savunmayıp kendilerinin ne kadar "yasal" olduğunu veya "örgüt olmadıklarını" kanıtlamaya çalışıyorlardı. (Bütün bunlara, tabii ki, hapishanelerdeki zulüm karşısında da teslimiyetçi bir politika eşlik ediyordu.)

Elbette 12 Eylül öncesinin muhasebesini yapmak, tüm örgütler için bir gerekliliktir. Ama geçmiş değerlendirmesi adına yapılanlar, veya dünyadaki değişimleri kavrama adına söylenenler, varolan teslimiyetçiliği, uzlaşmacılığı te-orileştirmekten başka bir anlam taşııyordu. Tüm söyledikleri, faşizmin zoruyla yapılan muhasebeler, ve faşizmin zorundan kurtulmak için yapılan "yeni" keşiflerden ibaretti.

Belli bir döneme kadar hapishanelerde veya yurtdışında mayalanan reformizm, 1987-88'lerden itibaren yavaş yavaş siyaset sahnesinde boy göstermeye başladı. 12 Eylül'ün yarattığı pasifikasyonun kırılması, mücadele ve örgütlenmenin meşruluğunun yeniden dayatılmasının bedelini içeride de, dışarıda da yine devrimciler ödemişti. Şimdi dergicilik yaparak, oligarşinin icazetinde kurumlaşarak onlar da ortaya çıkabilirdi. Artık "yeni açılım"lar zamanıydı. TKP'lilerin çıkardığı "Yeni Açılım" adlı dergi, devrim ve sosyalizmden uzaklaşıp, burjuvazinin düzeninde yelken açmanın simgesi durumundaydı.

Reformizmin eski ve "yeni" aktörleri

1980'lerin ortalarında siyaset sahnesine arzı endam etmeye başlayan reformizmin başını TKP ve TİP revizyonistleri çekiyordu. Ama artık yalnız değillerdi. Eski Devrimci Yolcular, eski KSD'liler, eski TKEP'liler.. de artık reformizm kulvarında onların yanibaşında olacaktı.

1987'de "solun birliğini" sağlama adı altında yapılan Kuruçeşme toplantıları, aslında reformizmin toplantılarıydı. O toplantılarda görüldü ki, devrimci hareket ve bir kaç siyasi hareket dışında, solun neredeyse tamamı, legal particilik kulvarında boy göstermeye hazırlanmakta, geçmiş çizgilerini reddetmektedirler.

Gün, Yeni Öncü, Görüş, Yeni Açılım, Yeni Aşama bu dönemin reformist tezlerinin teorileştirildiği yayın organlarının başında geliyordu. Bu yayınlar, TİP, TSİP, KSD, TKP gibi grupların eski kadroları tarafından çıkarılıyordu. Bunlara kısa süre sonra, Devrimci Yol kesiminin legalleşmesinin teorileştirildiği yayınlar eklenecekti. Oligarşiden çok devrimci mücadelenin ve eylemlerin eleştirildiği, oligarşinin ahlakından çok, sosyalizmin ahlakına karşı yazıların yer aldığı bu yayın organlarının gündeminde, devrim yoktu.

12 Eylül'ün serptiği ölü toprağının halkın üzerinden atıldığı ilk alanlardan biri gençlik alanıydı. Bu dönemde, gençlik içinde üç kesim öne çıkıyordu; o günün koşullarında daha çok dergilerin adıyla anılan bu çevreler, Yarıncılar, Gökyüzücüler ve Yeni Çözümcüler'di. TKP çevresindeki Yarıncılar'la, Aydınlık çevresinden Gökyüzücüler, daha o günden Dev-Gençlilere (yani Yeni Çözümcülere) karşı oligarşinin icazetini kazanmışlardı. Oligarşi devrimci hareketin gelişmesinden, reformizmlerinden emin olduğu diğerlerinin gelişmesini tercih ediyordu tabii.

Kuruçeşme'de boy gösteren legalleşme taraftarları, gerek gençlik alanında, gerekse de diğer alanlarda, her türlü "radikalliğe, militanlığa" saldırmayı adeta kendilerine görev edinmişlerdi. Devrimci her eylem, her politika, onlar tarafından sektirlikle eleştiriliyordu. Devrimci hareketin örgütlenmesini ve gelişmesini engellemekte **ittifak** içindeydiler. Devrimci hareket 12 Eylül'ün yarattığı korku ve yılgınlığı yoketmeye çalışırken, eski ve yeni reformistler, adeta bu korku ve yılgınlığı sahiplenmiş, onu sürdürmek istiyor ve onun üzerine hesaplar yapıyordu.

Yılgınlığın, inançsızlığın teorileştirdiği reformizmin cephanesinde yeni bir şey yok

Devrimci hareket, hayatın her alanında bedeller ödeyerek yeniden örgütlenmeye çalışırken, karşısına 12 Eylül'ün kurduğu statükolar çıkıyordu. Statükonun soldaki savunucularının, gelişmenin en önemli engellerinden biri olacağı görülmüştü artık. İşte bu nedenle, 1986 sonunda yayınlanmaya başlayan Yeni Çözüm dergisinin hemen her sayısında reformizme yönelik yazılara rastlamak mümkündü.

Bu başlıklardan bazıları şöyleydi: "**12 Eylül'ün Dünü, Bugünü Ve Reformizmin Günahları**" (Sayı: 7, Eylül 87)

"Aydınlık Çevresi Ve Sol Reformizm"

"Birlik Edebiyatı, Gün Ve Diğer Reformistler" (Sayı: 6, Temmuz-Ağustos 87)

"Reformizm Bilimsel Sosyalizm Maskesiyle Gizlenemez" (Sayı: 9, Ocak 88)

"Anti-ML Sapmalar ve Stalin Düşmanlığı Üzerine Birkaç Söz" (Sayı: 9, Ocak 88)

"Kutlu ve Sargın'ın dönüşlerine dair" (Sayı: 9, Ocak 88)

"Yeni Reformistlerin Demagojileri Ve Bazı Gerçekler" (Sayı: 11, Mart 88)

Aktardığımız başlıklar, reformizmin o dönemdeki ana özelliklerini de yansıtıyor aslında.

"Sosyalist demokrasi" tartışmaları, bunların en gözde konularının başında geliyordu. Bu başlık altında hem sosyalizm, hem de 1980 öncesi devrimci örgüt anlayışı mahkum edilmeye çalışılıyordu.

Stalin düşmanlığı revaçtaydı. Proletarya diktatörlüğünün reddi, tüm reformistlerin ortaklaştığı bir başka noktaydı. 1905 yenilgisinden sonra Marksizmi eleştirmek moda haline gelmişti. 12 Eylül yenilgisinden sonra ise ülkemizde de benzer bir moda oluştu; ama zehirli oklar öncelikle Marksizme yöneltilmedi. Ülkemiz reformizmi, cepheden bir ideolojik mücadeleyi değil, sinsî bir tasfiyeciliği tercih edeceği için, hedefe önce Stalin konuldu. Ardından Lenin... Tabii sıra sonunda Marksizm-Leninizme de gelecekti...

Eski örgütler de "Stalinist"ti; aşırı disiplinliydi, bireyi yoketmişti o örgütler.

Reformizmin yeni dönemdeki en büyük keşiflerinden biriydi **"birey özgürlüğü"**; örgüt içinde örgüte karşı birey haklarını savunuyordu artık döneke ve yığınlar. Tabii bir de "kadın sorunu" ve cinsel özgürlük üzerine dergiler dolusu yazılar. Proletarya diktatörlüğüne karşı çok partililik, devrimci örgüt anlayışına karşı "parti içinde çoğulculuk" savunuluyordu. Savunuluyordu, ama aslında bu tartışmalar teorik, ideolojik bir ağırlık ve ciddiyetten de yoksundu. Bütün söylediklerinin legalleşmeyi, düzen içinde yaşamayı, düzen içinde solculuk oynamayı mazur gösterecek gerekçeler yaratmaktan başka bir anlamı yoktu.

Söylediklerini her ne kadar "yeni düşünceler" diye pazarlasalar da, aslında yeni bir şey yoktu. 2. Enternasyonalcilerden Menşeviklere, TKP revizyonizminden Troçkistlere kadar, Marksizm-Leninizme karşı olan kim varsa, hepsinden biraz birşeyler çalmışlar, yeni diye savunuyorlardı.

Herkeste bir "olgunluk" sevdası başladı. Dün toydular, amatördüler, dogmatiktiler, şabloncuydular vs. vs. Ardisıra, ilkesiz birliktelikler, burjuvaziyle uzlaşmalar, devrimci ilkeleri reddetmeler, "olgunlaşma"yla mazur gösterilmeye çalışıldı. İlkesizlik, devrimci değerlerden uzaklaşma o hale geldi ki, ihbarcılık "masum" hale getirildi. Burada yasadışı işler yapılıyor, örgüt faaliyeti yürütülüyor ihbarcılığı reformizmin klasik propaganda

tarzına dönüştü.

TBKP ile açılan legalleşme yolu

1980'lerin ikinci yarısının reformizminin, revizyonizminin ortak özelliklerinden biri de “Gorbaçovculuk”tu. SBKP Genel Sekreteri Mihail Gorbaçov, Yeniden Yapılanma, Açıklık adı altındaki teorilerle kapitalist restorasyonun yolunu düzlüyordu. Ama ilginçtir ki, tüm reformistler, revizyonistler gibi, o da kendini “Yolumuz Ekimlerin Yoludur” gibi sözlerin arkasına gizliyor ve dünyanın öteki revizyonistleri de, onu “Ekimin yolunda” diyerek sahipleniyordu. Devrimciler, Gorbaçov teorilerinin karşı-devrimci içeriğini görmekte gecikmediler. Ama her dönem kiblesi SBKP olanlar, o yoldan yürümeye devam ettiler.

İşte bu karşı-devrim rüzgarıyla, önce TİP’le TKP birleşip TBKP’yi kurdular. Sonra liderleri Haydar Kutlu ve Nihat Sargın, Türkiye’ye demokrasinin geldiği iddiasını fazla ciddiye alıp oligarşinin icazetinde ülkeye döndüler. TBKP solun düzeniçileşmesinin teorik ve pratik ifadesiydi. Kutlu ve Sargın dönüşten sonra mahkemelerde düzene ne kadar sadık olduklarını söylese, devrimci mücadeleyi “terörizm” diye kınasalar da bekledikleri hüsnü kabulü görmediler. Ama kendilerinden sonra kurulacak legal partilerin yolunu açmış oldular. Artık arkadan gelenler, onun açtığı kulvardan ilerleyecek, ilk işleri oligarşiye “güven vermek” olacaktı.

Bunun yolu da belliydi tabii; devrimcilerle ilişkilerini asgariye indirecek, halkın şiddetini mahkum edecek, asla militan ve radikal olmayacaklardı. Sonraki tüm legal partiler istisnasız bu “kullara” uydular.

Cunta, “12 Eylül öncesi”ni bir “fobi” haline getirmişti. Artık legalizm batağında siyaset yapacak bu kesimlere göre de, 12 Eylül öncesi, “asla dönülmemesi gereken” bir dönemdi. Bir daha hapishaneler, işkenceler yaşamak istemiyor, ve buna göre statükocu, düzeniçi bir solculuğun teorisini yapıyorlardı.

1980'lerin ikinci yarısında, Stalin düşmanlığı, devrimci örgütün reddi, devrimci kültürün reddi, bireyin kutsanması... diye uzayıp giden tüm burjuva tezler, reformizmin ana malzemesi olurken, devrimci hareket, bir yandan 12 Eylül terörüne, bir yandan da bunlara karşı mücadele ederek devrimci mücadeleyi yeniden ayağa kaldırdı.

1990'ların başlarında oligarşinin infazlar, kaybetmeler, faili meçhullerle sürdürdüğü (12 Eylül’ü bile aratan) terör karşısında ise, reformizm kalan son devrimci, sosyalist değerlerini ve söylemlerini de kaybedecek ve ortaya MGK solculuğu diyeceğimiz, reformizmin en düşkün hali çıkacaktı...

-sürecek-

Konut İstediler, Yargılanıyorlar

Konut sorunlarını dile getirmek için Abdi İpekçi Parkı'nda çadır kurarak haklarını aradılar. Günlerce soğukta beklediler, AKP’li bakanlar sözler verdiler. Ama bu sözlerin altının boş olduğunu, geçiştirme olduğunu çok iyi bildikleri için haklarını aramaya devam ettiler. Polis, depremzedelerin bu hak aramasına bile tahammül edemedi. Çadırlarını sökp gözaltına aldı. Çünkü onlar AKP iktidarının “halkı düşünüyoruz, yoksulları düşünüyoruz...” gibi demagojilerini teşhir ediyorlardı orada varlıklarıyla.

Bu da yetmedi, haklarında dava açıldı. İşte bu davada yargılanan 45 depremzedenin duruşmasına 7 nisan günü devam edildi.

Yargılananlara destek vermek için Gebze’den 3 otobüsle Ankara’ya giden halk, ‘Biz yargılanıyoruz, gerçek sorumlular nerede? ve Sağlıklı, güvenli konut hakkımızı istiyoruz’ pankartlarıyla iktidarı protesto etti.

Peki Nasıl Yaşasınlar?

Ankara’da kağıt toplayarak yaşamını sürdüren yoksulların barakaları panzerli, gaz bombalı bir operasyonla 7 nisanı yıkıldı. Yüzlerce insanın çocukları ile birlikte başlarını soktukları barakadan kondular alev alev yandı. AKP’li Belediye Başkanı Melih Gökçek’in aldığı yüksek oyla, ilk icraatı bu olmuştu. Yoksullar “görüntüyü bozuyordu”. İktidarın karayolu kenarındaki konduları “yurtdışından gelen heyetler görüyor” diyerek yıkmaya çalıştığı bir ülkedydi burası. Gökçek de bu iktidar partisinin belediye başkanıydı.

Yüzlerce insan nerede, nasıl barınacak, geçimlerini nasıl sağlayacaklar? sorularının cevabı yoktu. Onlar sadece yaktılar, yıktılar ve gittiler. Geride gözüyaşlı çocuklar ve yoksulların gözbebeklerine oturan büyük öfke kaldı.

AKP iktidarının yoksullarımıza söylediği tek şey var; **ölün!**

30 Mart-17 Nisan Etkinlikleri

Kızıldere'nin Işığıyla Yürüyenler Tükenmez

30 Mart-17 Nisan Devrim Şehitlerini Anma, Umudun Kuruluşunu Kutlama Günleri etkinlikleri, baskı, gözaltı, baskınlar, komplolara rağmen Türkiye ve yurtdışında sürüyor. Kızıldere'nin yaktığı meşalenin ışığıyla yürüyenlerin teslim alınamayacağı, mücadeleden döndürülemeyeceği bir kez daha dünyaya ilan ediliyor.

Eskişehir Gençlik Derneği'nde düzenlenen Kızıldere anmasında, Kızıldere'den hücrelere direniş destanını anlatan konuşmalar yapıldı. Direnişini anlatan oyunların sergilendiği anma marşları ve film gösterimi ile sürdü.

Amasya Gençlik Derneği'nde yapılan anmada direniş marşları ve şiirleri ile Kızıldere şehitleri anıldı.

Gençliğin şehitlerine sahip çıktığı yerlerden biri de Kocaeli'di. Gençlik Dernekli öğrencilerin düzenlediği anmaya, Temel Haklar da katıldı. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" sloganlarının atıldığı anma toplantısında Gençlik ve Temel Haklar adına konuşmalar yapıldı. Kızıldere'nin Türkiye devrimci açısından tarihselliğinin anlatıldığı anmada, Kızıldere'yi anlatan tiyatro gösterimi sunuldu. "Kızıldere Son Değil Savaş Sürüyor" sloganlarıyla biten oyunun ardından şiirler okundu ve Grup Kuvvîcî marşları söylendi.

Kocaeli gençliğinin bir başka anma etkinliği de Üniversite kampüsünde yapıldı. Anmada "Mahir, Hüseyin, Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş", "Kızıldere Son Değil Savaş Sürüyor", "Kızıldere'den F Tiplerine Direniş Sürüyor", "Hapishanelerde 109 İnsan Öldü Duydunuz Mu?" dövizleri ve Mahir'in bez üzerine çizilmiş bir portresi açıldı. Kızıldere'yi anlatan konuşmaların yapıldığı eylemin ardından, Gençlik Dernekli bir öğrencinin hakkında soruşturma açılması, rektörlük önüne "Soruşturmalar Geri Çekilsin" sloganlarıyla yürünerek protesto edildi. Rektörün görüşmeyi reddettiği öğrenciler sloganlarla eyleme son verdiler.

Gözaltı ve tutuklamaların yaşandığı İzmir'de, 4 Nisan günü Temel Haklar'da düzenlenen etkinlikte, şehitler selamlanırken, umudun kuruluşu kutlandı. Yapılan konuşmada, "Ölüm orucu direnişinin 4. yılında, yasadışı gözaltılar, tutuklamalar ve

Umudunuzu Diri Tutun, Emperyalizm Yenilecek Direnen Halklar kazanacak

baskınlarla bizden ne kadar korktuklarını birkez daha göstermişlerdir. Gözaltılar, tutuklamalar, komplolar bizi asla yıldırmaz" denildi. Konuşmanın ardından direniş şiirleri ve Gençlik Dernekli öğrencilerin müzik grubunun marşlarıyla direnme kararlılığı haykındı.

Yurtdışı:

"Herşey Umudumuz Varolsun Diyedir"

Almanya'nın Köln kentinde 4 Nisan günü "Şehitlerimizi anıyor, umudun kuruluşunu kutluyoruz" adıyla bir etkinlik düzenlendi. Anadolu Halk Kültür Federasyonu başkanının yönettiği panelde konuşmacı olarak Av. Ahmet Düzgün Yüksel, bir ölüm orucu gazisi ve Avrupa HÖC temsilcisi katıldı.

Tüm dünya şehitleri için saygı duruşu çağrısı ile konuşmasına başlayan HÖC Temsilcisi, dünyadaki ve ülkemizdeki gelişmeleri değerlendirdi. "Emperyalizmin vahşi saldırılarıyla imparatorluk kurma çabasında olduğunu ancak gerek Iraktaki, gerek dünyanın başka yerlerindeki ezilen halkların mücadelesinin emperyalizmin imparatorluk planlarını bozduğu gibi, direnişlerin ve direnişçilerin ABD'nin kabusu haline geldiğini" vurgulayan HÖC temsilcisi Türkiye hapishanelerindeki direnişe değinerek, "herkes umudunu diri tutsun ve şuna emin olsun ki; emperyalizm mutlaka yenilecek ve direnen halklar kazanacaktır."

Daha sonra söz alan ölüm orucu gazisi de, direniş sürecinin ve direnişin misyonunun iyi anlaşılması gerektiğini vurguladı ve feda ruhunu anlattı. Av. Ahmet Düzgün Yüksel de, halkların mücadele tarihinden örneklerle şehitlik kavramını ele alan bir konuşma yaptı ve şehitlerin değerlerimiz olduğunu, sosyalizme inancın somutlanmış örnekleri ol-

Sayı 106

37

11 Nisan
2004

duklarını söyledi.

250'den fazla kişinin izlediği panelin ardından sinevizyon gösterimi yapıldı. Şehitlerin resimleri yoğun alkışlarla karşılanırken, Köln Anadolu Halk Kültürevi şiir grubu bir dinleti sundu. 5 saat süren etkinlik Grup Boran ve Dortmund Yedi Yöre müzik gruplarının söylediği türkülerle sona erdi.

, **Almanya'daki** bir başka etkinlik de Dortmund'da yapıldı. 30 Mart günü "Kızıldere son değil savaş sürüyor" pankartı açılarak yapılan yürüyüşte, direniş şehitlerinin resimleri ve kızılbayrak taşındı. 120'den fazla kişinin katıldığı yürüyüşte umudu selamlayan sloganlar haykırılırken, eylem şehir merkezinde yapılan konuşmalarla sona erdi.

, **Avusturya'da** ilk etkinlik 3 Nisan günü Neunkirchen Anadolu Kültür Merkezi'nde gerçekleştirildi. "30 Mart halka bağlılık, vatanseverlik feda ve parti çizgisi" üzerine yapılan konuşmanın ardından, Avusturya HÖC'ün Dersim'de 3 DHKC savaşçısının şehit düştüğünü bildirmesi ile öfke ve

kararlılık daha da arttı. Anmada 3 Nisan 2001'de Graz'da yakalandığı hastalık sonucu yaşamını yitiren Mustafa Kuran'ı anlatan konuşmalara da yer verildi.

4 Nisan günü Viyana Anadolu Kültür Merkezinde bir panel düzenlendi. Umudun 10. kuruluş yıldönümünün selamlandığı panele katılan Türkiyeli sol örgüt temsilcileri de kısa konuşmalar yaptılar. Marşlar ve şehitlerin anısına verilen yemekle anma sona erdi.

, **İngiltere'deki** etkinliklerin ilki Londra Anadolu Halk Kültür Merkezinde yapıldı. Anmaya katılanlar, İngiltere'den giderek ölüm orucunda şehit düşen Meryem Altun'un kendi sesiyle kasetten devrim şehitleri için saygı duruşuna çağırıldı. Dersim'de şehit düşen gerillalara ilişkin konuşmaların yapıldığı anmada, direnişin son şehidi Ümit Günger'i anlatan Cephe açıklaması okundu.

Ayrıca Türkiye elçiliği önünde yapılan protesto gösterisinde, "Türkiye hapishanelerinde 110 insan öldü duyduunuz mu?" yazılı ve teciriti anlatan çeşitli dövizler taşındı.

, **İsviçre'nin** Basel kentinde düzenlenen 30 Mart paneline, İsviçre HÖC temsilcisinin yanı sıra, şair Nihat Behram da katıldı. Behram bir dönem aynı hapishanede birlikte kaldıkları MAHİR ve arkadaşları ile ilgili anılarını anlattı ve o dönem yazdığı şiirleri okudu. Ardından yapılan konuşmalarda Kızıldere'nin mirasının bugün direniş ve iktidar mücadelesi çizgisinde sürdürüldüğü vurgulandı. Etkinlik marşlarla sona erdi.

Halk Yenilmez, Tecriti Kaldırın Ölümleri Durdurun, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş" slogan ve dövizleriyle Esnaf Sarayına kadar yürüyen kitle, burada bir açıklama yaptı. Eyleme, Eğitim-Sen, EMEP ve Mücadele Birliği de katılarak destek verdi.

Anadolu Temel Haklar Kongresi

Anadolu Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin 1. Olağan Genel Kurulu 4 Nisanda yapıldı. Hak ve özgürlük mücadelesine saldırıların yoğunlaştığı günlerde yapılan kongrede, örgütlenme mücadelenin önemi vurgulandı. Bağımsızlık, sosyalizm mücadelesinde şehit düşenler için yapılan saygı duruşuyla başlayan kongrede yönetime tek bir aday liste gösterildi. Yapılan oylama ile yeni yönetim belirlendi. Seçilen yeni yönetim, haklar ve özgürlükler mücadelesinin saldırılara, gözaltı ve tutuklamalara karşı kararlı bir şekilde süreceğini dile getirdi.

Direne Direne Kazanacağız

Dersim Yeraltı çarşısı üzerinde 3 Nisan günü yapılan eylemde, Temel Haklar üyeleri "Tecrite Baskılara Son, Direne direne kazanacağız, Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Tecriti Sansürü Kaldırın, Hapishanelerde 110. Ölüm" dövizleri açtı. Sık sık "Tecridi kaldırın Ölümleri Durdurun" ve "Ümit Günger Ölümsüzdür" sloganlarının atıldığı eylemde, 1 Nisan baskınları da protesto edildi. Teröre karşı savaş adı altında ezilen dünya halklarının adalet ve özgürlük taleplerinin boğulmaya çalışıldığı belirtilen açıklamada, Dersim halkına da zulme karşı direniş çağırısı yapıldı.

Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz

Eskişehir'de 3 Nisan günü Adalar Migros önünden toplanan kitle, "Hapishanelerde 110 insan öldü Duyduunuz mu?, Ümit Günger Ölümsüzdür" pankartıyla bir eylem yaptı. "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Kahramanlar Ölmez

HÜCRELERDEN

**emperyalizmin
ve oligarşinin
hücrelerine
karşı direnişte**

4. yıl

**Gültekin KOÇ
Ölüm Orucu Ekibi
iki şehit verdi
Ölüm yürüyüşündeki
diğer direnişçiler
177. Günde**

**“Ya ateşte eritip bedenimi
Ya da zamanla eriyip
geleceğim
Sal tahtımda hafif olacak
konukluğum
Söz; yük olmayacağım
dost omuzlarımızda
Ama siz
yüreğinizde ve bilincinizde
ağır taşıyın beni...”**

**14 Ekim 2001 Sincan
Serdar Karabulut
(2000-2004
Ölüm Orucu şehidi)**

Direnenlerin yüreği dünyanın her yerinde aynı atar...

Felluce... sadece Irak'ta bir kentin adı değil şimdi.

Felluce, 19-22 Aralık'ta Bayrampaşa'nın, Ümraniye'nin, Çanakkale'nin kuşatıldığı gibi kuşatılmış. Dışarıdan içeriye, kuşatanlar kuşatılanlara bombalar, kurşunlar yağıdırıyor. Direniyor “içerideki”ler. Felluce'dekilerin Bayrampaşa'dakilerden farklı olarak silahları var. Ama yine de kuşatanla, kuşatılanların silahları çok eşitsiz.

Geriye bir tek şey kalıyor eşitsizliği dengeleyecek; direnen bir halkın iradesi.

19-22 Aralık'ta maltaları, koşuşları görmeliydiniz.

En genç yoldaşlarımızla en yaşlı yoldaşlarımız kolkola koşturuyorlardı barikatları sağlamlaştırmak için. Yönetici yoldaşlarımızla henüz üç beş ay devrimciliği olan taraftarlarımız, kendini ilk feda eden olmak, kurşunların önüne siper olmak için yarışıyorlardı... Kiminin elinde bir sopa, kiminin elinde fırlatılabilecek herhangi bir şey, kiminin elinde bir şişe su, yaralanacak ilk yoldaşına vermek için... Kısacası herkesin savaşı olduğu bir an...

Yaşlı kadınların ellerinde kaleşnikoflarla, gençlerin omuzlarında roketatarlarla dolaştıkları Felluce sokakları gibi...

19-22 Aralık'ta bu irade olduğu için teslim almadılar bizi. Bu irade olduğu için teslim alınamayacak Felluce. Belki, 19 Aralık'ta kaldığımız hapisanelere “girdikleri” gibi Felluce'ye de girecekler. Maltaların kan gölüne dönmesi gibi, kan gölüne dönecek Felluce sokakları. Ama direnenlerin iradesi teslim alınamayacak.

Alınamayacak, çünkü;

**ADALETSİZ BİR DÜNYADA, ADALETSİZ BİR ÜLKEDE
ADALET İÇİN YAŞIYOR, ADALET İÇİN ÖLÜYÜRÜZ!**

İşgalin adaletsizliğini yaşıyor Felluce. İşgali onaylayan “uluslararası hukuk”un hukuksuzluğunu yaşıyor.

Faşizmin adaletsizliğini yaşıyoruz ülkemizde. F tiplerini onaylayan Avrupa hukuku'nun hukuksuzluğuyla katlediliyoruz.

Adalet için direnenler, geleceği temsil ediyor. Adaletsizliği yaranlara ve sürdürenlere karşı mücadele ve direniş yolunu gösteriyoruz. Adaletli bir dünyanın yolunu gösteriyoruz.

Babası bir polis olan ve devrimciler tarafından cezalandırılan Güney Öğrener'in devrimci saflarda yer almasının gösterdiği gibi, eğer yeryüzünde adalet olacaksa, bu devrimcilerle olacak.

Birtan Altunbaş davasının işkencecilerinden Hasan Cavit Orhan, “Amerikan değil, Türk adaletine hesap veririm” diyordu mahkemede. Zavallı, bilmiyor ki, Amerikan adaletiyle, Türk adaleti dediği aynı şeylerdir. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin adaleti aynıdır; aynı ölçülere sahiptir. Sömürenlerin, katliamcılarının, işgalcilerin, işbirlikçilerin adaletidir o adalet. Felluce'de ve F tiplerinde katledenlerin adaletidir.

Adalet için direnmeliyiz halkımız. Fellucedekiler gibi, F tiplerindeki biz devrimci tutsaklar gibi... Adaletsiz bir dünyada yaşanılmaz. Öyle yaşamaktansa, böyle direnelim!

Sayı 106

39

11 Nisan
2004

Sayı 106

40

11 Nisan
2004

“Ulusallararası DHKP-C Operasyonu” adını verdikleri terör hareketi, ülkemizin nasıl yönetildiğini, bu yazı dizimizde anlattığımız ve anlatacağımız yöntemlerin AKP tarafından da nasıl kullanıldığını gözler önüne sermiştir. Psikolojik savaş, operasyonun önemli bir yanını oluşturuyor. Yasal dernekleri basıp “örgüt üyelerini yakaladık” açıklamaları, “örgüte büyük darbe” yaygaraları, basına “hücre evleri tek tek tespit ediliyor” gibi gerçekte alakası olmayan haberler yaptırılması, “Bazı Avrupa ülkeleri devrimcileri koruyor” havası verilerek “arkalarında dış güçler var” demagogisi yapılması, hep bu savaşın malzemeleridir. Hedef hem devrimci hareketin taraftarlarında, kadrolarında ve emekçi halkta güvensizlik yaratmak hem de demokratik mücadeleye saldırdaki hukuksuzluklarını “örgüt operasyonu” havası vererek gizlemektir. Dergimizin sayfalarında konuya ilişkin ayrıntılı haber ve yazılarımızda okuyacağınız gibi, dizginsiz bir yalan bombardımanı zincirlerinden boşalmış şekilde sürmekte.

Psikolojik Savaşsız Yönetilemeyen ülke

Psikolojik savaş, ABD kontrgerilla talimnamelerinde, “düşmanın, mahalli halkın, tarafsızların ve dost unsurların düşünce, duygu, tavır ve davranışlarını milli amaç ve hedeflerin elde edilmesini destekleyecek şekilde etkilemek üzere, propaganda ve diğer araçların planlı olarak kullanılmasıdır” şeklinde tanımlanmaktadır. “Asıl hedefin insanların beyni olduğu kabul edilmekte ve beyinler etki altına alındıktan sonra, mücadelenin kazanılmasının kolaylaşacağına inanılmaktadır.”

Oligarşinin “teröre karşı savaşının” hocası CIA literatüründe de açıkça belirtildiği gibi, “Psikolojik propaganda” iki temel üzerine oturur. Birincisi, merkezi ve değişik kurumlar kullanılarak yapılması, ikincisi ise yalanın propagandanın temel malzemesi olmasıdır. Yani, “psikolojik savaş yapıyoruz” denildiği yerde, “biz yalan söylüyoruz” anlaşılmalıdır. Bir savaş hukuku çerçevesinde, iki güç arasındaki bir savaşta psikolojik savaş çeşitli biçimlerde kullanılmıştır. Ancak, Amerikan emperyalizmi öncülüğündeki emperyalist cephenin komünizme karşı savaşçı-

la birlikte, psikolojik savaş da tam anlamıyla yalan, spekülasyon ve demagoji üzerine oturmuştur. Birçok ülkede olduğu gibi, ülkemizde de, CIA üretimi yöntemlerle uygulanmıştır.

Ülkemizde psikolojik savaşın temel hedefi halktır. Çünkü oligarşi onyıllardır “düşman” diye kendi halkına karşı savaşmaktadır. Şu örnek bile, halka karşı savaşın resmi itirafıdır. 1966 yılında Dağ ve Komando Okul Komutanlığı’nca yayımlanan “Komando ve Özel Harp Muhtırası” adlı yapıtın “Psikolojik Hazırlık” bölümünde “Ayaklanmalara karşı koyma kuvvetlerinin” ne amaçla yetiştirildikleri şu ifadelerle açıklanmaktadır: “kendi memleketinin vatandaşlarına karşı savaşmaya hazırlar”. (Aktaran Talat Turhan, Özel Savaş ve Kontrgerilla)

Halka karşı savaş bu kadar açık olarak ilan edilen Türkiye gerçeği 1960’larda da aynıydı, bugün de. Bugün, halkın mücadelesinin gelişimine paralel olarak daha pervasız sürmekte. Helle Amerikan hukuksuzluğunun tüm dünyaya dayatıldığı bir süreçte, oligarşi de fırsat bu fırsat halka karşı savaşta azgınlaşmaktadır.

Yalan tüm iktidarların ortak karakteridir. Yalan olmadan, “Bağımsız, demokratik bir Türkiye istiyoruz” diyen devrimcileri neden katlettiklerini açıklayamazlar. Yalan olmadan, kayıplar, infazlar, tecavüzler, işkenceler, susurluklar örgütleyip sonra da “hukuk devleti” masalları anlatamazlar. Yalan olmadan kısaca yönetemezler. Oligarşinin, halkın örgütlü ve öncü güçleri nezdinde yürüttüğü savaşta her türlü yalan propagandanın kullanılması, gerçekler gizlerken, halkın beyninin teslim alınması içindir. Beyni teslim alınan halkı yönetmek, yönlendirmek kolaydır. Halkın gerçekleri öğrenmesi, bu ülkenin nasıl bir sömürü ve zulüm düzeni olduğunun, nasıl hukuksuzlukla, gayrimeşru yöntemlerle yönetildiğinin açık hale gelmesi, işlerine gelmez. Bunun için onlarca kurum, kuruluşu kullanarak psikolojik savaş yürütürler.

Psikolojik savaş salt yalan propagandaları içermez. Devrimcilere karşı bir operasyon, bir kontra cinayeti, devrimci adaleti karalamak için yapılan bir karşı-devrimci eylemin devrimcilerin üzerine atılması vb. bir çok biçimde karşımıza çıkar. “İsyancıyı halkın gözünden düşürmek” hedeflendiği için, bu amaçta her yol mübahtır.

19 Aralık 2000’deki hapishaneler katliamı sırasında, Ümraniye Hapishanesi’nde devrimci tutsakların dirinişin uzun sürmesi üzerine, operasyonun başındaki isimlerden İçişleri Bakanı Sadettin Tantan “psikolojik savaş yaptığımız için uzadı” diyordu. Açıklamanın bir yanı direnişin gücünü gizlemektir, ama bir psikolojik savaş

yaptıkları da açıktı. Hem içeride direnen tutsaklara karşı, hem de dışarıda halka karşıydı bu savaş. İçeride yalanla moral bozma, direnişi kırma, devrimci inançlara, değerlere yönelik sürdürdü bu savaş. Dışarıda ise daha boyutluydu.

Halkın gerçekleri öğrenmesini engelleyerek basını tek merkezden yönlendirdiler. Yalanlar bir birini izledi. Her şey katliamcı devlet gerçeğinin üzerini örtmek içindi. Terör demagojisinden, tutsakların birbirini öldürdüklerine kadar her türlü yalan sıralandı. Operasyonun adı bile, psikolojik savaşın kara mizaha dönüşen bir örneğiydi. Katliamın adına “hayata dönüş” demişlerdi. Halk buna inanmalı, ölüm orucundakilerin ölümünden kurtarıldığını düşünmeliydi. Bunun zemini de aynı psikolojik savaş yöntemleriyle önceden hazırlanmıştı. Çünkü “örgüt zorla yapıyor, öldürüyordu”, şefkatli devlet kurtarıldı. Tüm bunların yalan olduğu bugün artık kimse için tartışılır değildir, kanıtlı, belgelidir. Ama şu da bir gerçek ki, o gün için geniş kitleler nezdinde, en azından devrimcilerin ulaşamadığı, gerçekleri anlatamadığı halk nezdinde etkili olmuştur. Böylece milyonlarca insanın gözleri önünde gerçekleşen, kadınların diri diri yakıldığı bir vahşete, halkın en azından sessiz desteği sağlandı.

Psikolojik savaş kontrgerilla politikaları ile yönetilen ülkemizde günlük yaşamın bir parçasıdır. Bu iş için özel örgütlenmiş kurumlar her gün düzenli yalan üretmektedir. Polis, MİT içinde özel birimler kurulmuştur bu amaçlı. Ama en tepesinde, ülkeyi gerçek yöneten merkez olan MGK vardır. Özel Harp Dairesi’ne bağlı olarak 1983 yılında kurulan Toplumla İlişkiler Başkanlığı (TİB), onyıllardır ülkemizde halka karşı psikolojik savaşın karargahıdır. Resmi olarak MGK’ya bağlı olmakla birlikte, asıl olarak ülkemizde kontrgerilla yönetim merkezi olan Özel Harp Dairesi’ne (ÖHD) bağlıdır. TİB’in ilk başkanının, eski ÖHD başkanı emekli general Doğan Beyazıt olması tesadüf değildir.

27 Ağustos 2003 tarihli Radikal Gazetesi’nde yayınlanan **MGK Genel Sekreterliği Gizli Yönetmeliği**, bu kurumun halka karşı savaştığını geniş kitlelerin görmesini sağladı. Temel görevinin, halkı yönlendirmek, oligarşinin Amerikancı politikalarına yedeklemek olduğu açıkça görüldü. “Demokratikleşme” olarak sunulan bu deşifrasyonun kendisi de, psikolojik savaşın bir biçimiydi gerçekte. Böylece, artık gizlenemeyecek duruma gelen halka karşı savaşın üzeri “demokratikleşiyoruz” yalanıyla örtülecek, savaş yeni biçimlerle sürdürülecekti. Nitekim birkaç hafta sonra, AB’cilerin demokratikleşme şampiyonu AKP iktidarının İçişleri Bakanlığı 81 il valilikleri-

ne gönderdiği genelge ile, psikolojik savaş daha yaygın olarak sürdürüleceğini ilan etti.

Bu sistem halka karşı savaşmadan, yalanla aldatmadan ayakta duramaz. Ortada bir ülkeyle savaş yokken, durmadan “psikolojik savaş şart” denilmesinin sırrı da buradadır. Savaştığın bir düşman ülke yoksa, kime karşı bu savaş? Aç, yoksul bırakılan kitleler bu yalan ve demagojik propagandalarla aldatılmazsa, muhalif bütün seslerin önu böyle kesilmezse, açlığı, yoksulluğu nasıl kabul ettirecekler halka?

İlk OHAL valisi Kozakçıoğlu bunu, “*Güneydoğu olaylarında milli maçlardaki gibi taraf tutulmalı*” sözleriyle ifade ediyordu. Yani orada yaşanan zulüm duyulmamalıydı. OHAL valisi ne derse basın onu yazmalıydı. Nitekim öyle oldu. Bunun “hukuki” alt yapısı Kanun Hükmünde Kararnameler (KHK) denilen hukuksuz belgelerle oluşturuldu. Yasaları, kanunları olan bir devletin bu kadar çok KHK çıkarması bile, ülkemizin nasıl yönetildiğinin göstergesidir. 430 sayılı KHK’da, açıkça “*OHAL açıklamalarına ters yayın yapan organlara*” yasaklama, kapatma, cezalar verilmesini yasal hale getirildi. Terörle Mücadele Yasası’nda da, psikolojik savaş yayınları için ödenekler ayrıldı. Yani halkı aldatmada oligarşiye yardım eden basını ödüllendirilen. Yalanın ödüllüydü bu. Basın sadece yasalar emrettiği için değil, gönüllü olarak halka karşı savaşta rollerini oynamayı hala sürdürüyor. Karşılığında çeşitli kılıflar altında maddi olarak destekleniyor. Örneğin 1991’de DYP-SHP hükümeti tarafından basına dağıtılan 2 trilyon 606 milyar 503 milyon “Teşvik”in karşılığı, katliamların üzerinin örtülmesi, köy yakmaların, tecavüzlerin, kaybetmelerin, işkencelerin, infazların haberlerinin yapılmaması, şovenizm propagandası, devrimcilerin hedef gösterilmesi ve en genelde “terör” demagojisiydi.

Basın tek araç değil elbette. Milli Eğitim Bakanlığı, YÖK, MİT, faşist “bilim adamları”, “düşünce üretme kuruluşları”, çeşitli vakıf ve dernekler bu savaşın araçlarıdır. Bu kurumların kimisi çıkarları nedeniyle bu savaşta yer alırken, bir kısmını da oligarşi bizzat örgütlemektedir. Oligarşi bütün kurumlarını halka karşı psikolojik savaşta seferber etmektedir.

Devrimcilerin onyıllardır dile getirdiği gerçeklerdi bunlar. Biz bu gerçekleri dile getirdikçe, oligarşi “terörizm” demagojisiyle üzerini örtmek istemiştir. Tıpkı Susurluk’ta olduğu gibi, psikolojik savaşta da devrimcilerin tarif ettiği devlet vardır. Kendi halkına karşı savaşan, halkı yalanla, yanlış yönlendirmelerle yöneten devlet.

- sürecek -

Yüzeyselliğin ve demagogilerin girdabında boğulan seçim değerlendirmeleri

Radikal gazetesinde 30 Mart'ta başlayan bir yazı dizisinde "sol" tartışılıyor. "Türkiye'de Sol Nerede?" başlıklı yazı dizisinde, solun bir çok kesiminin seçim değerlendirmelerini de topluca okuma fırsatı bulmuş olduk.

Demokratik Güçbirliği'ne ilişkin daha önce bir değerlendirme yaptığımız için bu yazıda esas olarak yazı dizisine konuşan ÖDP sözcüsünün görüşlerini ele alacağız. Ancak ona geçmeden yine de solda yapılan seçim değerlendirmelerinin genel bazı özelliklerine dikkat çekmekte yarar var.

Gerek bu yazı dizisinde gerekse de seçim çalışmalarını siyasi faaliyetlerinin merkezine koymuş kesimlerin kendi yayın organlarında seçim değerlendirmesi adı altında, basbayağı burjuva ölçüler içinde yorumlar, kıyaslamalar yapılmakta, rakamlar kendilerinin iflasını kanıtladığı için de düpedüz demagogilere başvurulmaktadır.

Baykalvari hesaplarla "şu kadar belediyeye kaybettik ama aslında oylarımızı artırdık..." demenin, veya "seçimlerin iki galibi var, biri AKP, biri ESP..." "Son üç seçimde, 39-60-85 bin oy almamız sistematik bir yükselişi gösteriyor..." sonuçları çıkarmanın, veya seçim başarısızlığını yıllardır söyledikleri "ideolojik yenilenmeyi sağlayamadık, kadro yoktu, kitleleri etkileyecek sloganlarımız yoktu, büyük medya etkiledi..." sözleriyle açıklamak, devrimci bir değerlendirme olarak kabul edilebilir mi?

Bunlar birincisi burjuva ölçüler esas alınarak yapılmış demagogilerdir; ikincisi, seçim değerlendirmesi değil, değerlendirmekten kaçış söylemleridir. Öyle ruhsuz ve heyecansız ve iddiasızdırlar ki, seçim için özgün bir kaç slogan bile üretmekten acizdirler. Demek ki mesele, slogan tesbit edememek meselesi değildir.

Özcesi, bu değerlendirmelerde yüzeysellikten, demagogiden başka bir şey yoktur. Çünkü DEVRİM tartışılmıyor. Değerlendirme devrimci mücadele açısından yapılmıyor. O zaman geriye burjuva ölçüler kalıyor: Seçim ve oy; bunlar tartışılıyor sadece. Bunların devrimle ilişkisi gündeme bile alınmıyor.

Kısmen devrimci mücadeleyle ilgisi kurulabilecek tesbitler ise, nedenlerine inilmeden geçiştiriliyor. Mesela "kadro yok" deniliyor, ama niye yok, belirsiz... Mesela Güçbirliği'nin bir üyesi "çatı SHP değil, DEHAP olmalıydı" diyor ama Demokratik

Güçbirliği'ni varedenin zaten SHP çatısına sığınmak isteyen anlayış olduğunu görmezden geliyor. Hal böyleyken, DEHAP'ın, Kürt milliyetçiliğinin temel politikalarını tartışmadan seçim değerlendirmesi yapılabilir mi? Yapılamıyor tabii. Neden-sonuç ilişkilerinin olmadığı yüzeyselliğin içinde bu nedenle boğuluyorlar.

Sözkonusu röportajda ÖDP Genel Başkan Yardımcısı Alper Taş, "solun başarısızlığını" çeşitli tesbitlerle açıklamaya çalışıyor. Bu tesbitlerin belli başlılarına bakalım:

♦ Alper Taş'a göre, "başarılı bir taban çalışması ile ideolojik yenilenmenin gerçekleştirilmesi, neo liberalizmi geriletebilir."

"Taban çalışması"na ayrıca değineceğiz. Hangi ideolojik yenilenmeden söz ediyor ÖDP acaba? Zaten habire "yenilenerek" gelmediniz mi bugüne? Es-ki görüşlerinizi inkar ettiniz. Örgüt, silahlı mücadele, şiddet düşmanı oldunuz, proletarya diktatörlüğünü, sosyalizmi reddedip, "Özgürlükçü sosyalizm" diye bir şey uydurup, Avrupa demokrasisinin savunucusu oldunuz. Emperyalizme karşı olmaktan vazgeçip AB'ci oldunuz... "Yenilenip" de daha ne olacaksınız?

Bakın, değerlendirmesinde bile "neo liberalizmi geriletmekten" söz ediyor; emperyalizmi geriletmekten, "neo liberal" dediği politikaların ülkemizdeki uygulayıcısı faşist iktidara karşı mücadeleden söz etmiyor, onları ağızına bile almıyor, küreselleşme, küreselleşme karşıtlığı, neo liberal politikalar, icazetçi solun bugünkü söylemleridir. Onu tercih ediyor. (Dünya tablosunu tarif ederken bile, kitlelerin anlamayacağı kavramlar kullanıyor, sonra da taban çalışması yapmaktan söz ediyor, bu da aynı bir açmaz...)

Aslında Alper Taş, sosyalizme, devrime dair ne varsa, onları literatürümüzden silip atmakta daha cesur olmalıydık diyecek ama onu açıkça diyemiyor. ÖDP'nin yıllardır sıkıntısı budur. Burjuvazinin değerlerini kabul edip, onun çizdiği çerçevede siyaset yaptıkça, gelişeceğini sanıyor, "başarısızlığını" hala sosyalist söylemden, devrimci çevrelerden tam kopamamaktan kaynaklandığını düşünüyor. Ama yanılıyor.

Çünkü, daha da "yenilenerek" gidecekleri yer, "düzen solu" olmaktır; o durumda da kimse aslı var-

ken “sonradan olma”yı tercih etmeyecektir. ÖDP’nin yaklaşık on yıllık tarihi bunu yeterince göstermiş olmalıdır. Soldan, devrimcilikten uzaklaştıkça küçülüyor ÖDP.

❖ Alper Taş, “Demokratik Güçbirliği’ne” ilişkin bir soruyu da şöyle cevaplıyor:

“Bundan sonra sol içinde bir birlik, bir güç birliği olacaksa, bu birlik tepeden inme değil, **solun değerleri üzerinden** yapılacak. Demokratik Güçbirliği’ni de biz böyle ele aldık... CHP ve İşçi Partisi sözünü ettiğimiz Gökkuşluğu Projesi’nin genel çerçevesine uygun partiler değildi. O nedenle parti düzeyinde onlarla birlik yapmadık.”

Solun değerleri üzerinden ele alınırlar Demokratik Güçbirliği’ni. SHP’de temsil edilen solun hangi değerleri temsil ediliyordu acaba?

“CHP ve İP Gökkuşluğu projesine uygun değil” diyor. Peki SHP uygun mu? SHP’yle, CHP’nin sınıfsal anlamda, politika anlamında temel nitelik farkını ortaya koyabilir misiniz? Bu soruyu çok sorduk, ama Demokratik Güçbirliği’nin içinde yeralan kimse bir cevap veremedi.

Hergün biraz daha geriye! ÖDP projesini ilk ortaya koyduklarında SHP’yle, CHP artığı sosyal demokratlarla birliği telaffuz edemezdi ÖDP-DY’liler. Şimdi adım adım o noktaya geldiler. Merak etmeyin, “ideolojik yenilenmeyi” biraz daha sürdürürlerse, yarın CHP’yi, İP’i de “Gökkuşluğu”na layık göceklerdir.

❖ Alper Taş bir başka yerde de “3 Kasım seçimleri öncesinde tartıştığımız bir ‘Gökkuşluğu Projesi’ vardı. Neo liberal kapitalist, küreselleşmeci saldırıya karşı en geniş kesimi bir araya getirme programıydı bu. 3 Kasım öncesinde bu projeyi gerçekleştiremedik.” diyor.

ABD’nin Irak’ı işgali, IMF politikaları, F Tipleri, o telaffuzu zor “Neo liberal kapitalist, küreselleşmeci saldırının”, yani Türkçesi emperyalist saldırının bir parçası değil miydi peki? Onun için mi Irak’ta Savaş Hayır koordinasyonu’nda bozgunculuk yaptınız? Onun için mi, bu birlikteliğin mücadele alanının genişletilmesi önerilerine hep karşı çıktınız?

ÖDP, düzene angaje olmuşluğunu gizlemek için gerçek olmayan şeyleri anlatıyor. Gökkuşluğu dedikleri, İtalya’daki düzen solunun “Zeytindalı” projesinin taklididir. Hiç boşuna ona anti-emperyalist bir işlev yüklemeye kalkışmasın. (Zaten ÖDP, baştan beri kah Brezilya işçi Partisi’ne, kah Guatemala’da silah bırakan Tupamarolara, kah İtalya’ya, kah Arjantin’e özenmekten bir türlü Türkiye’ye gelememi...) ÖDP’nin derdi, emperyalizmin saldırılarına karşı en geniş kesimi biraraya getirmek olmadı hiç; tersine o sadece düzen soluyla bütünleşmeye çalıştı.

❖ ÖDP Genel Başkan Yardımcısı mevcut başarısızlıklarını açıklamak için “**ÖDP’nin ciddi bir kadro problemi var**” diyor.

Peki niye kadro sorunun var? Kim imha etti kadrolarınızı? Oligarşi mi, kendiniz mi? Devrimci örgütler gibi, kadrolarınız oligarşinin infazlarında öldürülüyor, F Tiplerine atılmıyor, açık bir baskı ve terör altında değiller, ne oldu bu kadar kadro?

Kadroları düzene yerleştirerek imha eden kendileridir. Ne ilginçtir, kiteselliği, yaygınlığı konusunda kimsenin kuşkusunun olmadığı DEHAP da aynı sorundan yakınıyor. DEHAP Genel Başkanı Tuncer Bakırhan da seçim değerlendirmesi yaparken “İddialı olduğumuz yerlerde bile çalışabilecek çok fazla insan bulamadık..” diyor.

Alper Taş, “yapılmayanı, yani halk yığınlarını örgütleme derdi olan insanları örgütleme sıkıntımızı aşmamız lazım” diye ekliyor.

Halk yığınlarını örgütleme derdi olan insan, böyle bir ülkede fedakar olmak zorunda, cüretli olmak zorunda, şu veya bu biçimde bedeller ödemeyi göze almak zorunda. Ama ÖDP, neredeyse 15 yıldır, “birey özgürlüğü”ne, “tembellik hakkı”na sahip olmayı, partinin disiplinli olmamasını, isteyeninin istediği karara uyup istediğine uymamasını savunmuyor mu? Böyle bir burjuva bireyciliğini savunurken, **halk yığınlarını örgütleme derdi olan insanları** nereden bulacak, bu kafayla nasıl yetiştireceksiniz?

Alper Taş “Parti kurulduğundan beri kadro siyaseti ihmal edildi.” derken yanılıyor. Hayır, bir kadro siyaseti vardı ÖDP’nin ama o kadra siyaseti kokuşmuş, çürümüş bir siyasetti. Burjuvazinin yoz bireyciliğini esas almıştı.

ÖDP’nin afişe çıkaracak insan bulamadığı bu seçimlerin değil, kurulduğundan bu yanaki sorunudur. ÖDP’li bir gençlik yoktur. Üç beş sendikacının dışında işçiler de yoktur ÖDP’de. Gecekonducular yoktur, olmaz da. Bu kokuşmuş bireyciliğin şekillendiği kadro siyasetiyle gecekonducuların çamurlarını çığneyecek kadroyu nereden bulacaksınız? Yılgınlığı, düzen içi statükoları teorileştiren yorgun kadro anlayışınızla gençliğin dinamizmine, coşkusuna nasıl cevap vereceksiniz?

Görüleceği gibi, sorun, seçimlerde şu kadar oy alıp alamamaktan öte, çok daha derinlerdedir. “Tabanım çalışması yapamamış olmak” sadece bir sonuçtur. Düzen partileri çıkar vadederek, parayı kullanarak, düzen imkanlarını seferber ederek yapıyor o çalışmayı. Sol bir parti ancak devrimciliği seferber edebilir; ama devrimcilik tüketilmişse, neyi seferber edecek?

Cepheliler, Avrupa Hukuksuzluğunu Protesto Ettiler

Belçika'nın başkenti Brüksel'de 7 Nisan'da iki ayrı gösteri yapılarak, "DHKP-C operasyonu" adı altındaki hukuksuzluklar protesto edildi.

Gösterilerden ilki, Brüksel'deki **İtalyan konsolosluğu** önünde gerçekleştirildi. Bunun ardından Avrupa Komisyonu binası önünde düzenlenen mitingde de, dev bir Cephe yıldızı açıldı, onlarca cephe bayrağı dalgalandırılarak pankartlar taşındı. Atılan sloganlarla Avrupa'nın ve özellikle İtalya'nın Türkiye faşizmine suç ortaklığı teşhir edildi. Gösterilerde sık sık "Yaşasın Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi", "Katil ABD, işbirlikçi AKP" sloganları atıldı. Eylemlere Alman ANTİFA grubu da destek verdi.

Ayrıca aynı gün Brüksel DHKC Enformasyon Bürosu'nda bir basın toplantısı yapılarak, "operasyon" diye gösterilen hukuksuzlukta, Avru-

pa'nın faşizme destek olduğu belirtildi.

Basın toplantısında operasyonun Avrupa çapında bir fiyasko olduğu belirtilerek Belçika'da gözüaltına alınanların bırakın savcı karşısına çıkartılmayı, ifadelerinin dahi alınması için bir girişim olmadığı açıklandı.

6 Nisan'da, Amsterdam Cephe Bürosu'nda da bir basın toplantısı düzenlenerek, operasyon adı altında sahneye konan hukuksuzluklar teşhir edildi.

Sinan Bozkurt'un tutuklanmasına protesto

Yunanistan'da 30 Mart gecesi Türkiye hapis-hanelerinde ölüm orucu direnişine katılan ve sağlık nedenleriyle tahliye edilen 3 ölüm orucu gazisi ile birlikte **Türkiyedeki Politik Tutsaklarla**

Emperyalizm-Oligarşi İttifakına Karşı Halkların İlerici Güçlerinin Enternasyonalist Dayanışması

Avrupa ve Türkiye'nin devrimcileri, hak ve özgürlükler mücadelesini yocketme amaçlı saldırılarına karşı bir çok ülkeden siyasi parti ve tanınmış kişiler dayanışmalarını ilan ettiler ve gözüaltı protestolar eden bir metni imzaladılar. Elimize ulaşan bilgilere göre, şu ana kadar gözüaltı ve tutuklamaları protesto eden örgütler şöyle:

İtalyan Örgütler:

Komünizm için Direniş Destek Komiteleri (CARC), Avamposto degli Incompatibili, Associazione Nicaragua-Nicaraguita O.N.L.U.S., Collettivo Politico Universitario - Redazione de "Il Buio, Laboratorio Marxista örgütü, Yugoslavya için Ulusal Koordinasyonu, Proletari Komünisti, Proleter Kızıl Yardım, Centro Popolare Autogestito, Soccorso Popolare, ANA Linea Rossa, Confederazione COBAS sendikası konfederasyonu, Nuova Unità gazetesi, Kızıl Umut, Komünistler ligi, Comitato politico della federazione di Parma del

PRC, Associazione Progetto Comunista - sinistra del PRC, PRC Bölge Meclis grubu ve Bölge Sekreterliği-Sardunya, COBAS Terni, RSU Prefabbricati Manini Spa (Bastia Umbra), Birlik Sendika Temsilciliği, Kızıl Hat, Redazione di Vis-a-Vis, Modena "Le Radici" Kültür Derneği

Diğer ülkelerden örgütler:

Askapena (Bask Ülkesi), Arap Davası Dayanışma Komitesi (İspanya), İşçi Devrimci Partisi (EEK, Yunanistan), Yunanistan Komünist Partisi/ML (KKE/ML), Birleşmiş Halklar (ABD), İşçi Eylemi (ABD), Sosyalist Tercih (Ukrayna), Shayhka Maulani Aisha Muhammad (ABD), Poetas Antiimperialista de America (Kanada), Sosyalist Fikir Forumu (Ürdün), Baskılara Karşı Kampanya (Breton), Polonya Komünist Gençliği, Demokratik Yol (Fas), Marksizmin Savunucuları (İspanya), Halk Demokratik Solu- IDP (Meksika), Construction Committee of the

Revolutionary Workers Party (Arjantin), COFI (Arjantin), Abnaa elBalad (Filistin), Greek Trotskyists-KDE (Yunanistan), Left Front Communist Youth Alliance (Macaristan), Sardinia Nazione Indipendentzia (Sardunya), Consurta Comunista Sarda (Sardunya), Comunardi (Sardunya), Komünist İşçiler Partisi (Norveç), Bayan International (Avrupa), 5. Enternasyonal Ligi, Irak Direnişle Dayanışma (ABD), Taller de Arte e Ideologia, (Meksika), Komünist Yeniden İnşaa (Porto Rico), Committee Against the U\$ Empire (ABD), Initiativ e.V. (Duisburg-Almanya), Bangladesh Ulusal Kurtuluş Konseyi, Yeni Sol Akım-NAR (Yunanistan), Venezüela Üniversite Öğrenciler Federasyonu-FEUV, Mücadele İnsiyatifi (Yunanistan)

*

Ayrıca, başta İtalya olmak üzere, birçok ülkeden tanınmış ilerici kişiler de oligarşinin ve emperyalizmin saldırısını protesto eden metni imzaladılar.

Dayanışma Komitesi Temsilcisi olan Sinan Bozkurt da gözaltına alındı. Çıkarıldıkları mahkemede 3 ölüm orucu gazisine “yasa dışı sınır geçmek”ten 10 gün ceza verilirken, Sinan Bozkurt’a “yasa dışı kaçak göçmenlere yardım ettiği” gerekçesiyle 12 ay ceza verildi.

Sinan Bozkurt, **Politik Tutsaklarla Dayanışma Komitesi Temsilcisi** olarak Yunanistan’da yıllardır tüm demokratik çevrelerle ilişki içinde olan bir devrimcidir. Onu yakından tanıyan işçi konfederasyonları, memur konfederasyonları ve birçok sendika, parti ve çeşitli platformlar, Sinan Bozkurt’un tutuklanmasını protesto eden açıklamalar yaparak, Almanya’ya iadesinin durdurulmasını talep eden açıklamalar yayınladılar. Konfederasyon temsilcilerinin, Yunanistan Komünist Partisi, Sol Birlik’in de içinde olduğu 40’ı aşkın kurum, ortak bir toplantı yaparak Sinan Bozkurt’a destek mesajları vererek, bu kurumları temsilen Adalet Bakanlığı ile görüşmeye giderek taleplerini iletiler.

Tecrite Son!

Dortmund Tayad Komite tarafından 1 Nisan’da düzenlenen bir gösteriyle tecrit protesto edildi. Kent merkezinde yapılan ve yaklaşık 100 kişinin katıldığı yürüyüşte “Tecrite son!” slogan-

ları atıldı. Yapılan konuşmalarda ölüm orucunda 110 kişinin yaşamını yitirdiği ve iktidarın görmezden gelme politikasını sürdürmeye çalıştığı dile getirildi. Almanca ve Türkçe pankartlar taşındı.

Belmarsh hapishanesi önünde tecrite ve terör yasasına protesto

İngiltere’de “terör yasası” gerekçe gösterilerek tutuklanan 14 tutsak için **Belmarsh** hapishanesi önünde bir gösteri yapıldı. 14 tutsak “terörist” oldukları gerekçesiyle yaklaşık 1 yıldır **yargılanmaksızın**, işkence ve tecrit koşullarında tutuluyor. Haklar ve Özgürlükler Cephesi’nin katıldığı gösteri yaklaşık 2 saat sürdü. Gösteri sırasında tecriti temsilen demir kafes taşındı. HÖC temsilcisi burada “terör yasası”nı kınayan ve Türkiye hapishanelerinde süren Ölüm Orucu direnişine değinen bir konuşma yaptı. Gösteri tecrit ve terör yasasını içeren bir skeçle sona erdi.

Sayı 106

45

11 Nisan
2004

Sosyal Hakları Yokedilen Avrupalı Emekçiler Sermayeyi Uyardı

Avrupa Sendikalar Birliği’nin çağrısı ile 2-3 Nisan günlerinde Avrupa kentlerinde sokağa dökülen emekçiler, sosyal hakların kısıtlanmasını protesto ettiler.

En büyük gösterilerin yaşandığı Almanya’da katılımın beklenenden de fazla olması, 1990’lardan bu yana yoğunlaşan emekçi haklarına yönelik saldırılara bir cevap olarak değerlendirildi. İşçiler, işsizler, göçmenler, demokratik kitle örgütleri, Almanya Haklar ve Özgürlükler Cephesi’nin de bulunduğu Türkiyeli devrimcilerin katıldığı eylemlerde, Berlin’de 200 bin, Stuttgart’ta 50 bin, Köln’de 200 bin kişi yürüdü. Birçok kentte de gösteriler yapılırken, hükümetin “Ajanda 2010” başlığı altında süren sermayenin saldırılarını protesto eden pankartlar taşındı.

Fransa’nın başkenti Paris’te düzenlenen yürüyüşe 15 bin emekçi katılırken, kortejin en önünde “Sosyal bir Avrupa istiyoruz” pankartı yer aldı. Cepheliler de bayrakları ve “Türkiye’de

halklarımız katlediliyor, emperyalizm faşist Türkiye iktidarını destekliyor.” pankartı ile yerlerini aldılar. Paris dışında, Lyon, Montpellier, Bordeaux, Rouen, Strasbourg, Lille, Marsilya ve Rennes’de de binlerce emekçinin katıldığı gösteriler düzenlendi.

İtalya’nın başkenti Roma’da ise en büyük gösteri düzenlendi. 500 bin emekçinin katıldığı görkemli yürüyüşte, emekçiler Silvio Berlusconi hükümetine meydan okudu. Emeklilik yasası başta olmak üzere Berlusconi hükümetinin emekçi düşmanı politikalarının protesto edildiği pankartlar taşıdı, sloganlar haykırdı.

Portekiz başta olmak üzere, diğer Avrupa kentlerindeki gösterilerde de Avrupa tekellerinin sosyal haklara yönelik saldırılarını protesto edildi.

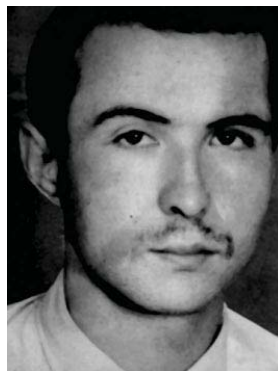
**Devrim
için
savaşmaya
sosyalist
denmez!**

1992'nin 17 Nisanında, İstanbul'un Çiftelavuzlar semtinde bir Devrimci Sol üssünün penceresinde dalgalanan bu bayrak, "sosyalizm öldü" çığlıklarına karşı, sosyalizme inancın bayrağıydı. Dalgalanan, emperyalizmin dünya halklarına, ulusal ve devrimci kurtuluş hareketlerine boyun eğmeyi dayattığı bir dünyada, emperyalizme karşı savaş kararlılığıydı...

Kuşatma altında direnerek ölümsüzleşenler, devrimci hareketin devrim ve sosyalizm için her türlü bedeli ödemeyi göze almış, Kızıldere'nin yolunda ilerlemeye andırmış kadro ve taraftarlarıydılar. Bu inanç ve kararlılıkla, oligarşinin imhayı

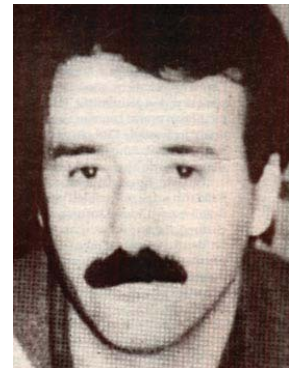
Eda YÜKSEL

Taşkın USTA

Satı TAŞ

Hüseyin KILIÇ

Sabahat KARATAŞ

na dönüştürerek, halkımıza ve devrimcilere moral ve coşku oldular.

16-17 Nisan direnişinin yaratıcılarından **Sabahat KARATAŞ**, 1953 Nusaybin doğumluydu. Yoksul bir Kürt ailesinin kızıydı. 1976'ya kadar İYÖKD içinde çalıştı. Aynı dönemde işçi örgütlenmesi içinde bulundu. 1976'da bir grup arkadaşıyla birlikte DKD'yi kurdu. Devrimci Sol'un oluşumuyla birlikte yeraltı örgütlenmesinde çeşitli görevler üstlendi. 12 Eylül sonrasında sorumlulukları arttı ve 83 başlarında Devrimci Sol Merkez Komitesine getirildi. İhanetlere, kaçışlara, yılgınlıklara karşı bir barikattı o. 22 yıllık devrimci yaşamında bir kez olsun düşmanın eline geçmedi. 12 Temmuz sonrası süreçte yeniden Devrimci Sol Merkez Komitesi üyesi oldu. Şehit düştüğünde Şehir SDB'leri ve bir kısım örgütlenmelerden sorumluydu.

16 Nisan 1992'de Üstbostancı'da yoldaşlarıyla birlikte kuşatılan ve kuşatmayı yarmak için evin dışına çıktığı sırada yolda katledilen **Sinan KUKUL**, 1956'da Trabzon Beşikdüzü'nde doğdu. Laz milliyetindendi. 1974 yılında İTÜ'de devrimci mücadele ile tanıştı. 1977 başlarında İYÖD'ün fiili yönetim kuruluna seçildi. İstanbul DEV-GENÇ'in Genel Sekreteri oldu. Devrimci Yol tasfiyeciliğine tavır alınmasında önemli görevler üstlendi. İşkencecilerle defalarca karşılaşması

Sinan KUKUL

na rağmen

amaçlayan katliamını bir direniş destanı

seferinde yendi onla Merkez Komite üyeliğin tutsak düştü. 10 yıl tutukluk eylemiyle tutsaklığın mite'sine atandı. Şehit bir kısım alan örgütlen

16-17 Nisan destanı münün komutanı **Ahmet MİR**'di. 1954 Adapazarı milliyetindendi. 1974 y mücadeleye katıldı. 19' yönetim kurulunda yer alan işçi ve memur alanı tı. 12 Eylül öncesi bir rumluluğunu üstlendi. 1 kez Komite içinde yer aluluğunu üstlendi. Ma 91'in ilk günlerinde ger miyle tekrar görevlerine de görevi Devrimci Sol Birlikleri Genel Komutar

Çiftelavuzlar'da Sab **Eda YÜKSEL**. 1962 Artv Devrimci mücadele ile DEV-GENÇ'li oldu. Oku Mühendisleri Odasında vav etti ve odanın yönetim kurulunda görev aldı. Şehit düştüğünde

A. Fazıl ÖZDEMİR

en her

arı. 12 Eylül sonrasında
e atandı. Aralık 1980'de
klu kaldı. 1990'da özgür-
na son verdi. Merkez Ko-
düştüğünde Anadolu ve
meleri sorumlusuydu.

ının Erenköy'deki bölü-
et **Fazıl Ercüment ÖZDE-**
rı doğumluymdu. Gürcü
yılında İTÜ'de devrimci
1976'da kurulan İYÖD'ün
aldı. 1977 yılından itiba-
larında çalışmalar yürüt-
dönem Ege Bölgesi so-
12 Eylül'den sonra Mer-
arak Askeri Birim sorum-
art 81'de tutsak düştü.
rçkleşen özgürlük eyle-
e koştı. Şehit düştüğün-
Şehir Silahlı Devrimci
nlığıydı.

bo'yla omuz omuzaydı
zin Borçka doğumluymdu.
e lise yıllarında tanıştı.
ulu bitirdiğinde Elektrik
a devrimci faaliyete de-

Dev-
rimci Sol üyesiydi
ve bir üssün kurumlaşmasın-
da görev yapıyordu.

Sabo ve Eda, Çiftelhavuzlar'ın penceresinden
bayrağı dalgalandırırken, **Taşkın USTA** bir yan-
dan barikatları sağlamlaştırıyor, bir yandan on-
ların sloganlarına katılıyordu. 1962 Gümüşhane
doğumluymdu. Çocukluğundan beri tüm yaşamı
çalışmak ve üretmekle geçti. Şehit düştüğünde
Devrimci Sol üyesiydi ve bir üssün kurumlaş-
masında görevliydi.

Satı TAŞ (KILIÇ) ve Hüseyin KILIÇ, Eren-
köy'deki üssü kurumlaştırmakla görevli Devrim-
ci Sol üyeleriydiler. **Satı**, 1963 Çorum doğum-
luymdu. Bir burjuva kadın klübü halindeki Türkiye
Hemşireler Derneği İstanbul Şubesi yönetimi-
nin devrimcileşmesini sağladı. Başkan yardım-
cısı oldu. Bir süre sonra illegal örgütlenmede
yer aldı. **Hüseyin** ise 1961 Tunceli doğumluymdu.
Kürt milliyetindendi. Özverili ve yorulmak bil-
meyen bir insandı. Gecekondu mahallelerinde
çalışmalar yürüttü. Illegal örgütlenmede yer al-
dığına da direnişçi ve emekçi özellikleriyle gö-
rev insanı oldu.

Arif ÖNGEL, 1963 doğumluymdu. Lise öğret-
meniydi. 1988-89 yıllarında mücadeleye katıldı.
Eğit-Der içinde devrimci mücadelede öğret-
menler hareketinin kararlı bir militanıydı. Şehit
düşmesinden bir yıl öncesine kadar Devrimci
Memur-Öğretmen Hareketinin yöneticilerinden
biriydi. Son görevi bir üssün kurumlaştırılma-
sıydı. **Şadan ÖNGEL**, 1966 doğumluymdu. Dev-
rimci mücadele ile bir ev kadını olarak tanıştı.
Eşinin mücadelesine omuz verdi ve o
da eşiyile birlikte bir Devrimci Sol
üyesi olarak önder yoldaşları Sinan
K u -
kul'la

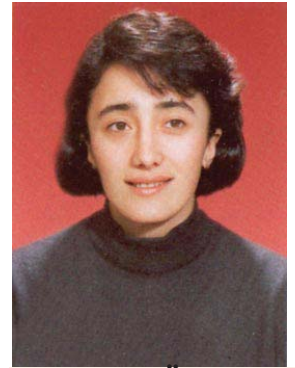
Arif ÖNGEL

Şadan ÖNGEL

Ayşe Nil ERGEN

Ayşe GÜLEN

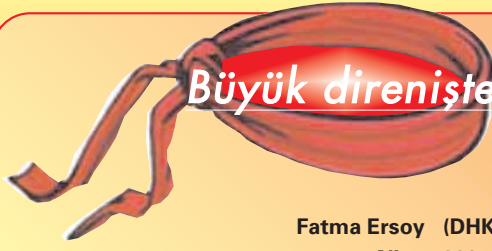
Bir direniş destanı: 17 Nisan 1992

bir-
likte çatı-
şarak şehit
düştü.

16 Nisan'da katillerin
kuşattığı dördüncü yer, Sah-
rayı Cedit'ti. Sanatçılıklarını
devrimci yaşamlarıyla bütünleş-
tirmiş iki Ayşe kalıyordu o evde.
Ayşe Nil ERGEN, 1968 doğumluymdu.
Mühendis Mimar Odaları'nda çeşitli ça-
lışmalar yürüttükten sonra devrimci ya-
şamın sorumluluklarını omuzlamaya baş-
ladı. Devrimci kültür ve sanatın geliştirilme-
sinde aktif görevler aldı. Şehit düştüğünde
Devrimci Sol üyesiydi. **Ayşe GÜLEN**, 1964 Ri-
ze doğumluymdu. Devrimci Kültür ve sanat fa-
aliyetlerinde tiyatro oyuncusu olarak yer aldı.
Şehit düştüğünde Devrimci Sol taraftarıydı.

Devrimci Sol önder kadro ve taraftarlarının
direnişi o kadar büyük bir güç yarattı ki, imha
operasyonu ile yığınlık, korku yaratmak iste-
yen oligarşi, tam tersi bir sonuçla karşılaştı; ar-
tık 16-17 Nisan da, Kızıldere gibi, 12 Temmuz
gibi, devrim yolumuzu aydınlatan bir meşale
olarak yanacak, direnişte asılan bayrak, ülke-
mizin her tarafında dalgalanacaktı...

Bayrağımız ülkenin her tarafında dalgalanacak

Büyük direnişte ölümsüzleştiler

Fatma Ersoy (DHKP-C)

11 Nisan 2001

1974'te Dersim'de Kürt, alevi bir ailenin kızı olarak doğdu. Sağlık meslek lisesini bitirip ebe hemşire olarak çalıştığı yıllarda devrimci olmaya karar verdi. Malatya'da Kemal Askeri ile birlikte çalıştı. '94'te Malatya'da tutsak düştü. Hapishanede çeşitli görevler aldı. F tipleri saldırısı gündeme geldiğinde Çanakkale hapishanesindeydi. Ölüm orucunun 1. ekiplerinde yer alarak ölümsüzleşti.

Nergiz Gülmez (TKP/ML)

11 Nisan 2001

1970 Dersim doğumludur. 1996'da tutsak düştü. 19 Aralık'ta Ümraniye'deydi. 10 Aralık'ta başladığı süresiz açlık grevini katliamdan sonra Ölüm Orucuna çevirdi. Hastaneye kaldırıldığı günden şehit düştüğü tarihe kadar su almadı. Fatma Ersoy'la aynı gün direnişin 35. ve 36. şehitleri oldular.

Abdullah Bozdağ (DHKP-C)

12 Nisan 2001

1975'de Adana'da doğdu. Aslen Mardin Kızıltepe'lidir. Devrimci Hareketle 92 yılı ortalarında tanıştı. Adana'da demokratik kurumlarda çalıştı. Sonraki yıllarda Adana ve İstanbul'da değişik görevler aldı, 96 yılında Ege Bölge Sorumluluğunu üstlendi. Biri 93 diğeri 96'da olmak üzere iki kez tutsak düştü. İkinci tutsaklık sürecinde Buca hapishanesinde ölüm orucu ekibi içinde yer aldı.

Tuncay Günel (TİKB)

12 Nisan 2001

1975 Tokat doğumlu olan Tuncay, tekstil işçisi olarak çalıştı, işçiler içinde ve gecikondü semtlerinde faaliyet yürüttü. Aralık 1995'te işkencelerden tutuklanarak Bayrampaşa Cezaevi'ne konuldu. 19 Aralık katliamından sonra sevkedildiği Edirne F Tipi'nde Ölüm Orucu'nda ölümsüzleşti.

Celal Alpay (TKP(ML))

12 Nisan 2001

1973'te Dersim Mazgirt'te doğdu. Genç yaşlarda mücadeleye katıldı. Menemen ve Bergama'da faaliyet yürütürken, 1998'de İzmir'de tutsak düştü. Kaldığı Bergama ve Buca Hapishanesi'nde TKP(ML) hapishane Temsilcisi ve Siyasi sorumlusuydu. İzmir'de ölüm orucu direnişçisi olarak şehit düştü.

Erol Evcil (DHKP-C)

13 Nisan 2001

1966 Tokat-Almus Çambulak Köyü doğumludur. "Kızıldere'nin etkisiyle büyüdü", 1989'da İstanbul Bağcılar-Çiftlik'te mücadele içinde yer almaya başladı. Mahalli bölgelerde sorumluluklar üstlendi. 1992'de, halkın kurtuluş savaşını sürdürmek için dağlara çıktı. Karadeniz dağlarında tutsak düştü. Ölüm orucu 3. Ekibi direnişçisi olarak Sincan F tipinde ölümsüzleşti.

Murat Çoban (DHKP-C)

14 Nisan 2001

1973, Denizli doğumludur. Lise yıllarında devrimci düşüncelere sempati duymaya başladı. '90'ların başlarında mücadele içinde yer aldı. 91-92 döneminde üniversiteyi kazanıp gittiği Muğla'da gençliğin akademik-demokratik hakları için mücadele ederken, tutuklandı ve Buca hapishanesine konuldu. Tahliye olduktan sonra, bir dönem Denizli'de mücadeleyi örgütledi. 1994'te yeniden tutsak düşmeden önce Ege Kültür Sanat Merkezi bünyesinde Grup Günişığı elemanı olarak kültürel çalışmalar yürütüyordu. F Tipi hapishane saldırısı gündeme geldiğinde, ölüm orucuna gönüllü oldu.

Canan Kulaksız

(TAYAD)

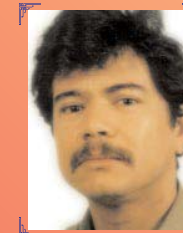
15 Nisan 2001

Dışarıda ölüme yatıp Gülsüman Dönmez'den sonra ölümü kucaklayan ikinci direnişçi oldu. Canan Kulaksız 17 Kasım 1981 yılında Rize'de doğdu. Şehit düştüğünde Ege Üniversitesi Fen Fakültesi Biyoloji bölümü birinci sınıfında öğrenciydi. Gençliğin mücadelesinde yer alırken Ege TAYAD'da da bulundu. F tipi saldırısı başladığında İzmir'de Ölüm orucuna başladı. Kardeşi Zehra da İstanbul'da TAYAD'lıların yaptığı ölüm orucu eylemindeydi. Bir süre sonra Canan da İstanbul'a geldi ve Küçükarmutlu'nun yoksul gecekondu evinde ölüm orucunu sürdürdü.

Gürsel Akmaz (DHKP-C)

16 Nisan 2001

1960 Denizli Acıpayam ilçesi Yazır köyü doğumluydu. Mücadeleye 12 Eylül öncesi Acıpayam'da yoksul köylülüğün örgütlenmesinde yer alarak katıldı. Tutsaklıklar yaşadı. 1988'de yurtdışına çıkan Gürsel, Avrupa'da da mücadelenin dışında kalmadı, görevler üstlendi. Bir süre sonra ülkeye, kendi bölgesinin dağlarına gerilla olarak döndü. 1998'de tutsak düştü. Buca Hapishanesi'nde ölüm orucunun 3. ekibinde yer alarak ölümsüzleşti.

kahramanlar Ölmez

10 Nisan - 16 Nisan Şehitlerimiz

Muharrem KARAKUŞ
Mustafa BEKTAŞ
10 Nisan 1996

Bir hainin ihaneti sonucu İstanbul Göztepe kavşağında kuşatıldılar. Muharrem Karakuş, polisin "teslim ol" çağrısına polisin üzerine yürüyerek ve silahıyla karşılık vermiş, son mermisine kadar direnerek sloganlar atarak şehit düşmüştür. Mustafa Bektaş ise Göztepe'deki çatışmada yaralı olarak kuşatmayı yarmış, ancak Üsküdar Kısıtlı'daki başka bir kuşatmada çatışarak şehit düşmüştür.

Muharrem ve Mustafa, gecekondü halkının mücadelesi içinde yer almış, Muharrem Gazi ayaklanmasında ön saflarda bulunmuştu. Her ikisi de son olarak bir Silahlı Propaganda Birliği'nde yer alıyorlardı.

Niyazi Tekin
11 Nisan 1971

İstanbul'da Üniversitesinde okuyan bir Dev-Genç'liydi. Balıkesir Öğrenci Yurdu'na sivil faşistlerin gerçekleştirdiği bir baskında ağır yaralandı. Kaldırıldığı hastanede kurtarılamayarak şehit düştü

Mustafa SELÇUK
Seyhan AYYILDIZ
Şirin EROL
12 Nisan 1995

Ankara Batıkent'te kaldıkları evde silahsız, savunmasız durumda ölüm mangaları tarafından infaz edildiler.

Mustafa Selçuk, 1978'de mücadeleye katıldı. Cunta yıllarında tutsaklık koşullarında direniş saflarında yer aldı. Şehit düştüğünde İç Anadolu Bölge Sorumluluğunu sürdürüyordu. Seyhan Zile Halkevi'nin kurucularından, Şirin ise lisede mücadeleye katılmış genç devrimcilerdi.

Adil CAN
16 Nisan 1980

İstanbul Beyazıt'ta faşist bir odağın dağıtılması eyleminde jandarmalarla girdiği silahlı çatışmada yaralı ele geçti. Tedavisi geciktirilince 16 Nisan'da şehit oldu. FTKSME içerisinde yer alan bir militandı.

Ümit Günger Sloganlarla Uğurlandı Artık Şavşat'ta Da Direniş Tohumları Var

31 Mart günü bedenini tutuşturarak tecriti ve sansüre son verilmesini isteyen Ümit Günger, 2 Mart'ta Artvin'e bağlı Şavşat ilçesi Kayadibi Köyünde toprağa verildi.

TAYAD'lıların da katıldığı cenazede, ilk önce aile evinde hazırlanan katafalka konulan Ümit, çiçeklerle süsledi ve ellerine kına yakıldı. Katafalkın etrafında, ellerinde Ümit'in fotoğraflarıyla çember oluşturan kitle marşlar söyledi. Saygı nöbetlerinin ardından öğle namazı sonrası tören yapıldı. Törende Ümit Günger nezdinde tüm devrim şehitleri için saygı duruşunun ardından Ümit'in mücadeleye yaşamı anlatıldı. Direniş şehitlerinden Muharrem Çetinkaya'nın ve kendisinin yazdığı şiirler okunurken, Ümit'in mektuplarından alıntılar yapıldı. Son mektuplardan birinde ken-

dinden önceki 109 canı anmıştı Ümit. "Hoşçakal yok, görüşeceğiz güneşin sofrasında..." diyordu. Gidenlere hoşçakal demek yoktu Ümit'in kitabında.

"Dağlarda uçan Karadeniz yelkenimizi saygıyla selamlıyor ama hoşçakal demiyoruz, görüşeceğiz Ümit" denildi ardından. "Bize Ölüm Yok" ve "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" marşlarının okunmasıyla Şavşat'ta Ümit'in sloganları sardı. "Ümit Günger Ölüm-

süzdür", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz", "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" sloganlarıyla toprağa verildi Ümit. Şavşat toprağına da direnişin tohumlarını taşıyan Ümit'in cenazesine 120 kişi katıldı. Karadeniz dağlarının doruklarında şimdi Boranlaşan yigitlerin türküleri söylenecek.

Amerikan Uşakları İçeride, Vatanseverler Dışarıda İçeride ABD Milli Marşı, Dışarıda Emperyalizme Lanet

6 Nisan 2004 tarihi, Türkiye işbirlikçilik tarihinde bir ilke sahne oldu. İzmir'de NATO Genel Sekreterliği ve Ege Üniversitesi işbirliğiyle düzenlenen "NATO'daki Değişim ve Türkiye'nin Konumu" konulu konferans ABD milli marşı okunmasıyla başladı.

Sadece Türkiye'de değil, dünyanın hiçbir işbirlikçi ülkesinde bir üniversite konferansının efendinin milli marşıyla başladığı görülmemiş, böylesine onursuzluk, böylesine Amerikancılık ruhunun hakim olduğu bir örnek yaşanmamıştır. Konferansı düzenleyen rektör değildir tek başına sorun; o bu ruhu bu ülkenin iktidarının yarattığı havadan alıyor. "Beni Bush gibi koruyun" diyen, ABD politikalarında rol almak için dinini satan bir başbakan yönetiyor ülkemizi.

Ama bu ülkenin vatanseverleri, devrimcileri de var. Onlar İzmir'de, toplantının düzenlendiği AKM'nin önünde de vardılar.

İzmir Gençlik Derneği, DGH, Özgür Gençlik, HÖC, ESP, EKB, Halkevleri, İşçievleri, Öğrenci Koordinasyonu'ndan oluşan 100 kişilik kitle, "Kahrolsun ABD emperyalizmi" sloganlarını haykırdı. AKM önüne Varyant'tan yürüyüşle gelmek isteyen kitleye saldıran polis, çok sayıda kişiyi yaraladı ve 6 kişiyi gözaltına aldı. İçeride bu ülkenin öğretim üyeleri Amerikan milli marşına saygı duruşu yaparken, dışarıda Amerikancı polis bu ülkenin vatanseverlerini copladı. İçerisi-dışarı-sı-polisi ile her şey bu ülke gerçeğinin bir yansımasıydı.

◆ Isparta Gençlik Dernekli öğrenciler, 3 Nisanda Kaymakkapı Meydanı'nda yaptıkları eylemle, Kızılay saldırısında tutuklanan arkadaşlarına sahip çıktılar. Tutuklamaların keyfi olduğu belirtilen açıklamada, gençliğin demokratik hakkına gaz bombası, tazyikli su ve panzerlerle cevap verildiği belirtildi ve saldırı anlatıldı. Saldırının sorumlusunun AKP ve Ankara valiliği olduğu dile getirilen açıklamada, tutuklu öğrencilerin serbest bırakılması istendi.

◆ Çukurova Üniversitesi'ndeki öğrencileri de 7 nisan günü Eğitim Fakültesi R1 kantini önünde toplanarak yaptıkları eylemde, gençlik üzerindeki baskıları protesto ettiler.

Soruşturma ve Saldırı Protestoları Sürüyor

◆ Malatya Gençlik Dernekli ve Yeni Demokrat Gençlik Öğrencileri 3 Nisan günü, polisin müdahale tehdidine rağmen Merkez Postane önüne "YÖK'e Hayır", "F Tipi üniversite İstemiyoruz", "Yaşasın 13 Mart Direnişimiz" sloganları atıldı. Yapılan açıklamada Kızılay'da tutuklanan öğrencilerin serbest bırakılması, soruşturmalara son verilmesi istendi.

◆ Ankara Gençlik Dernekli öğrenciler 2 Nisan günü Yüksel Caddesinde YÖK yasa tasarısını ve 13 Mart'ta Kızılay'da estirilen terörü protesto etti. Açıklamada demokratik hakkını kullanan öğrencilerin haklı ve meşru olduğu vurgulandı. Soruşturma, gözaltı ve tutuklamaların protesto edildiği açıklamada, "Öğrenciyiz, haklıyız kazanacağız! Baskılar bizi yıldıramaz! Halk için bilim halk için eğitim!" sloganları atıldı.

◆ Burdur Gençlik Derneği 3 Nisan günü yaptığı eylemde soruşturma ve tutuklamaları protesto etti. Kızılay saldırısına dikkat çekilen eylemde "soruşturmalar tutuklamalar gözaltılar baskılar bizi yıldıramaz, YÖK'e hayır yaşasın özgür üniversite" pankartı açıldı ve "tecridi kaldırın ölümleri durdurun" sloganları atıldı.

◆ 2 Nisanda "Baskılar Bizi Yıldıramaz-Eskişehir Gençlik Derneklileri" pankartıyla esnaf sarayı önünde eylem yapan gençliğe DKÖ ve partiler de destek verdi. Eylemde "Öğrenciyiz Haklıyız Kazanacağız, Mahir Hüseyin Ulaş Kurtuluşa Kadar Savaş, F Tipi Üniversite İstemiyoruz" sloganları atıldı.

◆ Dersim Temel Haklar ve Dersim Gençlik Derneği Girişimi öğrencilerinin de olduğu bir grup, Kızılay saldırısını ve soruşturmaları protesto etti. Dersim Öğrenci Gençlik Birliği imzasıyla yapılan açıklamayı okuyan Ufuk Kalanç, AKP'nin demokratikleşme sözlerinin yalan olduğunun, 13 martta Kızılay'da görüldüğünü belirterek, "Gençliğin en demokratik taleplerinin üzerine gaz bombaları, coplar ve işkence mangallarıyla gidenler mücadelemizi engelleyemiyceklerdir. Dersim gençliği olarak mücadelemizi, örgütlenmemizi sürdürecektir ve Ankara'ya gene gelecek, gene haykıracağız." dedi. Eylemde "öğrenciyiz haklıyız kazanacağız, baskılar bizi yıldıramaz" sloganları atıldı.